XXX. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1974. ÁPRILIS 25.

Ludas Matyi

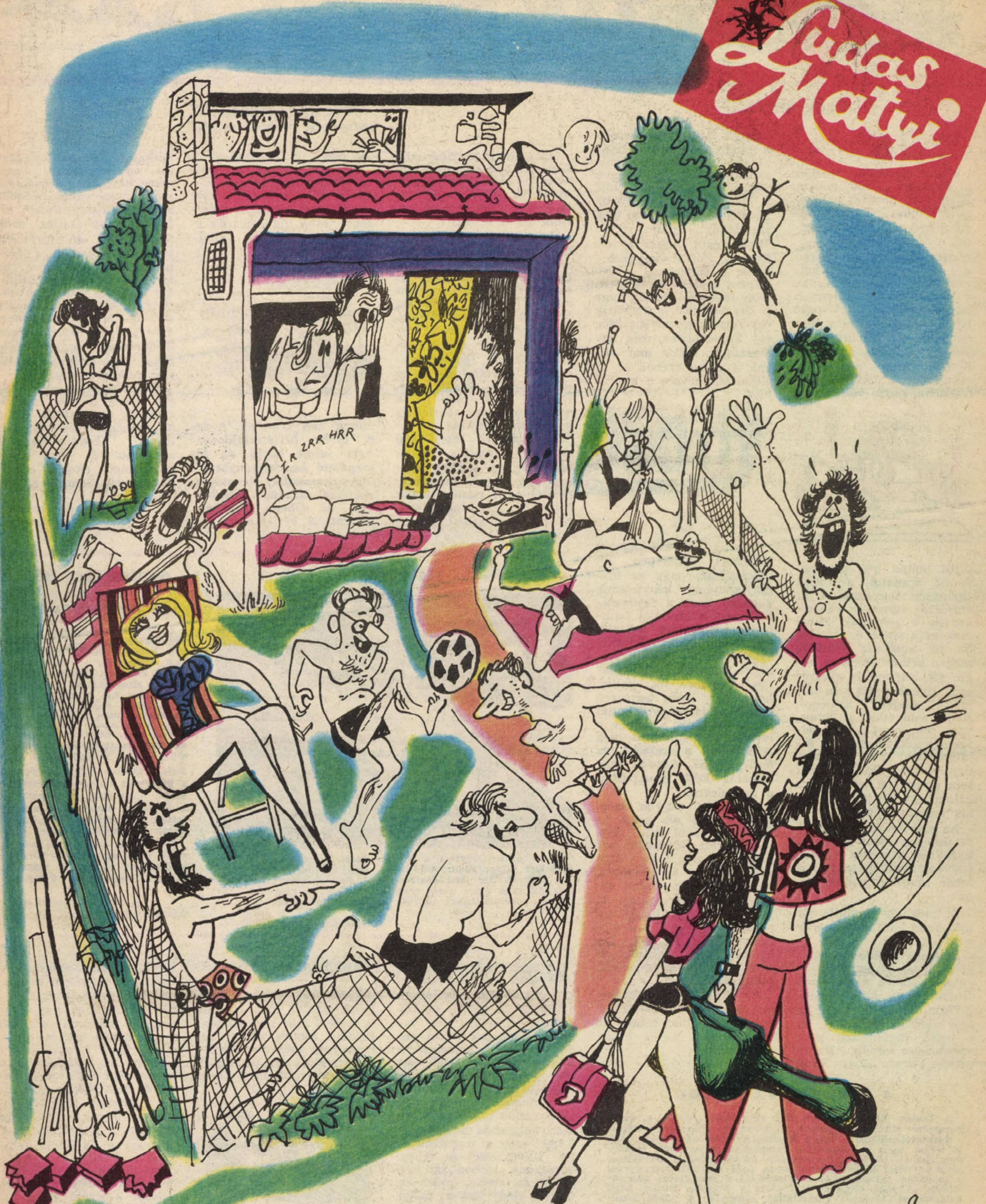

SEGÍTETTEK FELÉPÍTENI — MOST LENYARALJÁK…

Szűr-Szabó József rajza

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Állok zebránk szélén, a Bérkocsis utcai parton. Szeretném átszelni a hömpölygő nagykörutat, s átjutni a József körút páratlan oldalának kies virányaira. Itt a zebra a lábamnál, a lámpa zöld, mehetnék tehát. Csakhogy állnak a zebrán. Autók. Nem is egy. Közöttük lavírozva lehet csak átevickélni nagy nehezen a túlpartra. A jámbor autósok úgy gondolták, hogy még „átcsúsznak” a zöldön, ám a Blaha Lujza térnél egy

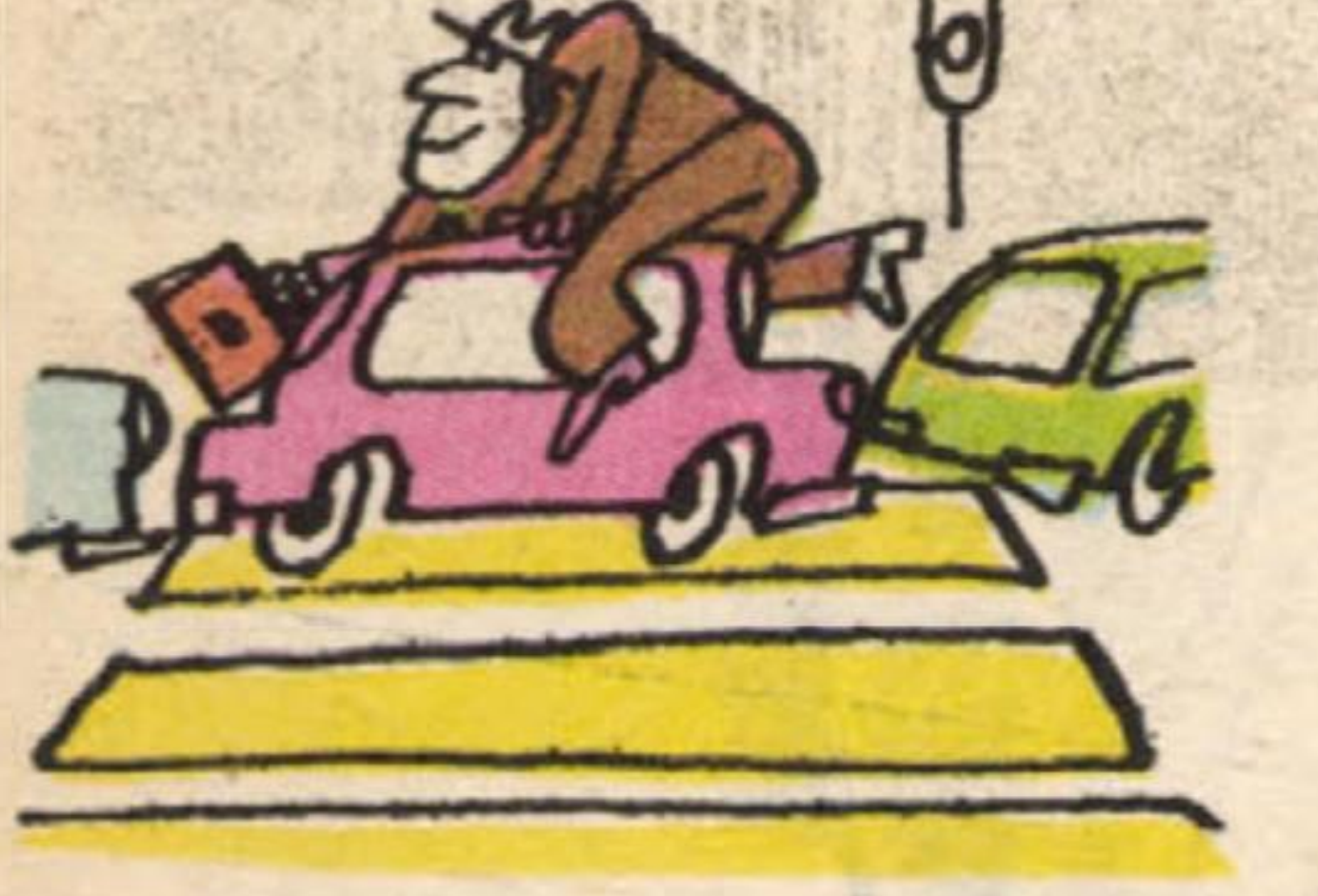

piros lámpa már megfogta az áradatot, a kocsik egymásra torlódtak, s az átcsúszni igyekvők megrekedtek a zebránál. Ennél csak az a szebb és cifrább, ha az autóbusz feneklik meg a zebrán. Ez sem ritka, sőt, nagyon is gyakori eset. Ilyenkor azt sem látja a szegény gyalogos, zöld-e már odaát a lámpa, vagy sem, mert a busz teljesen eltakarja előle a kilátást. Így aztán nekivág, úgy vakra. Elvégre, mit sem ér az élet egy kis izgalom, egy kis kaland, egy kis veszély nélkül...

Az azért nem ártana, ha az autósok szent állatként tisztelnék a zebrát, s meghagynák azt a tenyérnyi fehér sávot a gyalogosoknak...

És még egy hasonló témát hadd említsek, ha már itt tartunk:

Kedvenc szokása a MÁV-nak, hogy az expresszvonatokat szinte valamennyi állomáson a külső vágányokon állítják meg. Ez még nem is volna baj, ha a belső vágányokon nem vesztegelne mindig néhány ráérős, üres, vagy félig megtelt szerelvény. Befut a minap is velünk a Hajdú expressz Nyíregyházára, természetesen, a hatodik vágányra. Lekászálódunk, s látjuk, hogy az ötödik vágányon egy teljesen üres szerelvény ácsorog, reménytelenül hosszúan elnyúlva. Nosza kapaszkodunk, s átmászunk a szerelvény másik oldalára. Ott nagy örömmel látjuk, hogy a harmadikon is tanyázik egy hosszú szerelvény. Még egy kapaszkodás, még egy mászás, s akkor már miénk a világ: szabad az út előttünk, egészen a kijáratig...

Ennyi kis mozgás, persze, kell a hosszú utazásban elzsibbadt testnek. Köszönjük, MÁV, hogy nem hagysz teljesen elhájasodni bennünket!

2

Levelet kaptunk nemrég Hevesből, amelyben azt panaszolták, hogy az üzemi konyhán kénytelenek kanállal enni a fasírozottat, mert a konyhát fenntartó vendéglátó vállalat sehol sem tud evőkéseket beszerezni. Az ember zsebében kinyílik a konyhakés, amikor azt hallja, hogy egy ilyen egyszerű tömegáru is hiánycikk tud lenni. Közöltük a lapban a levelet, s hamarosan meg is érkezett a segítség: az érdi ÁFÉSZ küldött háromszáz kést gyorspostán a hevesieknek.

Ez eddig nagyon szép. A baj csak az, hogy az érdieken kívül más nem jelentkezett. Márpedig azt hiszem, nem az érdi ÁFÉSZ-nek a feladata, hogy az ország üzemi étkezdéit asztali késsel ellássa. Kell erre lenni egy ennél hivatottabb kereskedelmi cégnek is. Az pedig hallgat, nem jelentkezik, nem közli: miért nincs kés, mikor lesz kés?

Az Országos Kereskedelmi Felügyelőség nyilatkozatát is kértük ebben az ügyben. Ám az is késik. A kiskésit...

(r)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi március 28-i számában „Mozik a város peremén” címmel megjelent közleményre válaszolva közlöm: Kétségtelenül igaza van a közlemény írójának abban, hogy jó lenne, ha a napilapokban valamennyi filmszínház műsora megjelenne, és így informálnánk közönségünket. Sajnálatos módon eddigi tárgyalásaink során nem tudtunk megegyezni a lapkiadó vállalatokkal a közlemények tarifájával kapcsolatban. Anyagi okokból így csak a Magyar Hírlap közli valamennyi fővárosi filmszínház műsorát. A többi napi- és hetilapban csak a bemutató és a nagyforgalmú úgynevezett monopol-filmszínházak műsorainak közlésére adtunk megbízást. Közönségünk informálására valamennyi fővárosi filmszínház műsorát közli a hetenként megjelenő Pesti Műsor és a főváros egész területére kihelyezett „Hová menjünk moziba?” címfeliratú, hetenként megjelenő hirdetményünk. A felsorolt filmszínházak emellett műsoraikat tartalmazó rácsplakátokat nyomtatnak és kerületükben kihelyeztetik. Mindezek előrebocsátása mellett a lapkiadó vállalatokkal tovább tárgyalunk, az információ teljességére törekedve.

Griesz József
a FŐMO filmforgalmazási igazgatóhelyettese

IFJÚSÁGI MOZIBÉRLET
Kedvezmény vagy bosszúság?

Az ifjúsági mozibérlettel kapcsolatban szeretnék néhány problémát szóvá tenni. Rövid idő alatt háromszor is borsot tört az orrunk alá a FŐMO.

Az első januárban történt. A Kőbánya moziban szerettük volna megnézni bérlettel a „Halálgyár az őserdőben” című kétrészes szovjet filmet. Meglepve hallottuk a pénztárnál, hogy jegy van bőven, bérlettel azonban sajnos nem szolgálhatnak. Így kettőnknek 48 forintba került a mozilátogatás. Hosszas keresgélés után, csak hetek múlva jutottunk bérlethez a Puskin moziban.

A második eset egy szombat délelőtt a Csokonai moziban történt, februárban. A mozi utcai hirdetőtábláján vastag betűk hirdették: „Az ifjúsági mozibérlet érvényes.” Ennek ellenére a pénztárosnő „felsőbb utasítás hiányára” (!) hivatkozva nem fogadta el a bérletet. Csak a vezetővel folytatott hosszas vitánk után sikerült a bérletünkre jegyet kapni.

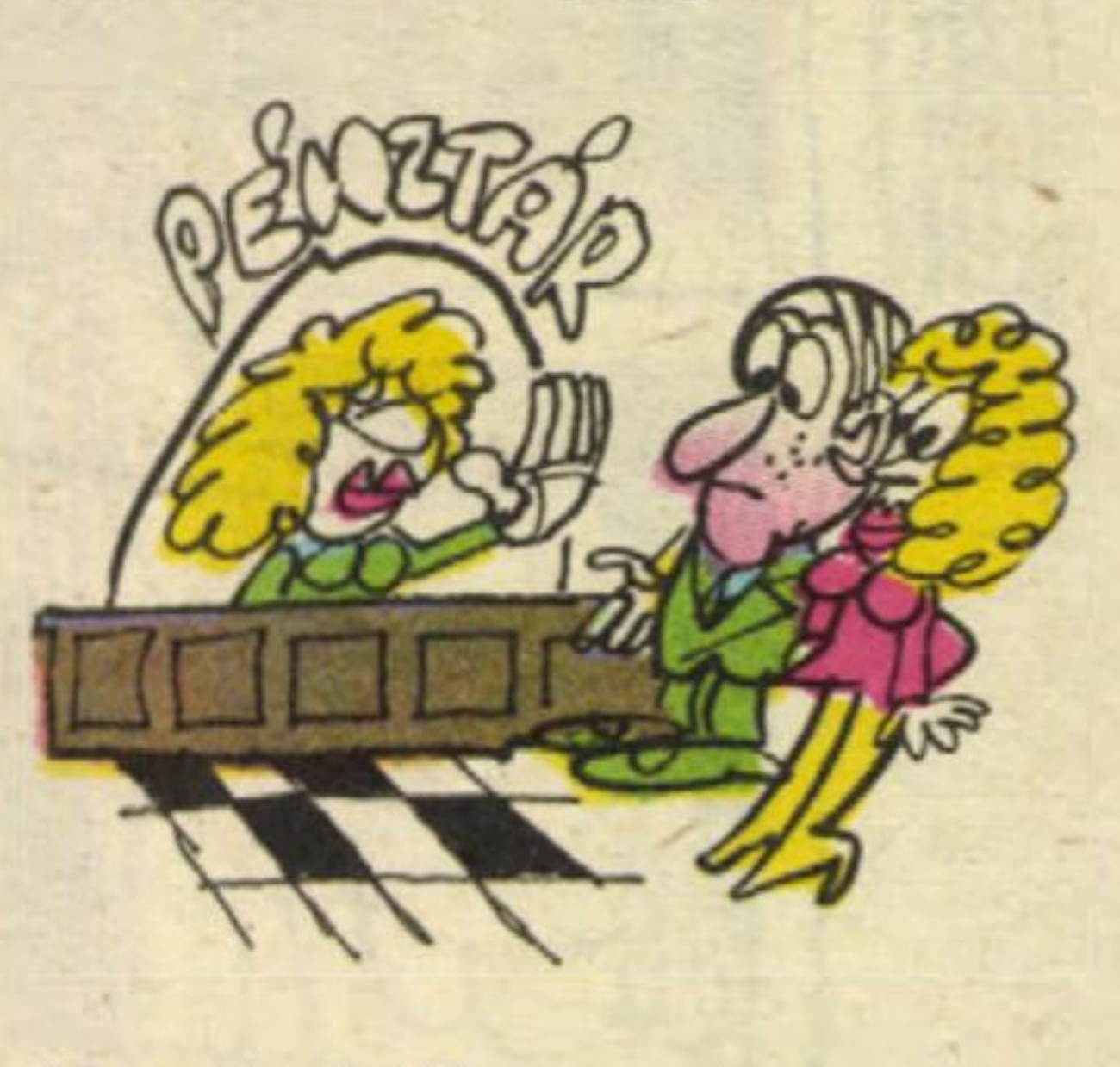

Hozzá kell tennünk, hogy a többi bérlettulajdonos nem jutott hozzá az őt megillető kedvezményhez!

A harmadik borstörés március 23-án, szombat este az Óbuda moziban történt. A bérleten ez olvasható: „Nappali tagozatos egyetemisták... számára hétköznap bármelyik mozi valamennyi előadására érvényes.” Ennek ellenére csak teljes áron (kettőnknek 40 forintért) kaphattunk jegyet. A pénztárosnő az igazgatóra, az igazgató pedig egy állítólag plakáton olvasható utasításra hivatkozott, mely szerint szombat este nem érvényes a bérlet. Ilyen hirdetményt azonban eddig sehol sem láttunk, és ők sem tudtak mutatni.

Szeretnénk — s gondoljuk, nem állunk egyedül ezzel az óhajunkkal — ha az ifjúsági mozibérlet valóban kedvezményeket nyújtana, és nem csak bosszúságot okozna a vékonypénzű fiataloknak.

Egy egyetemista házaspár

JÁTSZÓTÉR?

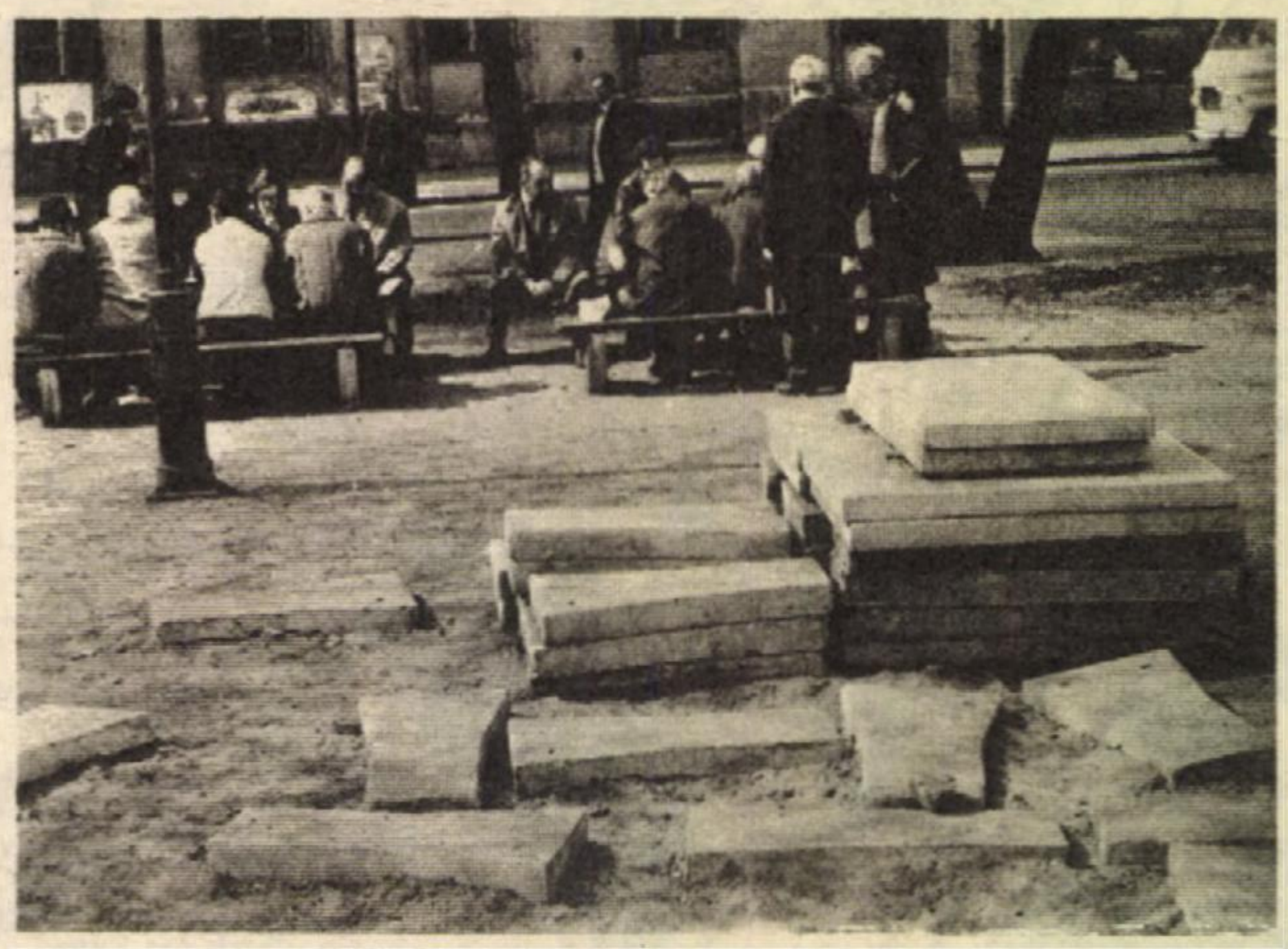

Ez a pillanatfelvétel a Markó utcai játszótéren készült. Jelenlegi állapotában semmiképp sem alkalmas arra, hogy ott kisgyerekek játszadozhassanak! Remélhetőleg nem halasztják késő őszre a tér rendbehozatalát?! A gyerekek már nagyon türelmetlenek: sürgős játszanivalójuk lenne ott!

(Csatorday Zoltán felvétele)

MEDDIG LESZ MÉG ROSSZ A HŰTŐGÉPÜNK?

Üzemünk vezetősége nemrégiben vásárolt egy 150 literes hűtőszekrényt, hogy abban tarthassuk az uzsonnánkat. A hűtőgép, sajnos, nagyon hamar elromlott és most már több mint két hónapja használhatatlan. Hiába jelentettük azonnal a hibát a Nógrád megyei Vegyesipari Vállalatnak, kérve, hogy végezzék el a garanciális javítást, azóta mindössze annyi történt, hogy kijöttek, szemre vették a gépet, s közölték: nincs alkatrészük. Ezzel, mint akik jól végezték a dolgukat, elmentek, s azóta felénk sem néznek. Ennyit ér náluk a garanciavállalás?

Szeretnénk már végre használni is hűtőgépünket! Sürgős intézkedést várunk a Nógrád megyei Vegyesipari Vállalattól!

A Női Fehérneműgyár jánosaknai üzemének dolgozói

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A gépkocsik háromévenkénti kötelező műszaki ellenőrzése hatásosan szolgálja az egyéni és közösségi személy- és vagyonbiztonságot. Mivel pedig közületi és magánkézben levő gépkocsijaink száma lassan már a milliós nagyságrendet fogja súrolni, a műszaki vizsgák súrlódásmentes lebonyolítása nem közömbös dolog. Rájöttek erre a nagybetűvel írt „Illetékesek” is. Nincs várakozás, sorbaállás, úgy megy az egész, mint az óramű. Négy sorban halad a futószalag, vizsgálják a járgányt elölről, hátulról, alulról, felülről, míg a végén a megfelelő stemplivel vagy leszerelt rendszámtáblával — megdicsőülten vagy dicstelenül — legurul a futószalagról.

A vizsgálattal nincs is baj, de az azt megelőző műveleteket ésszerű lenne felülvizsgálni. Igaz, e téren is történt már sok minden. Például többek között az, hogy nem kell már bélyeget nyalni az űrlapokat tartalmazó borítékra. De a

három formában történő fizetéssel valahogy még baj van. Ezért lenne kívánatos pályázatot hirdetni az összes Illetékesek számára.

A feladat: a három összeget hogyan lehetne egy összeggé tömöríteni és utána az Illetékeseknek eljuttatni? Ugyanis napjainkban a milliónyi közületi vagy magángépkocsi-tulajdonos fizet: 1. a postán x forintot az űrlapokért; 2. a postán y forintot a második menetben, csekken; 3. a postán illetékbélyegért z forintot, hogy aztán rányalja a díszes okmánybélyeget a felettébb hivatalos papírra.

Az illeték egy műveletben való lerovásának megoldását szolgáló pályázati felhívástól feltétlenül el kell tekinteni akkor, ha netán szántszándékkal aprózták fel három műveletté abból a célból, hogy a hivatásos és nemhivatásos gépkocsivezetőknek megkönnyítsék a szabadidő eltöltését.

(dr. —i —m)

AGGÓDÓ SZÜLŐK

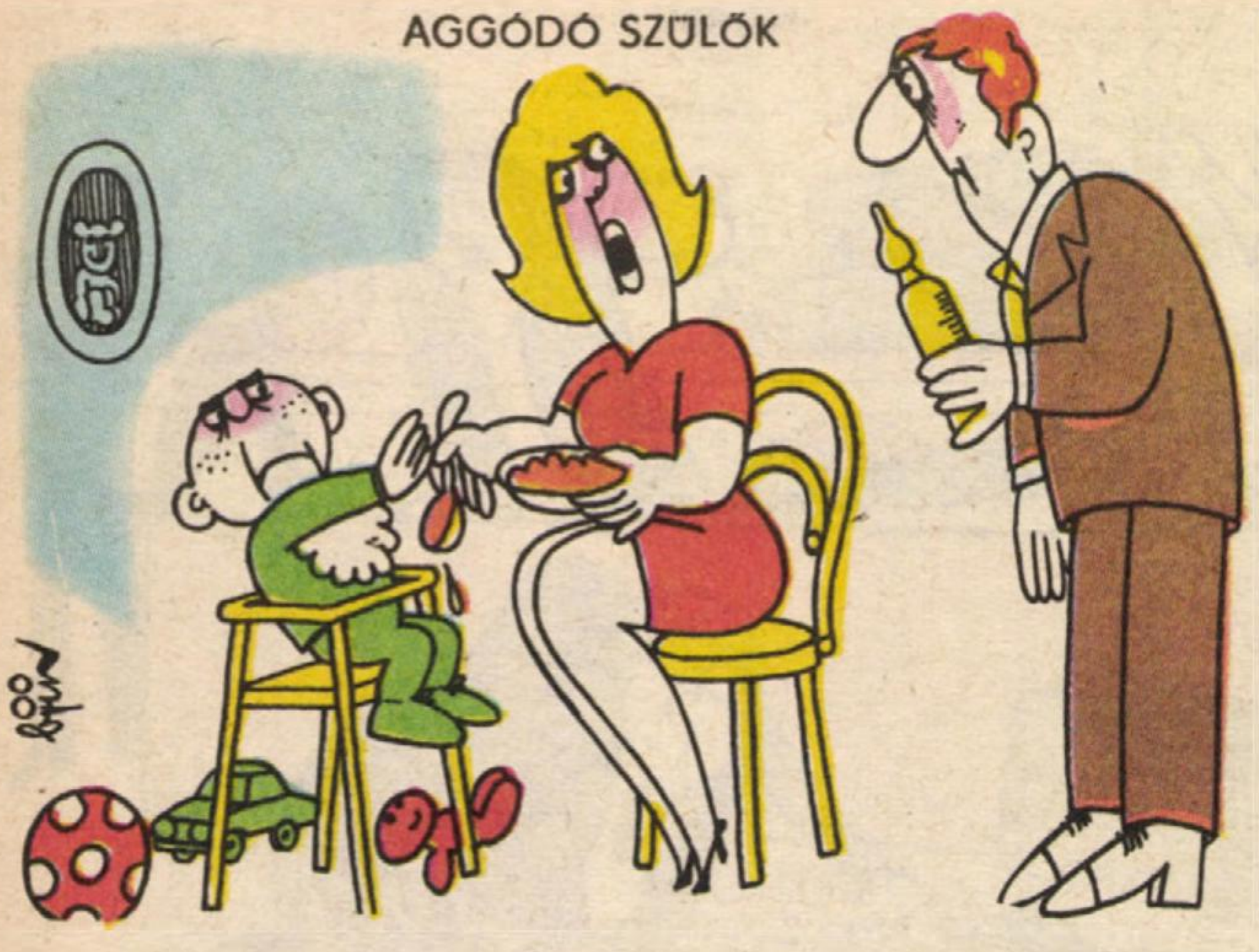

– Ez a gyerek nem akarja megenni a sárgarépa főzeléket! Nem kellene kihozni hozzá egy pszichológust?...

ELŐRELÁTÓ MENYECSKE

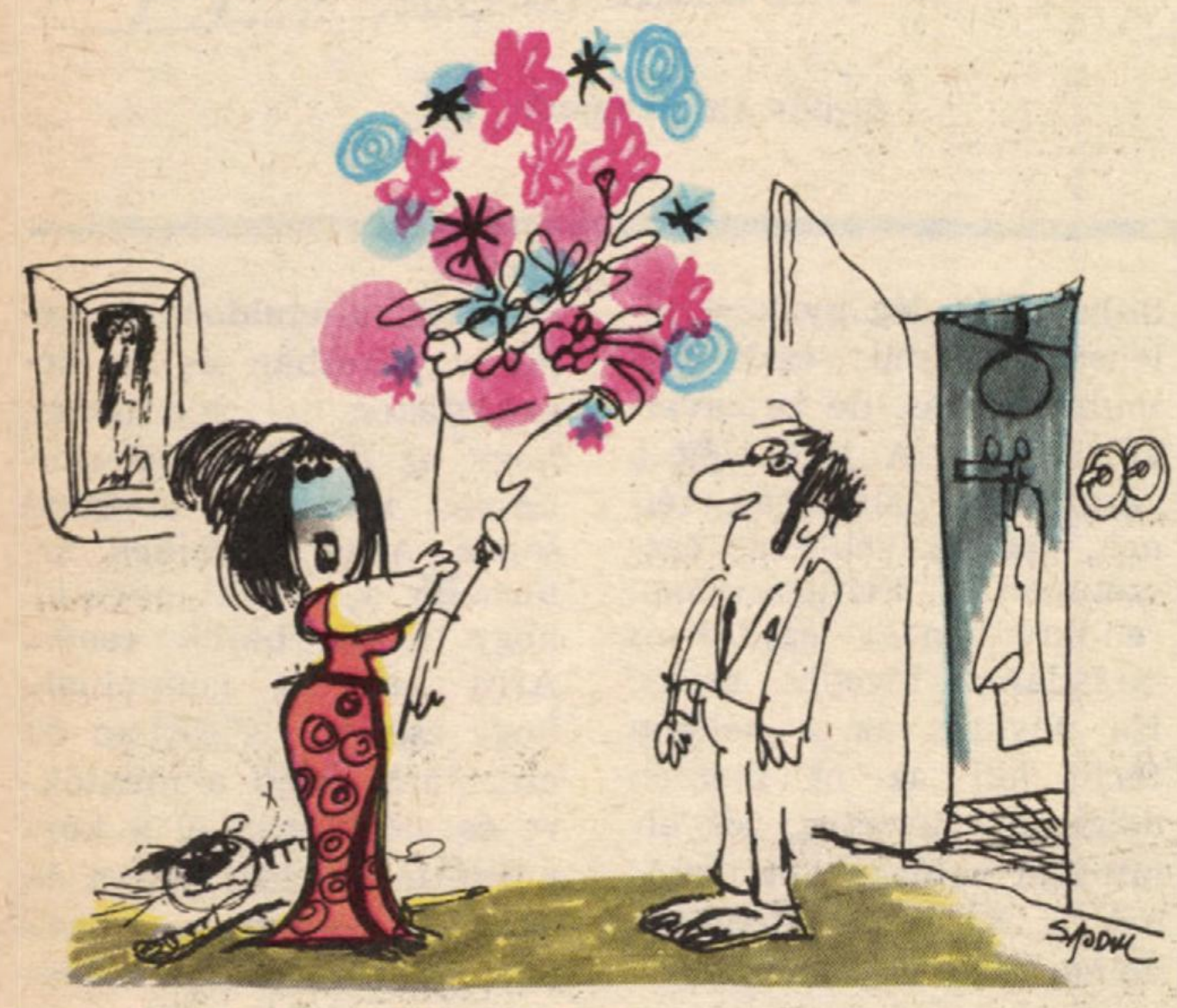

– Aztán, ha a felesége leszek, ne vegyen ilyen drága virágot nekem!

APÁK ÉS FIÚK

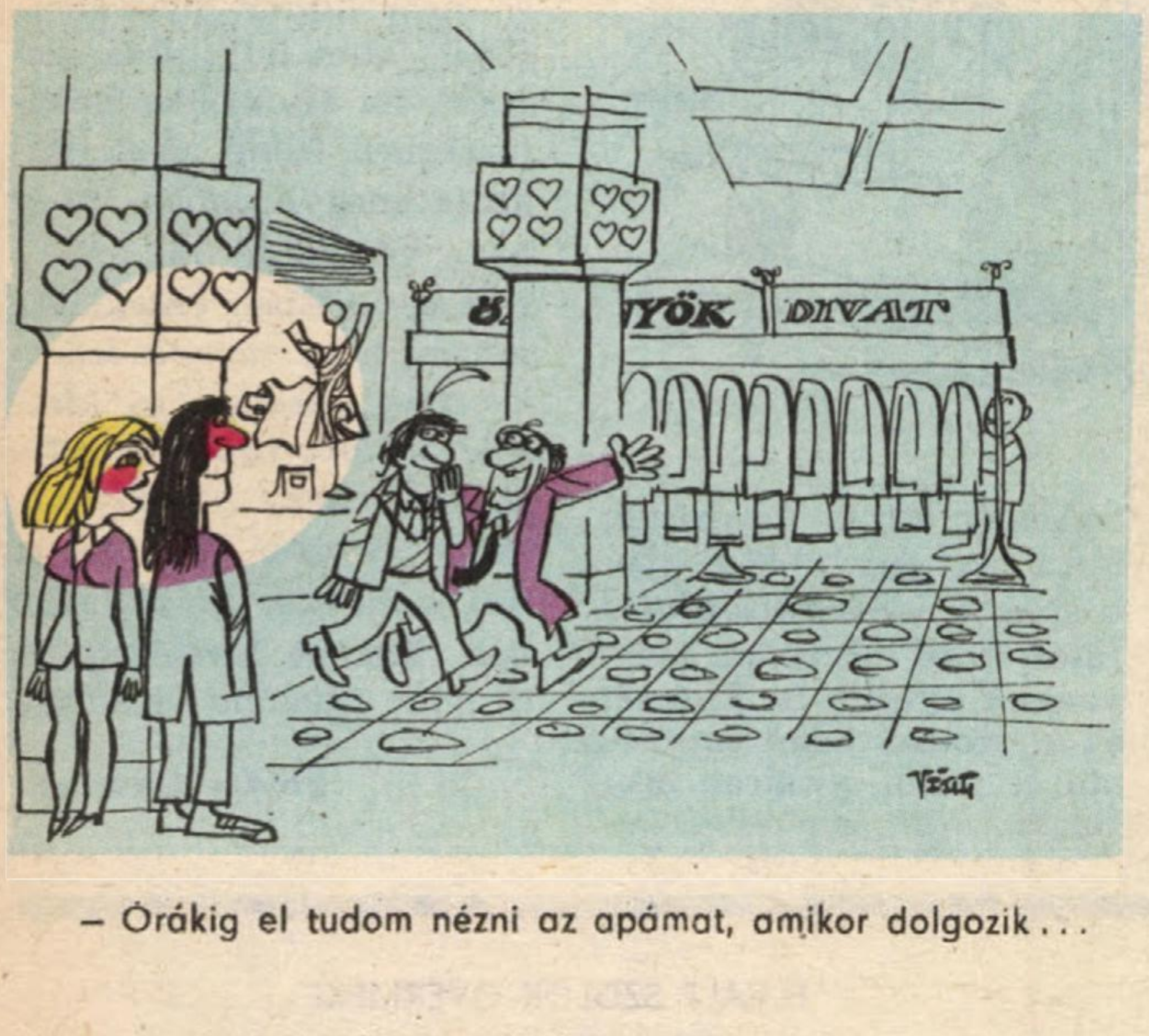

– Órákig el tudom nézni az apámat, amikor dolgozik...

VÁRATLAN LÁTOGATÓ

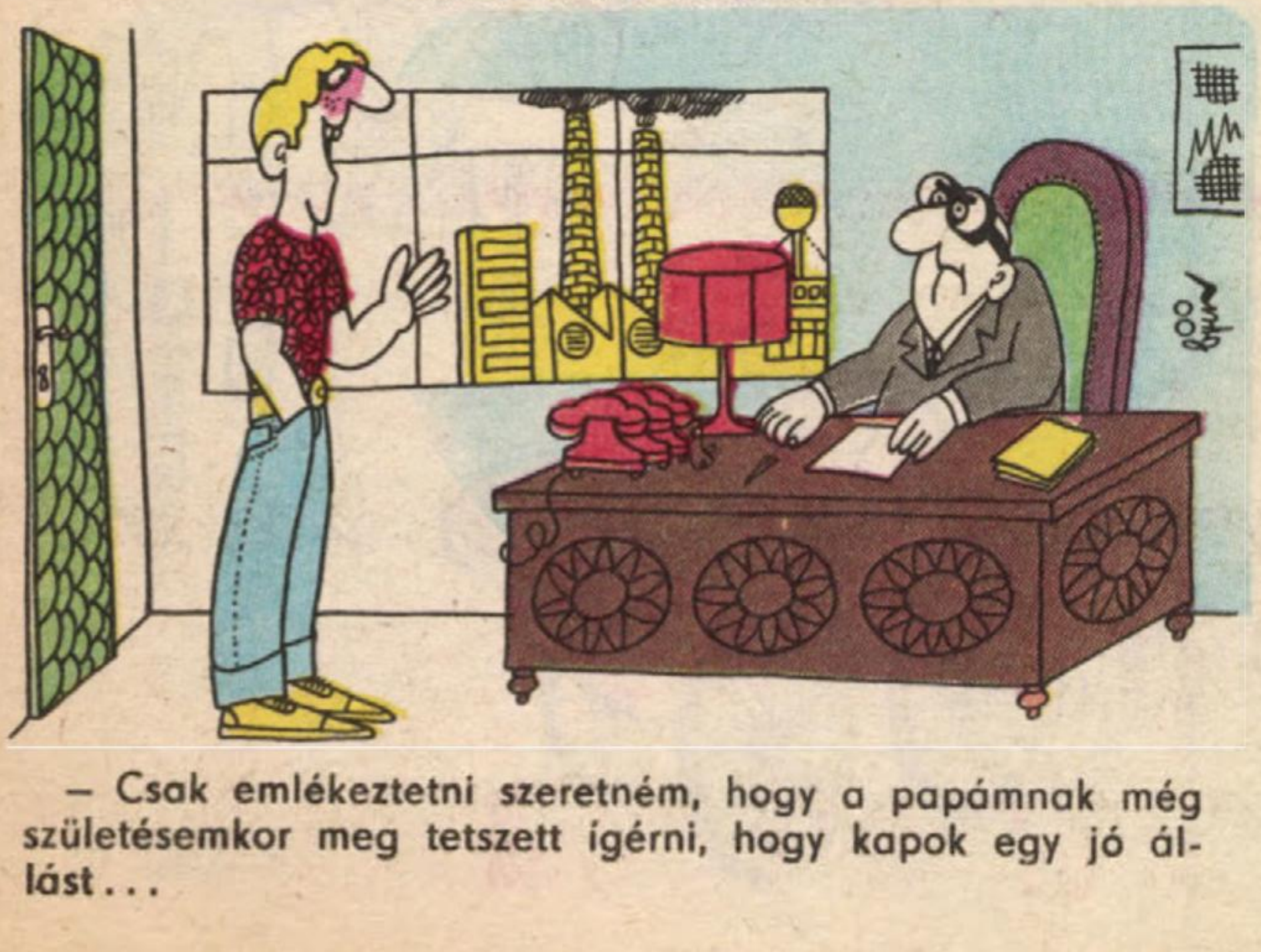

– Csak emlékeztetni szeretném, hogy a papámnak még születésemkor meg tetszett ígérni, hogy kapok egy jó állást...

AUTÓSOK ÖRÖME – AMERIKÁBAN

– Micsoda szerencse! Megszűnt a sorbanállás a benzinkutaknál!

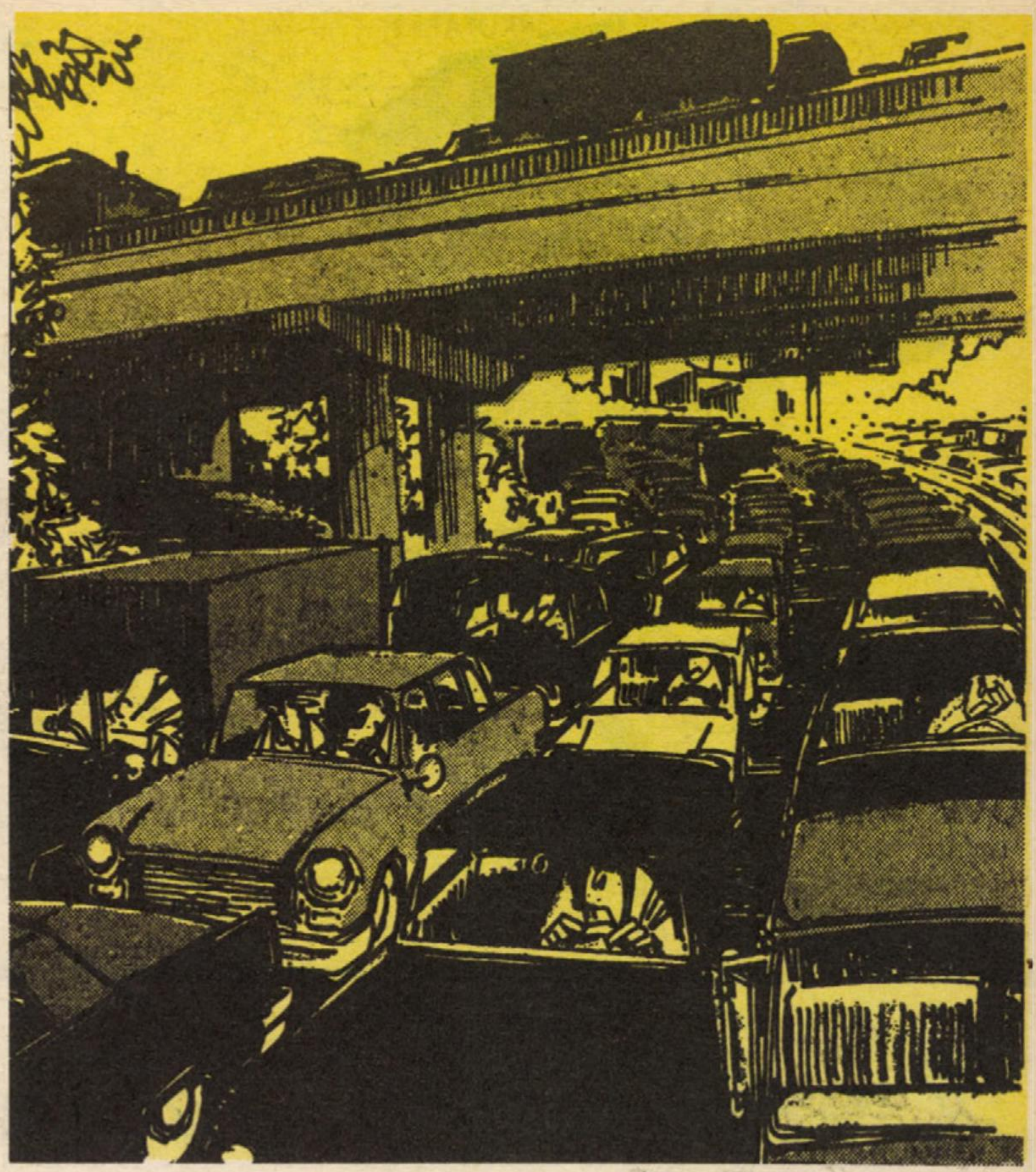

(„Los Angeles Times", USA)

Mi, Tudorok...

Sohasem fűlt hozzá a fogam, ha meg kellett látogatnom Dóra nénémet. Időnként a feleségem unszolására ráálltam ugyan, de alig vártam, hogy végetérjen a vizit. Fejfájdítóan unalmas órákat töltöttünk ott, almáspitével, híg tejeskávéval végtelenbe nyúló délutánokat. Hüllőtekintettel meredtem a semmibe, miközben Dóra néni soha nem ismert, vagy régen elfeledett rokoni szálakat bogozgatott a következő modorban:

— Amikor boldogult nagyatyádnak féltestvére, Gedeon bácsi elvált a feleségétől, elvette azt a Moczori lányt, akinek az apja patikus volt. Annak volt egy bátyja, egy karlsbadi fogorvos. A család nagyon ellenezte a házasságot, mert a lányt az apja kitagadta és mindent a fogorvos báty örökölt. Rátarti lány volt az, sok kérőjét kikosarazta, pedig volt köztük még közjegyző is. Na már most, amikor atyai nagyatyád huga, Zsófia feleségül ment a Korcsonák Bélához, abból a házasságból két fiú született, az idősebb az...

Valahogy ez engem olymértékben nem tudott érdekelni, hogy legszívesebben így szóltam volna: — Drága Dóra néni, hagyja ezeket a meséket. Nagy dolgok vannak a világban, nagyobbak voltak a történelemben. Úgy tetszik mesélni erről a családról, mintha legalább is a Hohenzollern dinasztia lett volna.

Hanem az utóbbi időben egészen mást tapasztalok nála. Minapában, amikor ott jártam újfajta előadást kellett végighallgatnom. Azt mondja nekem Dóra néni a világ legtermészetesebb hangján:

— Tudod édes fiam, én megértem ezt az Erzsébetet, hogy kikosarazta a Fülöpöt, nem való volt hozzá, mert más hiten volt. Na és az a Robert Dudley?! Az aztán nem ér fel hozzá. Tudod, az Erzsi boldogult édesapja a Henrik, az is adott magára, addig kereste a megfelelő feleséget, amíg meg nem találta.

— Miféle Erzsébetről beszél, drága Dóra néni? És ki az a Henrik bácsi? A Gedeonnak volt a féltestvére?

— Összekevered fiam az egészet. Ki beszél itt a mi kis családunkról? A Tudorokról van szó. Persze nem volt szép Henriktől, hogy otthagyta a Katalint, derék teremtés volt az, ha mindjárt katolikus is.

— Ha egyszer nem tetszett neki, jól tette, hogy otthagyta.

— Hogy te hogy el vagy maradva a világtól, édes fiam! Nem tetszés kérdése volt ez: a trónöröklés forgott kockán. Polgárháború veszélye fenyegetett volna, ha magja szakad az uralkodóháznak. — tüzeskedett Dóra néni. — Na vegyél már abból az almáspitéből. — Boleyn Annát is azért ölette meg. Történelmi távlatokban kell gondolkodni édes fiam. Minden részvétem Annáé, de a dinasztikus érdekek igenis előbbrevalók, mint a szerelem. Gondoltál te erre?

— Bizony nem nagyon — röstelkedtem — de egy meglepetést tartogatok Dóra néninek. Találtam otthon egy elsárgult fotót Gedeon bácsiról meg a második feleségéről. Elhoztam, gondoltam örülni fog neki.

— Hagyd csak itt fiam, majd megnézem, ha ráérek. Hanem mondd, hallottál valamit, csakugyan volt az Erzsébet meg az Essex között valami tehlimehli?

Novobáczky Sándor

ÜRKUTATÁS

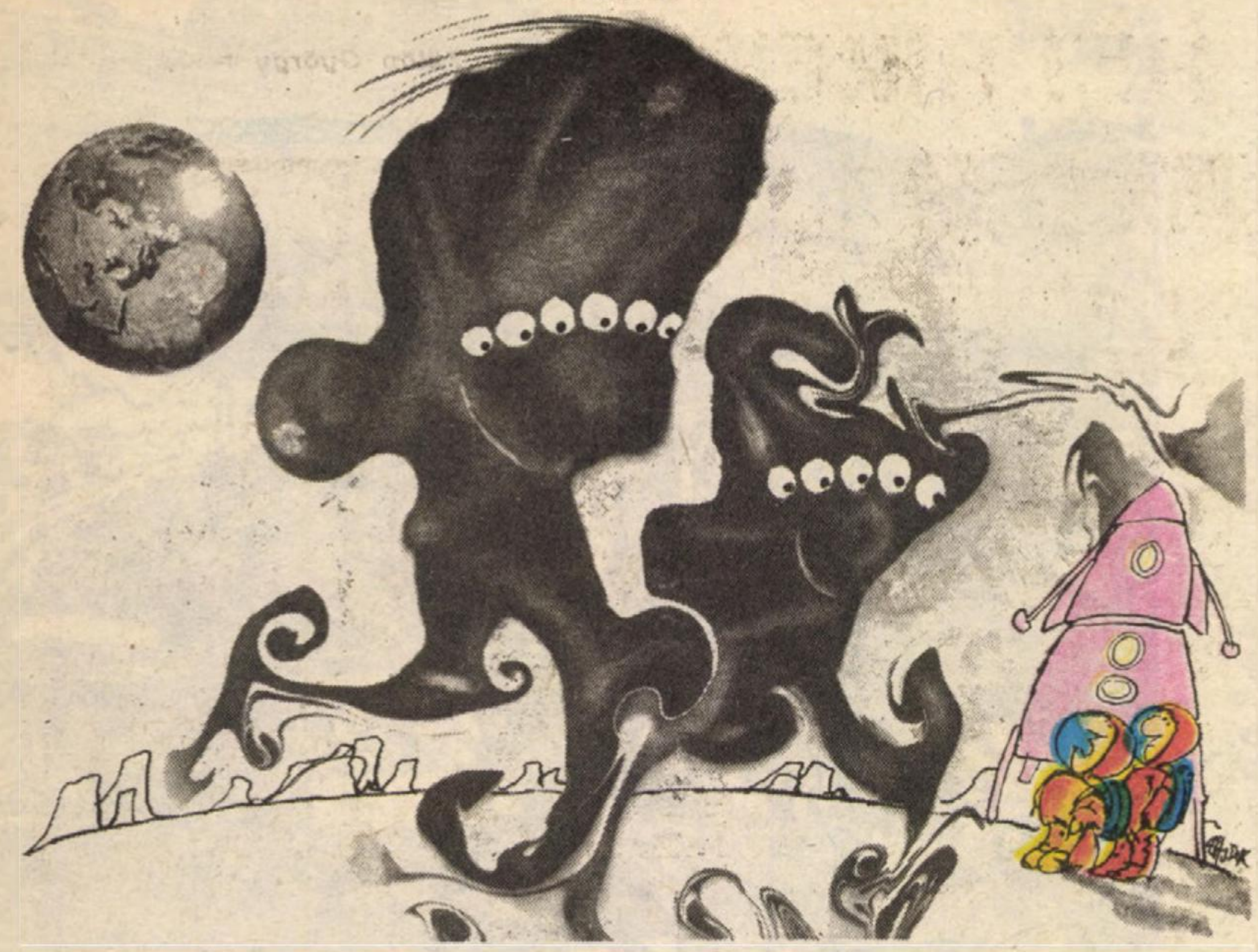

– Teljesen kezdetleges kultúrával rendelkeznek, még az alkoholmérgezést sem ismerik.

HOBBY

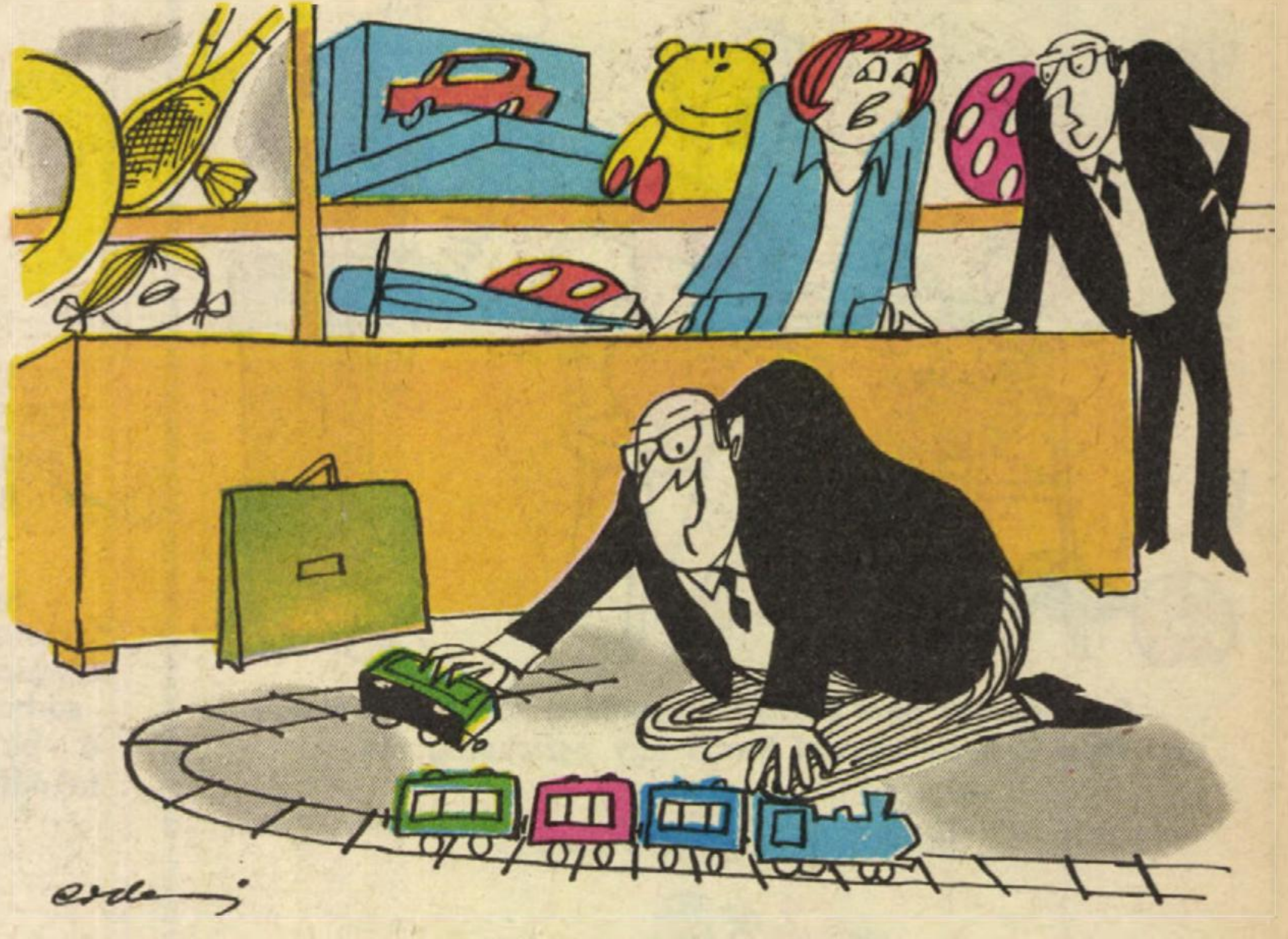

– Nyitás óta válogat!

Levélváltás a garázda teherautósról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Délben fél egykor Veszprémben a Rózsa utcán át a Füredi úti irodaház felé igyekeztem, amikor mögöttem felbőgött egy teherautó. Itt az út burkolata nem szilárd, a kocsi óriási port vert fel, átmentem tehát az út bal oldalára, hogy a szél ne vágja az arcomba a port. A teherautó éktelen dudálással követett a túloldalra. A teherautóból két 20—22 év körüli, loboncos hajú ifjú hajolt ki és tele szájjal, gorombán rám kiabált, hogy „marha". A kerítéshez lapulva menekültem, de ők zajos autódudálással követtek és sértő megjegyzéseket kiabáltak utánam. Hosszú ideig a sarkomban voltak, futottam, de ők csak tovább üldöztek.

Hiába a nők munkahelyi megbecsülése, ha az utcán, fényes nappal ilyen inzultusoknak vannak kitéve. Az út mentén néhány férfi dolgozott, csak bámultak, de egy sem akadt, aki rendre utasította volna az autósokat. Tudom, hogy nem egyedi eset az ilyen garázdaság. Mellesleg, az autó vezetője ezzel néhány KRESZ-szabálytalanságot is elkövetett.

Kedves Asszonyom!

Az önt üldöző két loboncos hajú ifjú nyilván a nyugati játékfilmek autógázolási és üldözési jeleneteiből tanulta meg az ijesztgetésnek és a kedvtelésnek ezt a különös módját. Bizonyára ezt gyakorolták önnel. Szerencséje, hogy üldözői nem tökéletesen sajátították el, mert akkor teherautójukkal bizonyára a kerítéshez szorították volna önt. Így csak ijesztgették, amikor mármár közvetlen veszély fenyegette önt, fékeztek, majd elölről kezdték az üldözést. Persze ha rákerül a sor, azt fogják mondani: szórakoztak, kísérleteztek, kíváncsiak voltak arra, hogy milyen ijedősek a nők. Csak játszottak a fiúkák! Ami ugyanis önben félelmet keltett, az ennek a két ifjúnak csupán jó hecc volt.

Érdemes egyébként elgondolkodni azon, hogy az út mentén dolgozó férfiak, akik látták ezt a veszélyes játékot és végignézték a két ifjú garázdaságát és az ön kétségbeejtő helyzetét, miért csak bámultak, és miért nem avatkoztak bele? Miért nem fékezték meg a garázdálkodókat? Sajnos, ez elég gyakori jelenség: nálunk csak bámulni szokás, de beleavatkozni nem. A járókelők a garázdáktól általában félnek, kerülik velük az összetűzést. Felfogásukban rendkívül nagy egyéni és társadalmi tévedés rejlik. Ha ugyanis az a néhány férfi, aki az út mentén dolgozott, összefog, jól elláthatta volna a két fickónak a baját. Megtehették volna, csak úgy játékból.

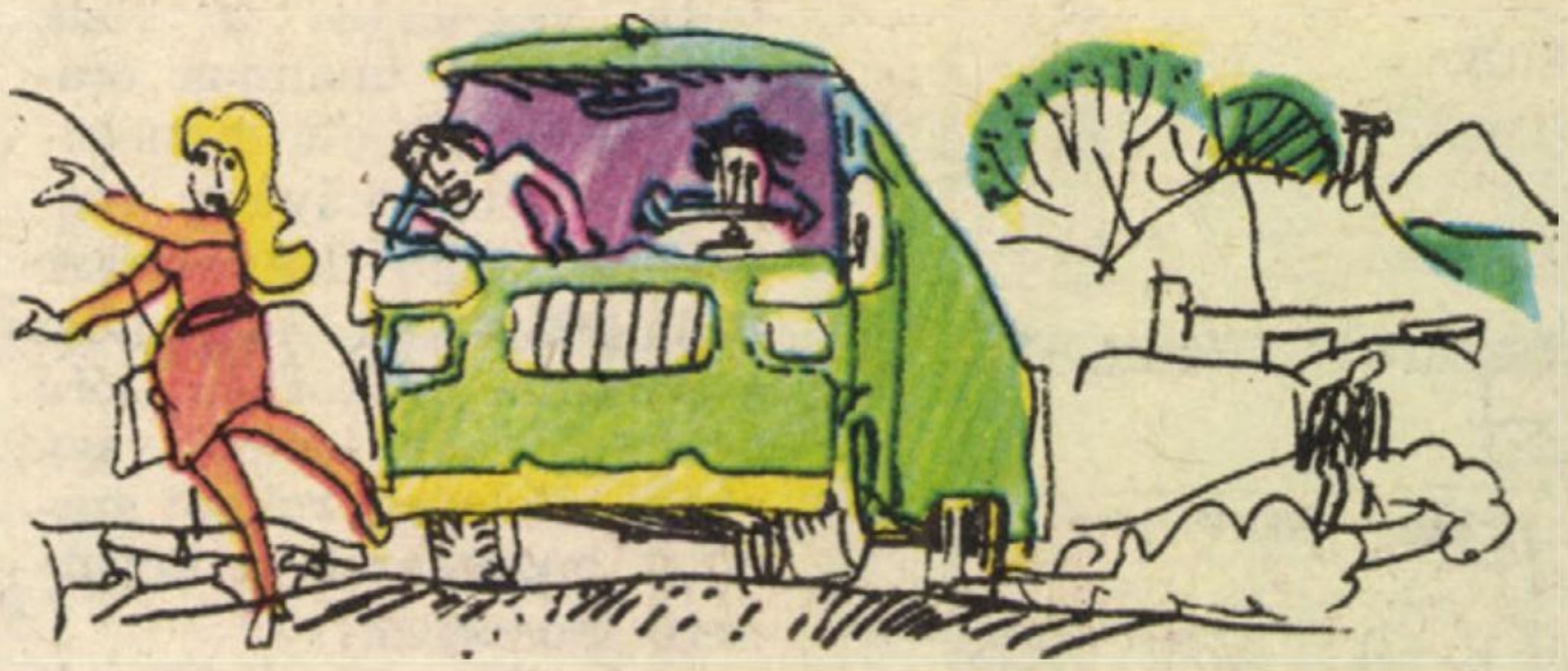

Ámbár az is lehetséges, hogy az önt üldöző ifjú titánok a teherautós ámokfutók közé tartoznak. Mert vannak ilyenek is. Ezeknél az a szokás, hogy esztelenül és vadul, gyakran cikcakkban száguldoznak végig a városban és az országutakon, gondolván, hogy az ő nehéz teherkocsijuk mindent magával söpör. Azaz: bárkinek kitörhetik a nyakát anélkül, hogy nekik bajuk esnék. Arra nem is gondolnak, hogy esetleg elsősorban ők szorulnak majd a mentőkre és előbb érik el a kórházat, mint azok, akiket ők akartak odajuttatni. Csak úgy játékból. Ön mindenesetre örülhet, hogy ép bőrrel megúszta.

A nevét — kívánságára — nem hozom nyilvánosságra. Mint írja: nem szeretné, ha további kellemetlenségben lenne része. Engedje meg azonban, hogy ha a veszprémi 15. AKÖV esetleg levélben érdeklődik nálam, hogy *melyik teherkocsijuk vezetője és kísérője, melyik napon követte el* ezt a nagy disznóságot, akkor bővebb felvilágosítást adhassak a vállalatnak. Miként levelében ön is írja: legalább okulásul.

Földes György

BÖVITETT PARNASSZUS

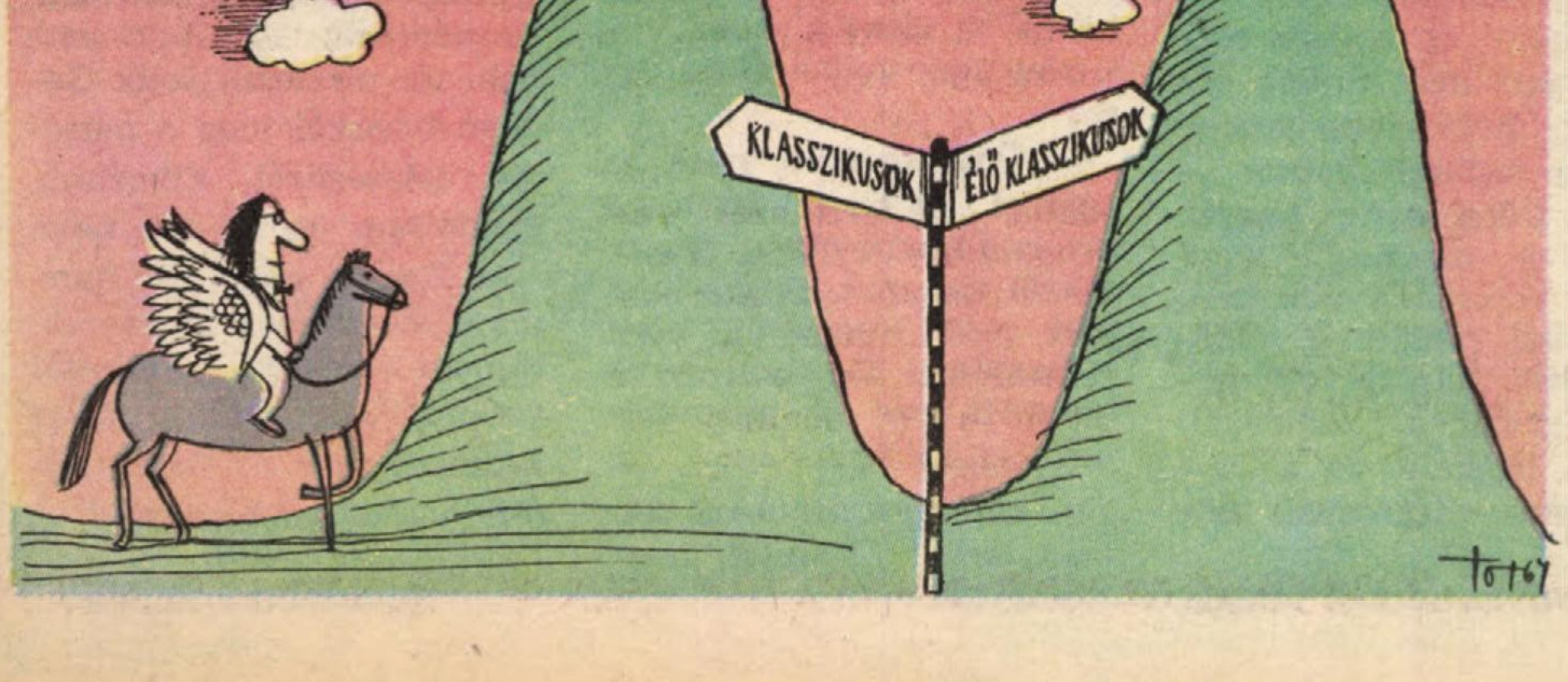

ELVÁLT SZÜLÖK GYERMEKE

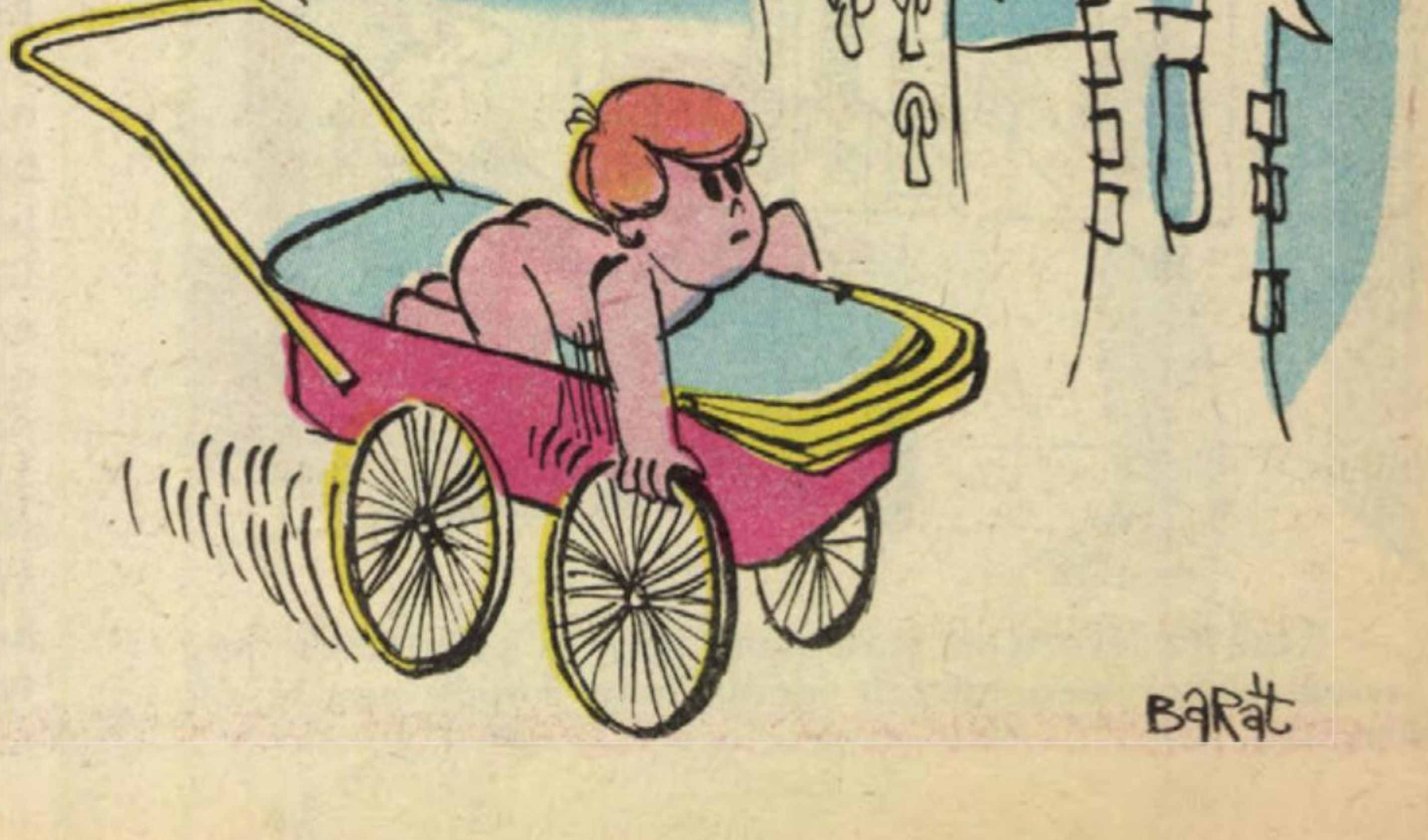

AMBÍCIÓ

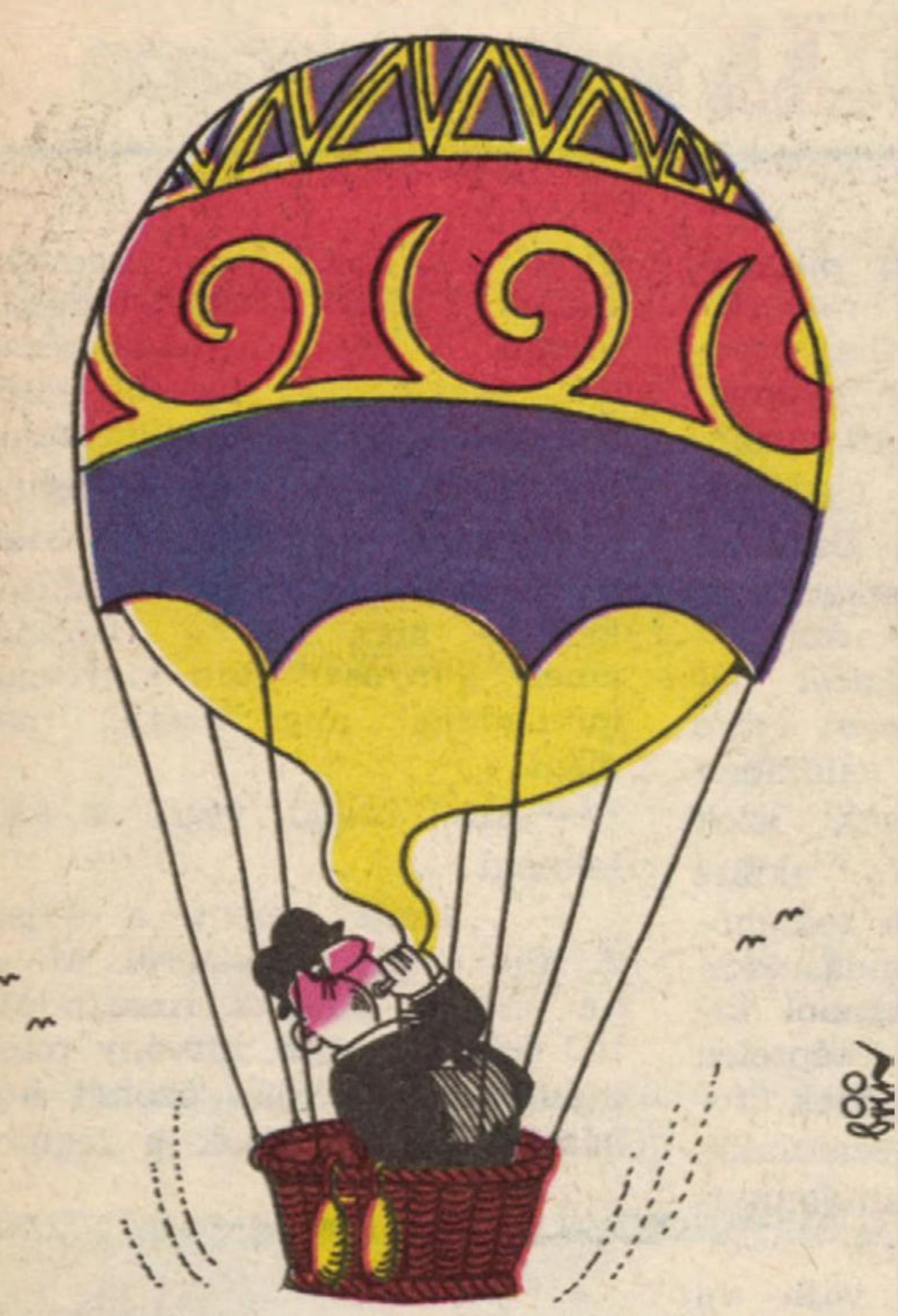

JÓL FELELT

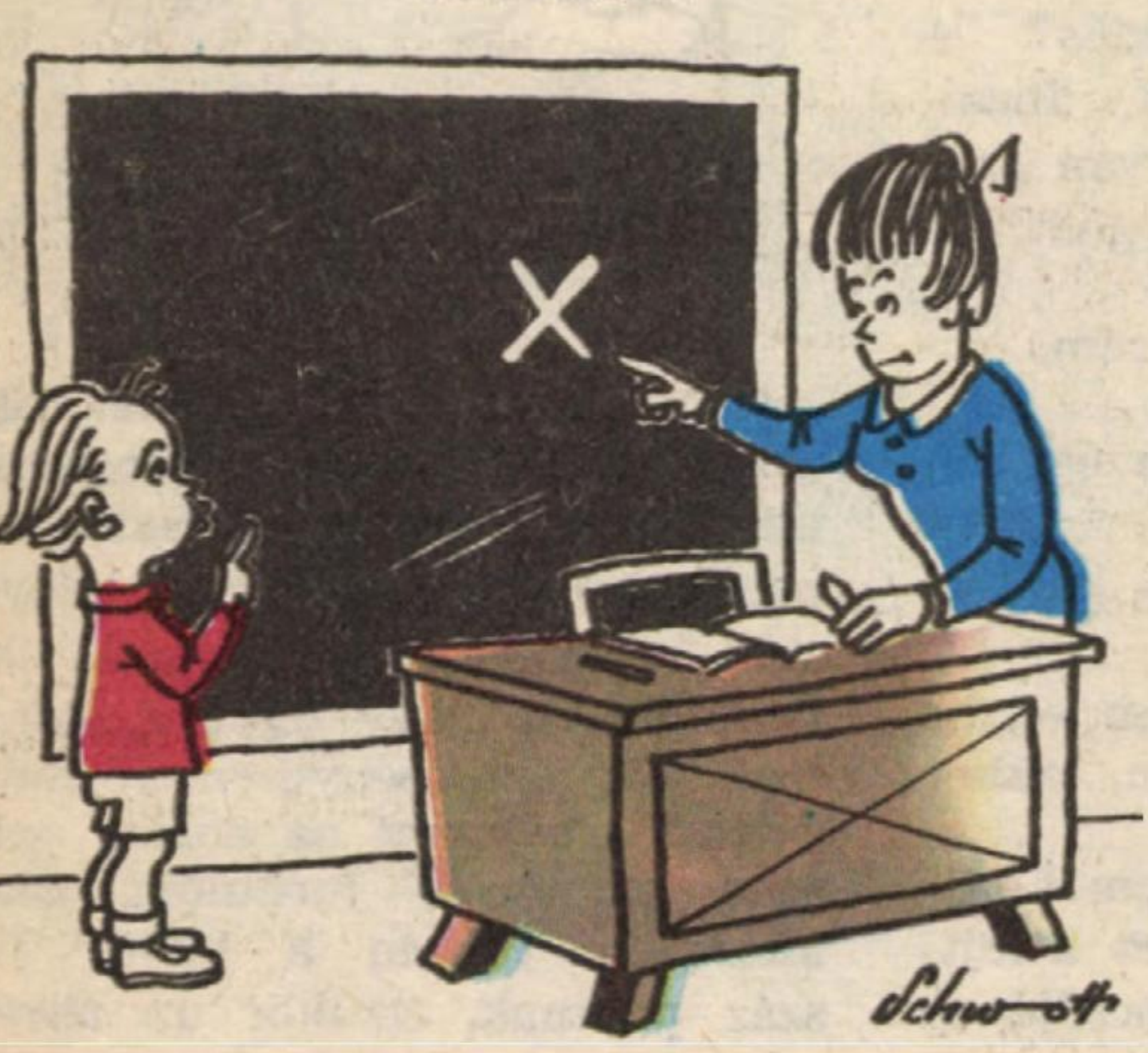

– Na, mit írtam fel, Pistike?
– Egy döntetlent a totóban.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

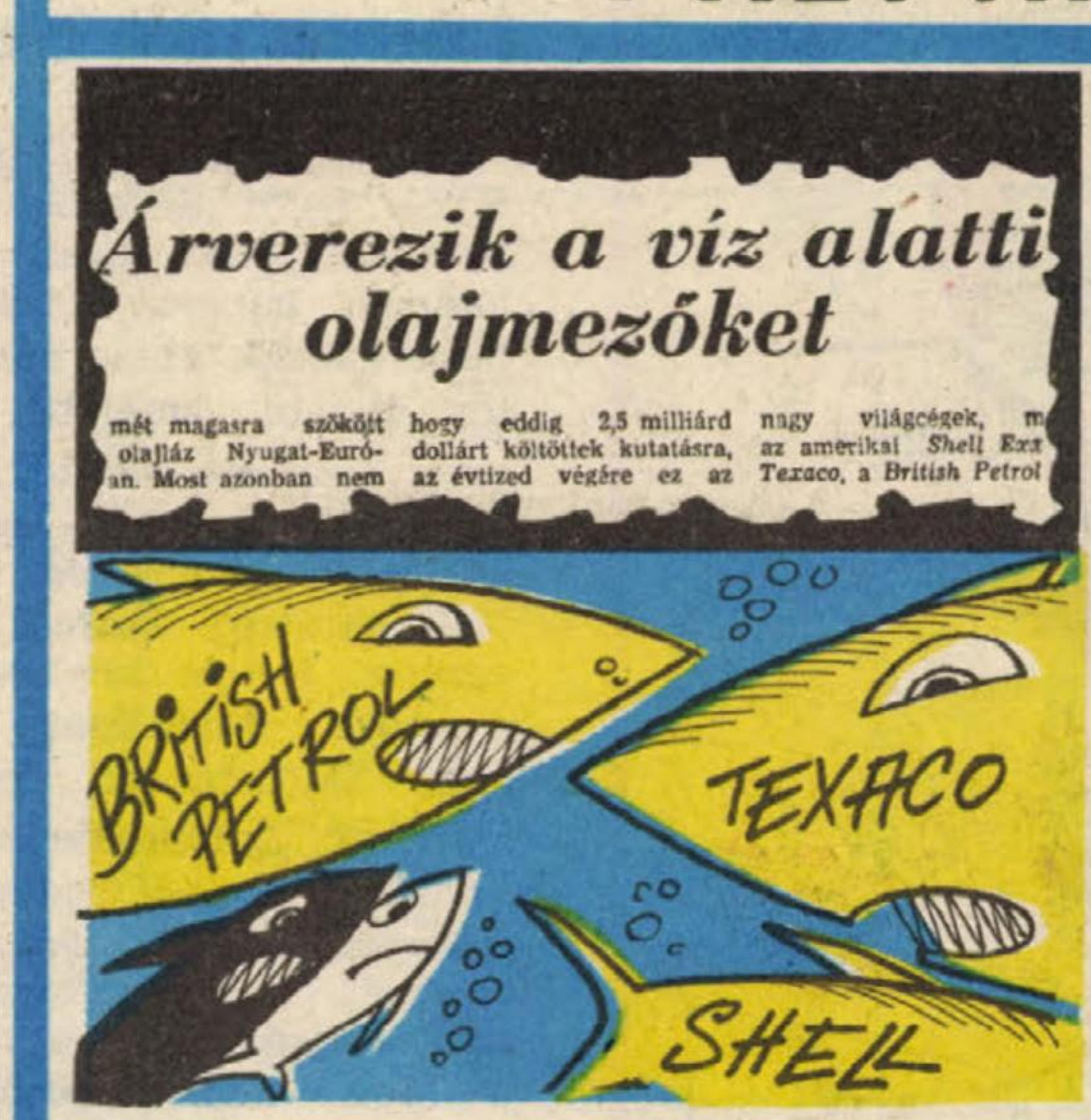
Árverezik a víz alatti olajmezőket
mét magasra szökött olajláz Nyugat-Euró- an. Most azonban nem
hogy eddig 2,5 milliárd dollárt költöttek kutatásra, az évtized végére ez az
nagy világcégek, m az amerikai Shell Exx Texaco, a British Petrol
BRITISH PETROL
TEXACO
SHELL

– Hű, mekkora cápák!

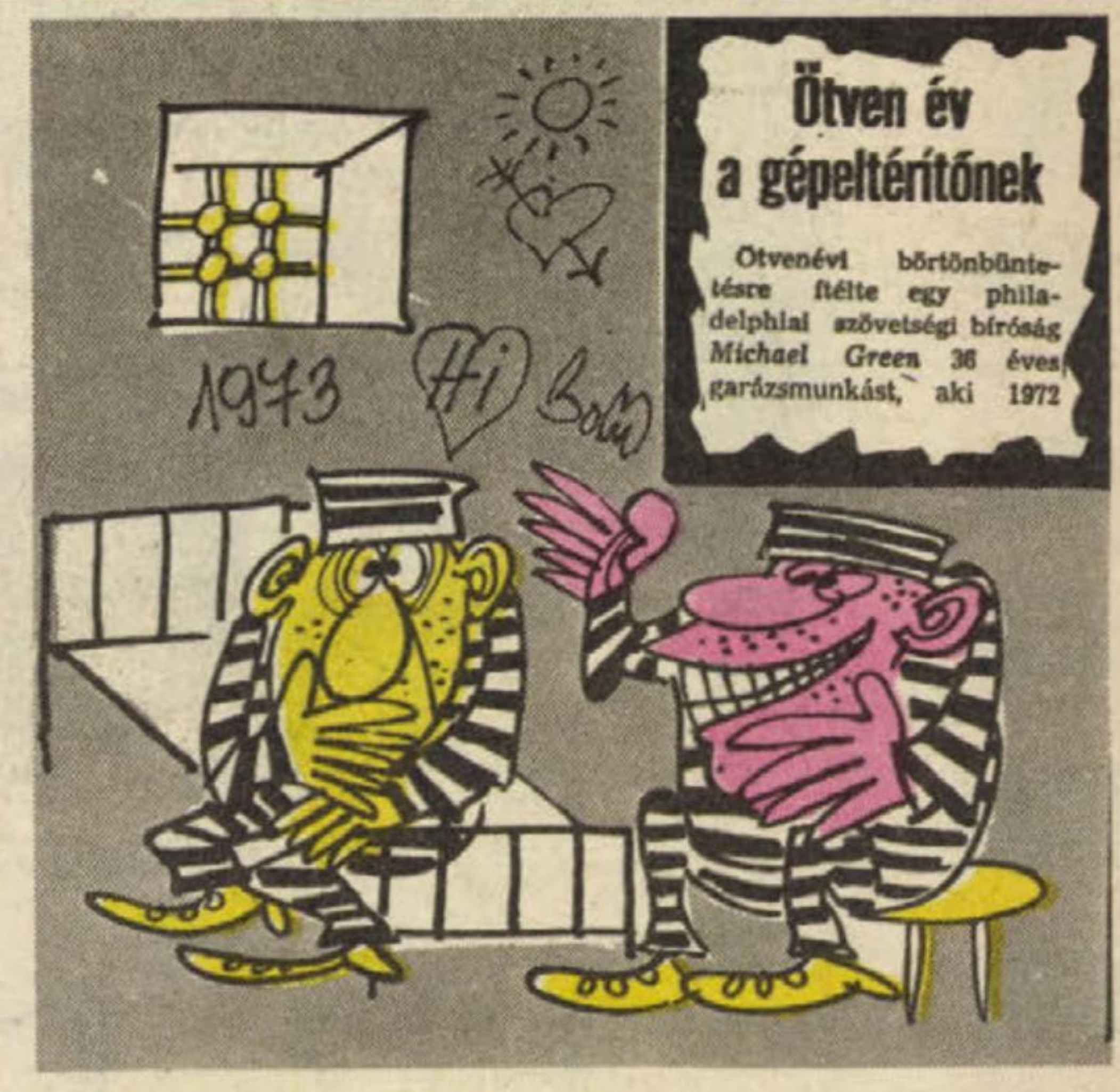
Ötven év a gépeltérítőnek
Otvenévi börtönbüntetésre ítélte egy philadelphiai szövetségi bíróság Michael Green 36 éves garázsmunkást, aki 1972
1973
Hi
Bob

– Sebaj, apuskám, mire innen kiszabadulsz, már kozmikus rakétákat lehet eltéríteni.

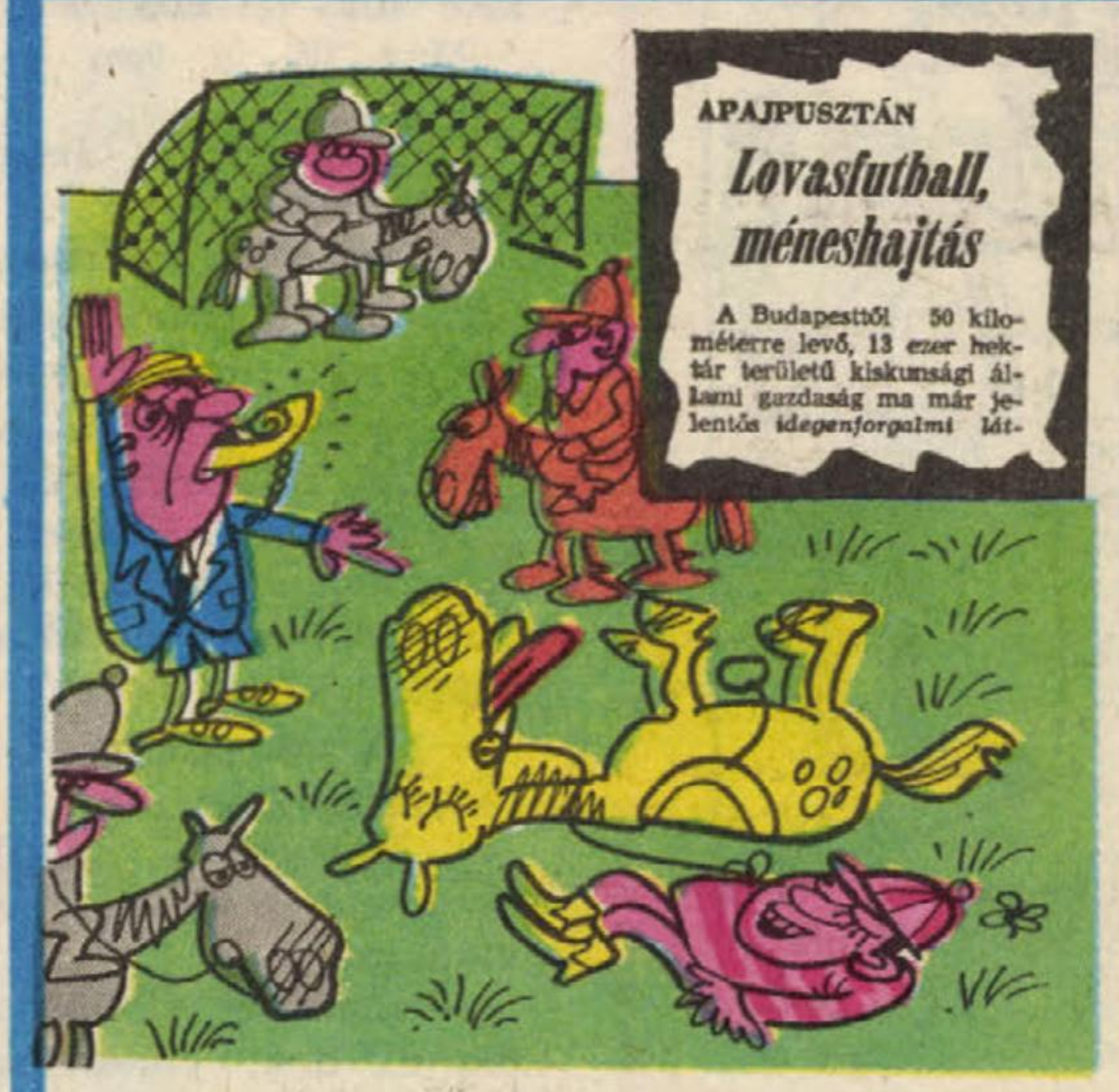
APAJPUSZTÁN
Lovasfutball, méneshajtás
A Budapesttől 50 kilométerre levő, 13 ezer hektár területű kiskunsági állami gazdaság ma már jelentős idegenforgalmi lát-

– Csak addig maradj fekve, pacikám, míg megadják a tizenegyest.

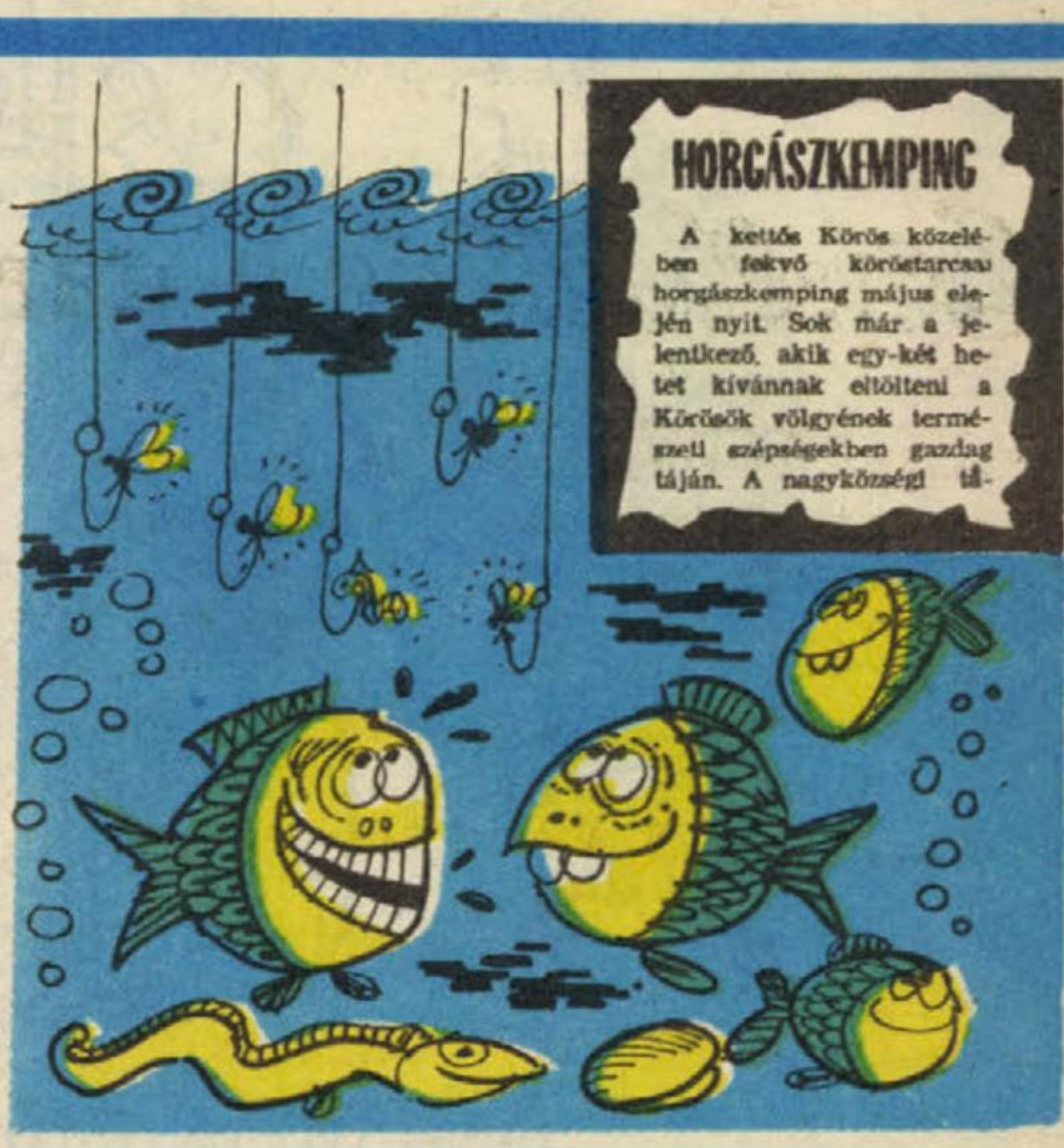
HORGÁSZKEMPING
A kettős Körös közelében fekvő köröstarcsai horgászkemping május elején nyit. Sok már a jelentkező, akik egy-két hetet kívánnak eltölteni a Körösök völgyének természeti szépségekben gazdag táján. A nagyközségi tá-

– Már régen depressziós lennék a mocskos víztől, ha ezek nem röhögtetnének.

Legfrissebb javaslataim

❶

A minap azon tűnődtem: hány amatőr nyelvész él Magyarországon?

Egyesek szerint kétmillió amatőr nyelvészünk van, mások szerint hárommillió. Aki egy kicsit is ad magára: védi, oktatja, magyarázza édes anyanyelvünket. Szeretetből, hobbyból, unalomból, divatból.

Aztán itt vannak még a szakemberek, akik a rádióban, a televízióban és az újságokban okítanak minket.

Nyelvészek itt, nyelvészek ott, nyelvészek mindenütt. Én már azon se lepődnék meg, ha egy presszó ablakában a következő táblát látnám:

Esténként Pázmány Pubi, az ördöngös nyelvész magyaráz.

Vagy ha egy plakáton ez állna:

A cirkusz műsorában fellép a Berkenye nyelvészcsoport, Delila, a magyar nyelvtan királynője és Mr. X., az ő idomított stilisztáival.

Nyelvészek itt, nyelvészek ott, nyelvészek mindenütt. Nincs olyan nap, hogy legalább egy-két nyelvészeti cikket, nyelvészettel foglalkozó glosszát ne olvasnék. De én ezt keveslem.

Miért ne lehetne például a strandokon, zene helyett, nyelvészkedést közvetíteni? A fürdőző vidáman lubickolna a vízben, vagy napfürdőzne és közben édes anyanyelvünk titkairól hallgathatna előadásokat.

Szórakoztató és tanulságos lenne, ha az IBUSZ belföldi társasutazásain fekete álarcos, marcona nyelvészek rabolnák el az országjáró autóbuszok utasait és csak akkor engednék őket szabadon, ha végighallgattak néhány előadást a magyaros mondatszerkezetről és az ikes igékről.

Nagyon hasznos lenne még az is, ha olyan csapokat gyártanának, amiből nem víz jönne ki, hanem nyelvész.

Talán egyszer még ezt is megérjük...

❷

Ismerőseim körében felmérést végeztem és megállapítottam, a legtöbb családban még mindig vita-téma: ki csináljon szódavizet.

A megvizsgált családoknál minden egyes alkalommal veszekedés tört ki, amikor a szóda-készítés szóba került.

Íme, a statisztika:

Ez ügyben megvertek hét gyereket, mert a büdös kölyök lusta volt szódát készíteni, két férj elhagyta az otthonát és soha többé nem tért vissza, három férj csak úgy volt hajlandó hozzányúlni a szifonhoz, hogy a feleségek öngyilkossággal fenyegetőztek. Egy nagymama beleőrült a zaklatásokba, egy férfi azért vállalta, hogy szódát csinál, mert zsaroló leveleket kapott, valószínűleg a saját feleségétől. Öt esetben a szifon miatt bomlott szét a házasság, két esetben pedig az egész család szomjan halt, mert senki sem vállalta a munkát.

A fenti adatok azt bizonyítják, hogy sürgösen tennünk kell valamit szódavízügyben. De mit?

Nos, én elhatároztam, hogy bérmunkában vállalok szódavíz-készítést. Egy kis mellékes nekem is jól jön. Nyakamba veszem a várost és bekopogok a lakásokba:

— Jó napot kívánok, nincs szükségük szódavízkészítőre? Gyorsan, olcsón vállalom...

Ha mindenütt csak egy forintot kapok, akkor is gazdag ember leszek, viszonylag rövid idő alatt. De nem csak a pénzért vállalnám ezt az óriási munkát, hanem emberszeretetből, humanizmusból. A családi béke tartós lesz, ha én kezembe veszem a szifonok ügyét és áldani fognak az emberek és tárt karokkal állnak majd az ajtóban, ha megérkezem és hálálkodva, kézcsókkal búcsúznak, ha távozom...

Csak egy baj van: utálok szódát csinálni

Mikes György

DIPLOMÁCIA

Vasvári Anna rajzai

TÖRZSVENDÉG

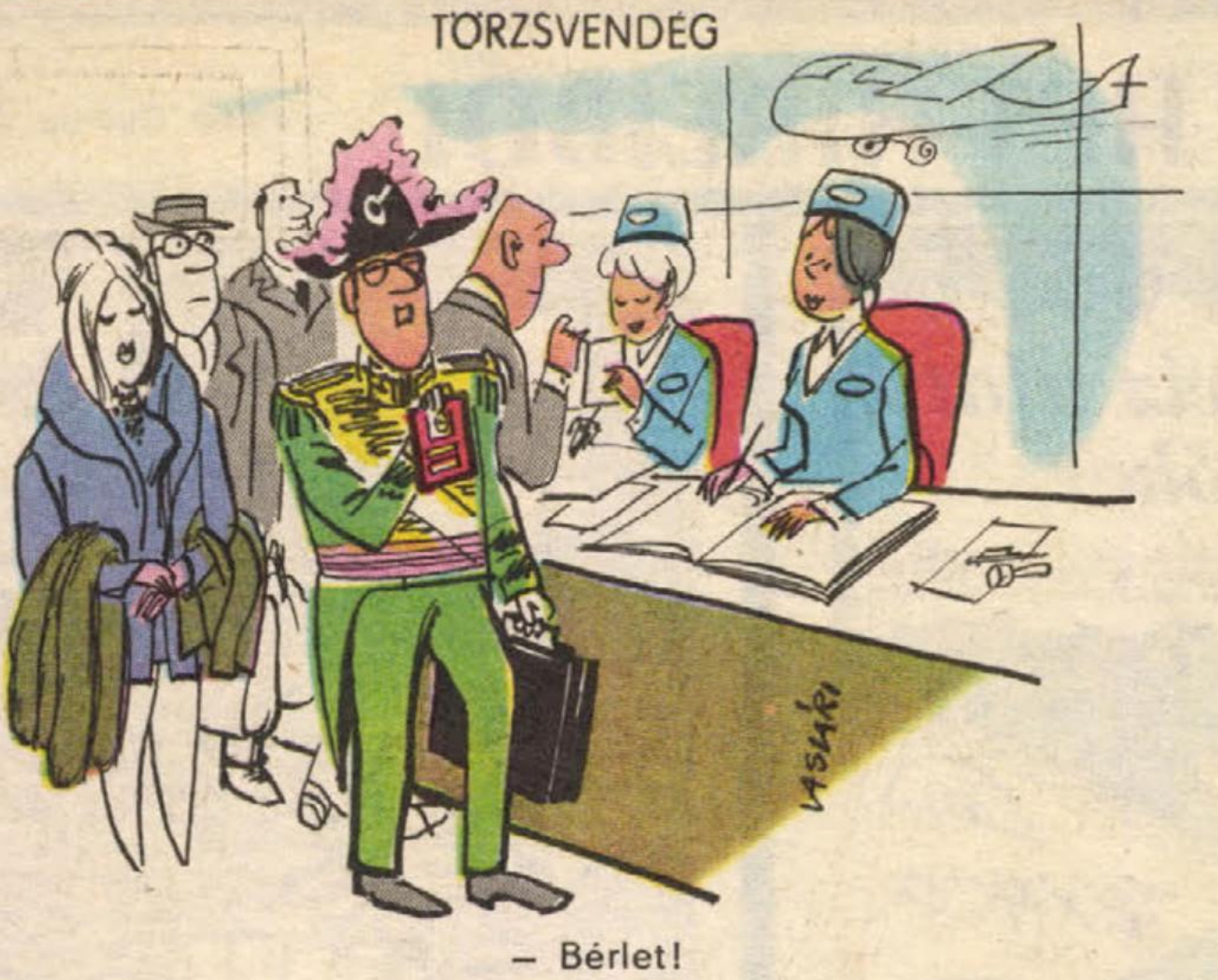

– Bérlet!

BÉKEVÁGY

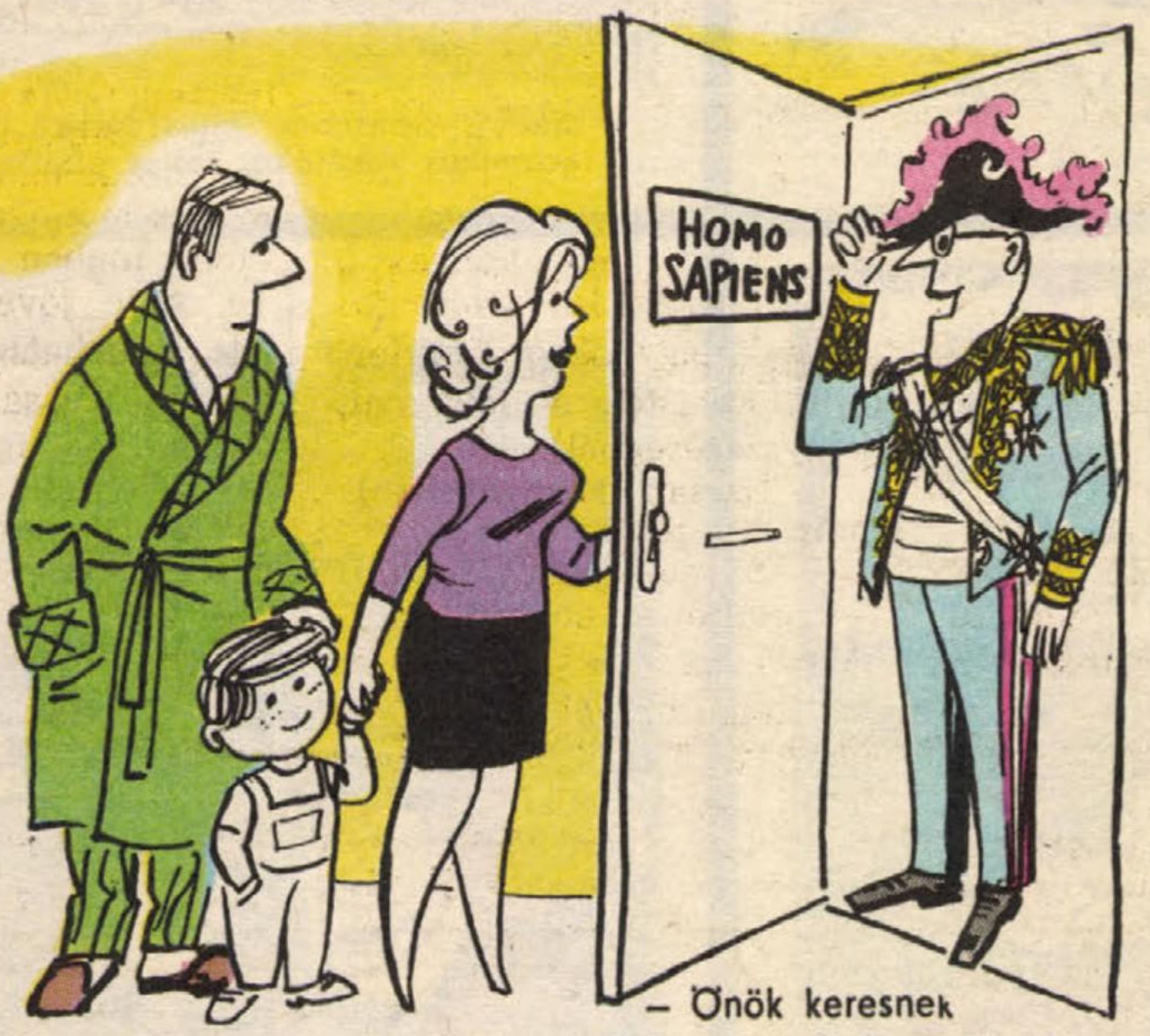

– Önök keresnek gyermekszerető diplomatákat?

ÜNNEPÉLYES FOGADTATÁS

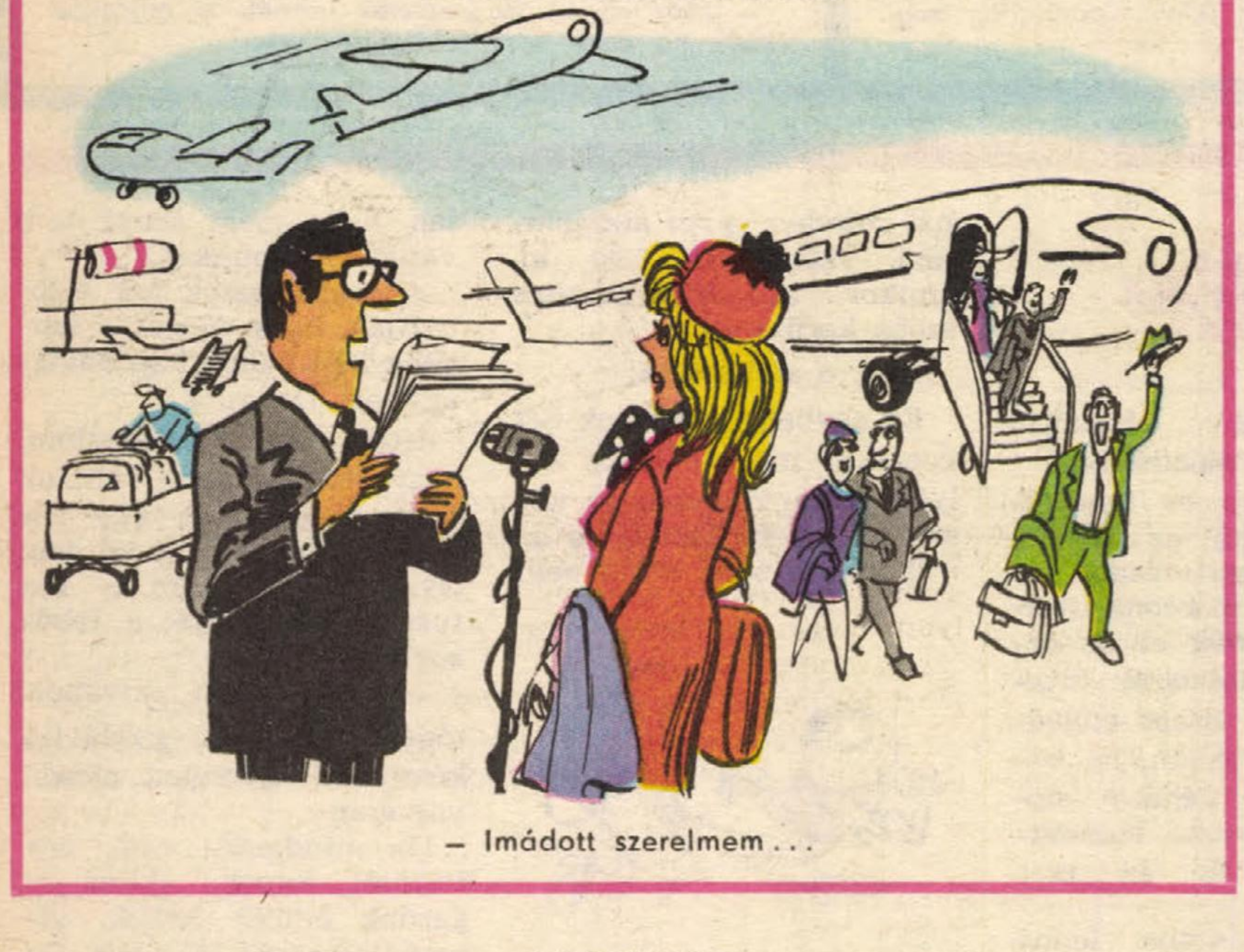

– Imádott szerelmem . . .

IMASZŐNYEG

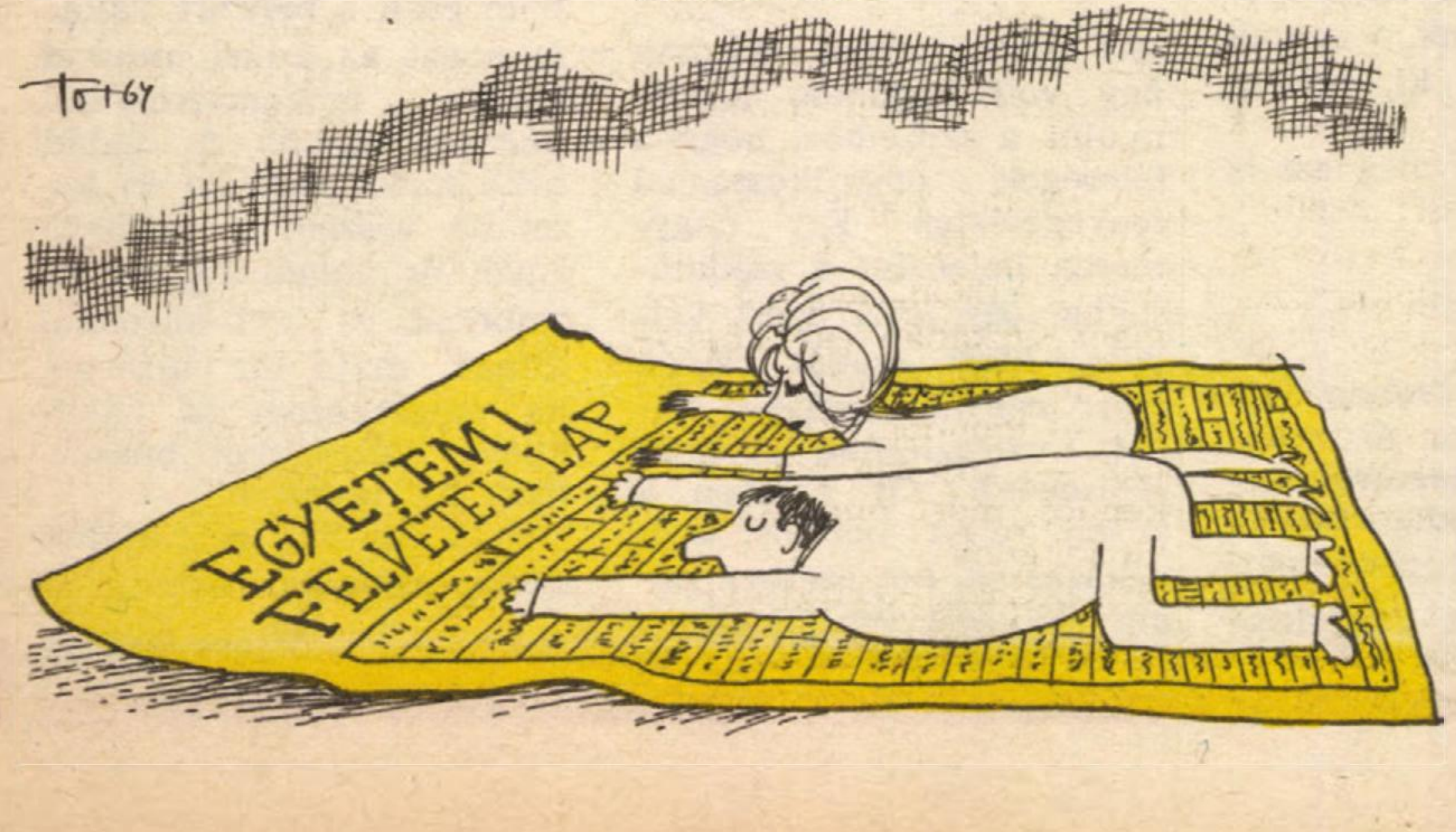

a TÁRGYAK rosszindulata

Mindjárt láttam, hogy pillanatokon belül le leszek rohanva. Nemcsak úgy egyszerűen lerohannak, hanem ennek nyomán bekövetkezik az az áldatlan, tartós állapot, amelyből egykönnyen nem szabadulok. Barátom ugyanis — sajnos — észrevett és habozás nélkül felém tartott.

E barátom *hasfájásairól* nevezetes. Persze képletesen értve e szót. Hasfájásai valójában nem fájdalmasak, csak azok számára kellemetlenek, akiket bő lére eresztett, kellő felháborodással felfújt elmondásukkal boldogít. Legutóbb magából kikelve újságolta, hogy képtelen a Metró mozgólépcsőjének fokait menet közben megszámlálni. Ahányszor nekilát, mindannyiszor más az eredmény.

Már itt is van — vajh mi végre?

— Megvan a megoldás! — rikkantotta.

— Éspedig, a megoldás? — kérdeztem tessék-lássék, fogalmam sem lévén, miről van szó?

— A megoldás, öregem, a tárgyak rosszindulata!

Diadalmasan nézett rám, fölényesen, lekicsinylőn.

— Aha, — mondottam egyszerűen.

— El sem képedsz? — kérdezte csalódottan.

— Dehogyis — feleltem —, ha te mondod és úgy van, akkor valószínű.

— Ezzel egyáltalán nem kerülöd el, hogy elméletemet kifejtsem. A Metró mozgólépcsőjének fokait is csak azért nem tudtam megszámlálni, mert a mozgólépcső nem hagyta magát megszámlálni. Nem hagyta merő rosszindulatból. De ez csak jelentéktelen példája a tárgyak rosszindulatának. A jelenség jóval tágabb körű, mint gondolnád.

— Aha, — ismételtem magam, mert azt reméltem, ez közelebb hozza szabadulásomat.

— Sejtelemszerűen régóta él ez már bennem. Egyszer nagyon régen, még a gázfűtés bevezetése előtt, fát hasogattam a pincében könnyedén, játékosan, szinte szórakoztató testedzéssel. Egyszerre csak, a Tüker jóvoltából, egy különösen testesre sikeredett tuskó került sorra. Ebben viszont görcs volt. Nem nagy görcs, nem egy tyúktojásnyi, talán csak akkora, mint egy galambtojás. Mint megelőzően a többiekre, erre is odavágtam, hogy széthasítsam. Ám a fejsze éle félrecsúszott. Nosza újra odavágok, az eredmény nulla. Újabb kísérlet, megint semmi. A görcs a legalaposabban megcélzott, legerőteljesebben odasuhintott, legparádésabban kivitelezett műveleteimnek is ellenállt. Komolyan mondom, a végén — mint a rajzfilmeken — arca lett a görcsnek, amely gúnyosan rám vigyorgott, mindaddig, míg széjjel nem ment . . .

— Aha! Látod, végül is széjjelment . . .

— . . . széjjel ment a fejsze. A feje levált a nyeléről. Mi ez, ha nem a tárgyak rosszindulata? Gúnyos, aljas, hitvány rosszindulata! A példák özönét hozhatnám fel, de csak a legutolsót mondom, mert látom, már türelmetlenül topogsz. Mostanában én is játszom a betűkkel, amelyeket keddenkint a televízió képernyőjéről jegyzek le. Legutóbb is nagy ügybuzgalommal, sőt eredményesen formálgattam szavaimat az ábrán, egészen az utolsó fordulóig. Már küszöbén voltam a bűvös ötszáz pontnak, amikor az ábrán meglevő r-cs-m-n-k hatvan pont értékű betűhöz kellett volna hozzáillesztenem a kapott b-k-t-a-i-o-u betűket. Krocsmanik, tricsmonuk, brucsminak, — próbálgattam így, próbálgattam amúgy, — az istennek sem alakult belőle semmi értelmes. Az a pár nyavalyás betű, amely olyan szépen, simán, engedelmesen, gyönyörűségesen simul versbe, regénybe, színdarabba, — most megkötötte magát. Megbikacsolta magát. Megmakacsolta magát. Tehetetlenségből? Butaságból? Nem! Pusztán csak rosszindulatból. Látod, öregem, ez az! A tárgyak, adott esetben a betűk rosszindulata!

— Aha, — bólintottam eléggé kevés meggyőződéssel.

Megvetően végigmért, kivörösödött, aztán köszönés nélkül, fújtatva, továbbállt.

*

Most, amint a történteket papírra vetem, amikor már csak néhány sor van még hátra, hát nem kiszakad a kellős közepén az írógépem szalagja! Most félbehagyhatom a munkát, vásárolhatok új szalagot, maszatolhatom össze az ujjaimat a szalag befűzésekor! És éppen most! Persze az, amit a barátom összevissza fecsegett, nevetséges, ostobaság, babona. De ez! A gépem vacakolása! Mi ez, ha nem pimasz rosszindulat?

Molnár Jenő Antal

TANULSÁG

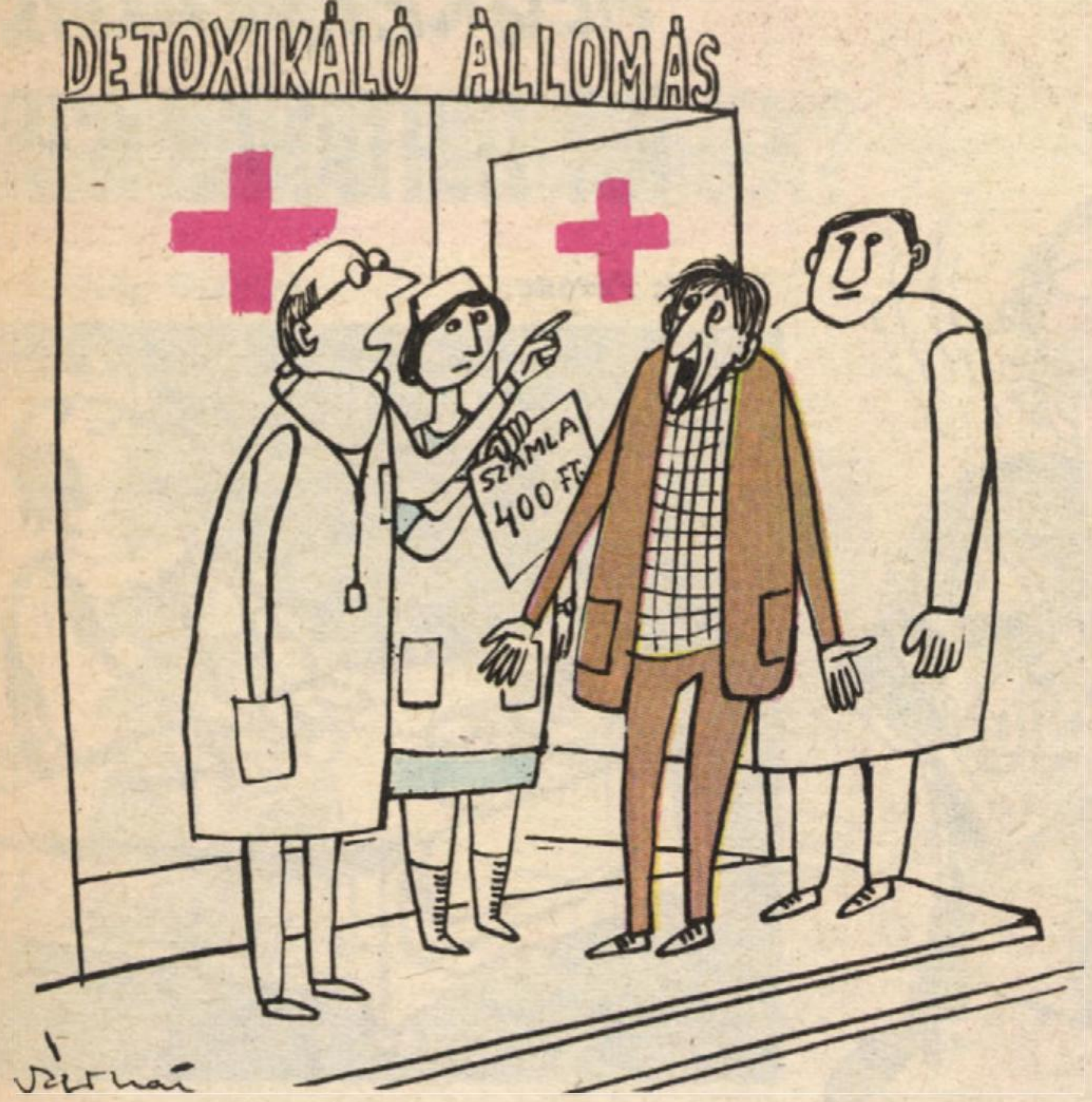

– Nincs pénzem, hogy kifizessem a számlát...
– Látja, ha nem ivott volna, most lenne rá pénze...

USZODÁT TERVEZNEK A FŐVÁROSBAN

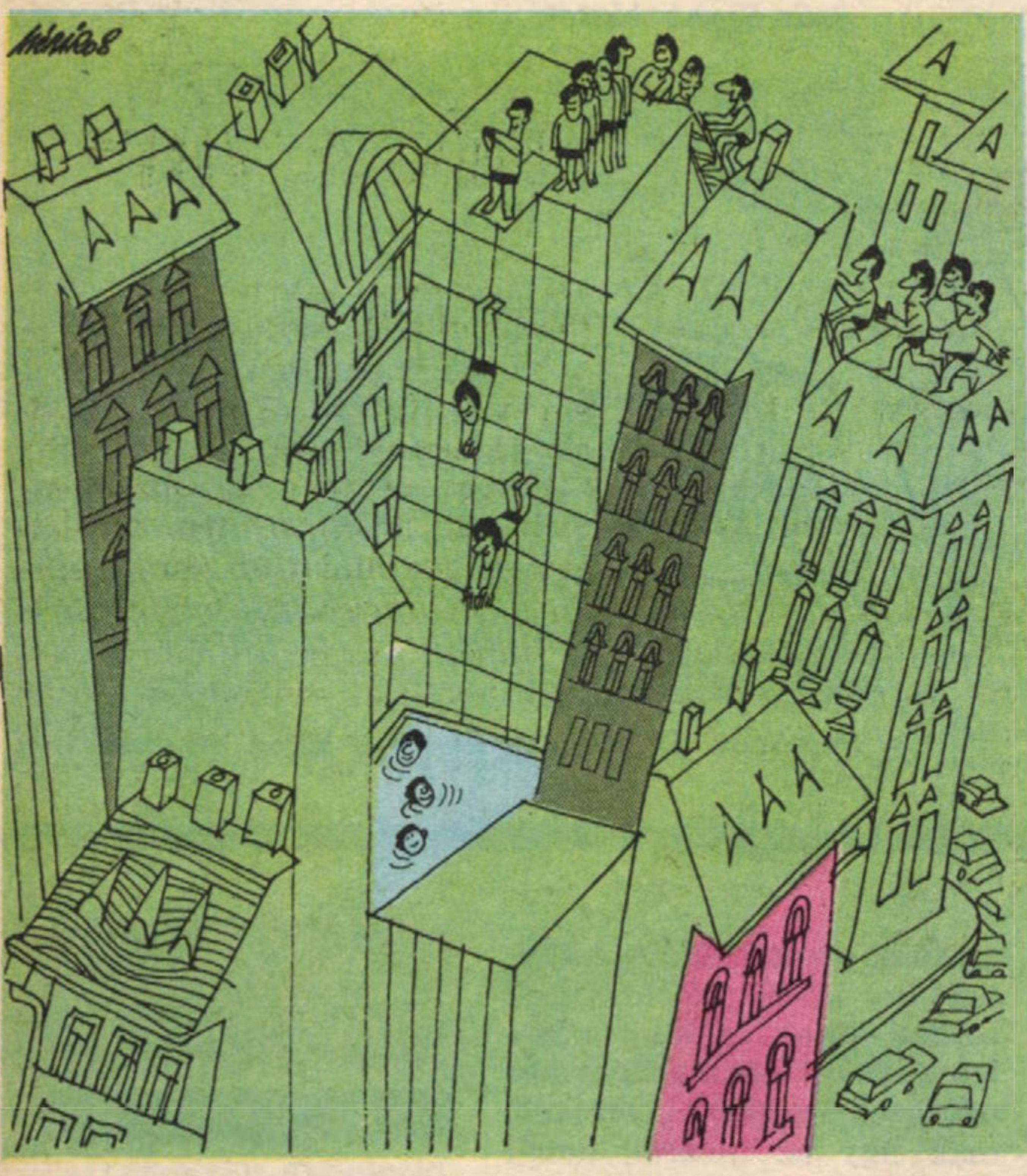

ABSZOLÚT PECH

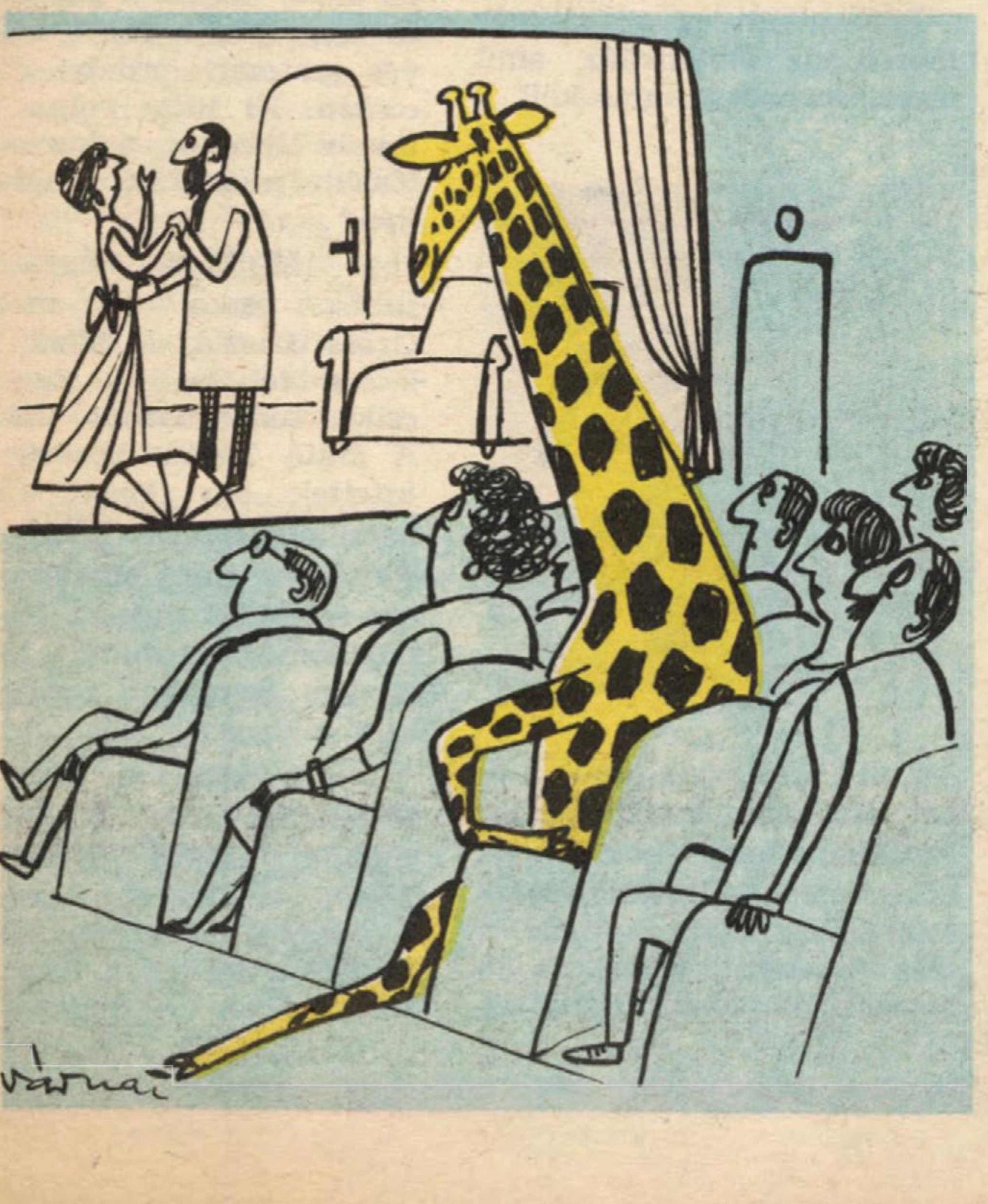

BÉKEKÖLCSÖN

– Félreértetted, nagymama! Nem jegyezni kell, hanem kiváltani.

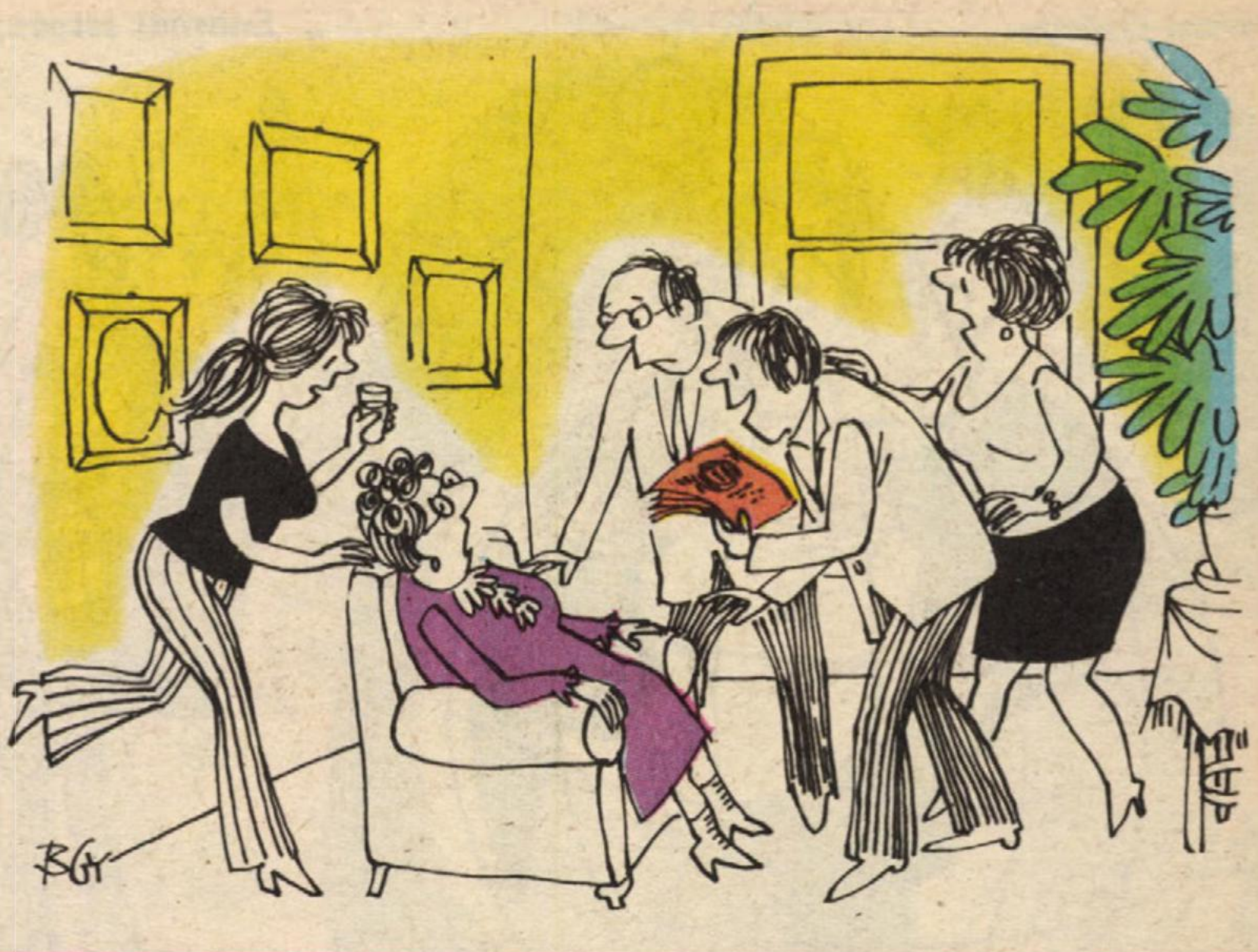

Egyéni tragédia

Ácskovács ül le mellém a kávéházban:

— Te mennyit keresel? — kérdi.

Mondok neki egy összeget.

— Én kétszerennyit — mondja ő —, de nincsen benne köszönet! Mióta sokat keresek, ráfizetés az életem!

— Nem értelek! — nézek rá csudálkozva.

— Akkor hallgassál meg — mondja szomorkás mosollyal Ácskovács és kezdi: — Amíg annyit kerestem, mint mások, egy forint borravalót adtam egy kávé, vagy egy narancsszörp után. Most fel kellett emelnem a borravalót két forintra, ne mondják a hátam mögött, hogy egy forintot van képem adni, miközben dögre keresem magamat! Három kávé egy nap, meg egy-két szörp, ez egy hónapban kétszáz forint többletkiadás, csak a kávé és a hűsítő ital borravalóiban!

— Csakugyan! — hagyom helyben Ácskovács számítását.

— Rá kellett térnem a drágább cigarettára is — folytatja ő. — Akiről tudják, hogy annyi keresek, mint én, nem vehet elő a zsebéből egy csomag Kossuthot, mert akkor azt gondolnák rólam, hogy a drága cigarettát azért nem veszem elő a zsebemből, társaságban, hogy ne kelljen megkínálnom valakit! Ezt nem engedhetem meg magamnak, tudod, milyenek az emberek?

— Tudom! — bólogatok együttérzőn.

— Csak a drága cigaretta ötszáz forinttal drágította a havi dohányzásköltségemet, de ami a cigarettára állt, ugyanez áll az italra! Már nem vehetek elő a szekrényből egy üveg kommersz cseresznyét, ha vendégeim vannak! Másnap már azt mesélnék, hogy amikor elmentek, akkor vettem elő a skót whiskyt és a francia konyakot. Az italszámlám ezer forinttal nagyobb, mióta felvitte az isten a dolgomat, kényszerűségből!

— Lassan kezdelek sajnálni — jegyzem meg.

— Ez még mind semmi! — kiáltotta boldogtalanul Ácskovács. — Mióta jól keresek, taxival kell utaznom! Aki csak villamoson látna, azt mondaná magában, hogy biztosan összetörtem a kocsimat, részegen! Vagy azt találnák ki, hogy úgy látszik lebuktam, végre! Ezt megkockáztatnád a helyemben?

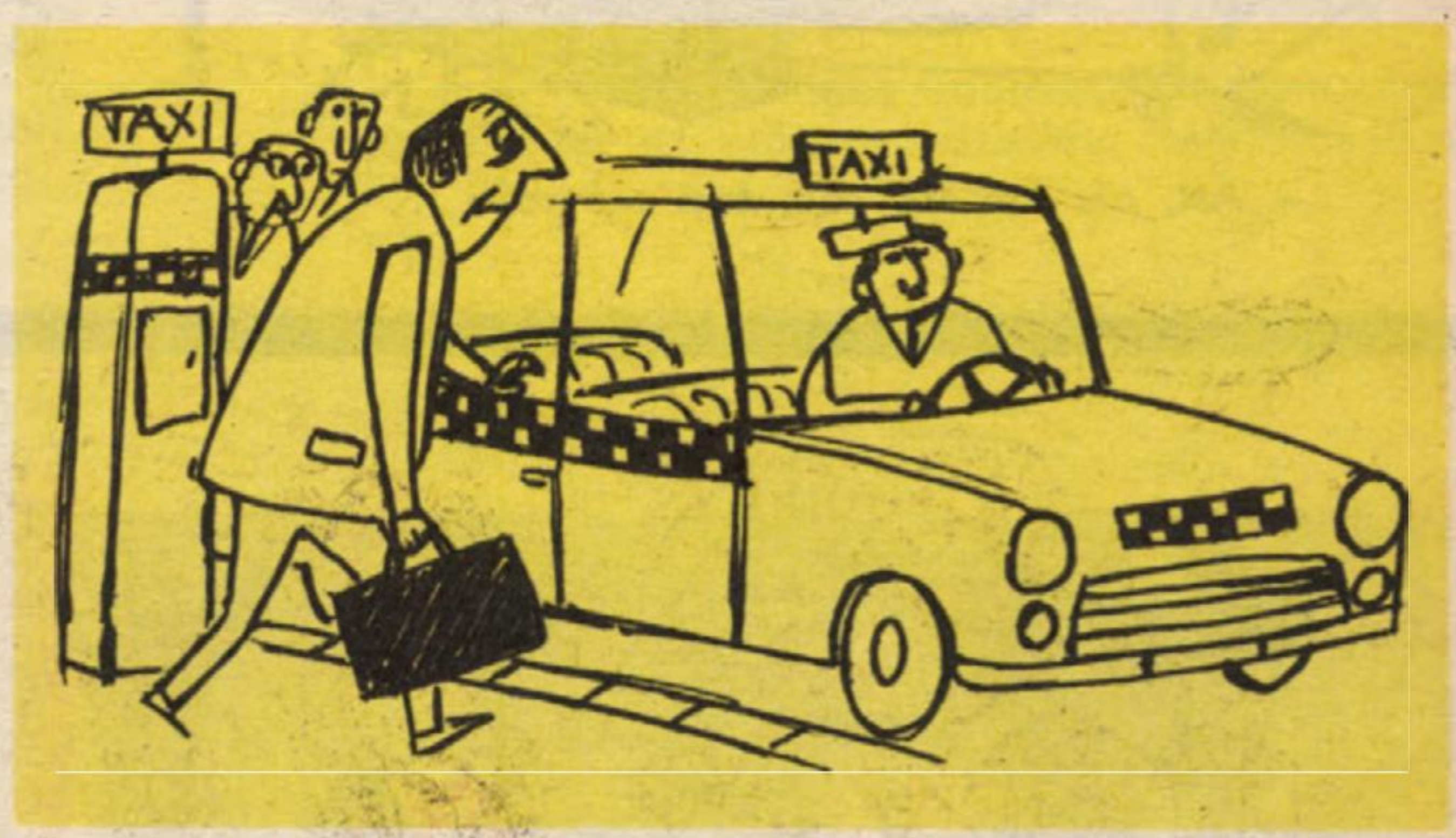

— A világért sem! — mondom ijedten, és máris számolom Ácskovács helyett, hogy ez megint egy ezres, muszájkiadás, azért, mert jól keres.

— Az étteremben nem ehetek egy zöldbab-főzeléket, feltéttel — dől Ácskovácsból a panasz —, a felszolgáló ugyanis a fülembe súgja, hogy van borjúhúsból bécsiszelet, mert én jobb ember vagyok! Hát rendelhetek én egy olcsó főzeléket, az én pozíciómban?

— Nem rendelhetsz — suttogok részvéttel magam elé és érzem, hogy a szemem sarkában egy könnycsepp jelenik meg. — Kérlek — mondom Ácskovácsnak —, adj egy papírzsebkendőt, mert mindjárt sírva fakadok!

— Papírzsebkendő! — tör fel Ácskovácsból a fájdalom. — Tarthatok én papírzsebkendőt magamnál? Batisztzsebkendőket, azt kell hordanom, monogrammal és monogramos, csináltatott ingben kell járnom! Te, a te jövedelmed mellett, bemehetsz az első boltba, és vásárolhatsz két akármilyen inget, és nem egy féltucatot legalább, csináltatva és monogrammal ellátva!

— Hagyd abba! — könyörgök Ácskovácsnak —, mert megszakad a szívem — de nem hagyja abba:

— Bementem az IBUSZ-hoz, hogy jelentkezzem valami társasutazásra, a feleségemmel! Még sohasem voltam a Tátrában! És mit gondolsz, mire fizettem be? Három hétre, a Kanári-szigetekre! Csak azért, hogy ne mondhassák rólam: ez az Ácskovács annyira unhatja a feleségét, hogy a Tátrába viszi, hogy minél előbb itthon legyen vele! Ezért kell nekem három hetet töltenem a Kanári-szigeteken, és nem nyolc napot a Tátrában!

— Ha nem hagyod azonnal abba — mondom rekedten, üveges szemekkel — most azonnal kimegyek a mellékhelyiségbe, és felakasztom magamat az érted érzett bánatomban!

— Jó neked! — borult el Ácskovács. — Te felkötheted magad, akármivel, egy madzagra, vagy a nyakkendődre! De én, én mit találok az én nyakamra valami megfelelőt, amire felköthetném magamat, az én jövedelmemnek megfelelően?!

Somogyi Pál

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
KIT TARTANAK A VILÁG LEGBUTÁBB EMBERÉNEK?

Várnai György:

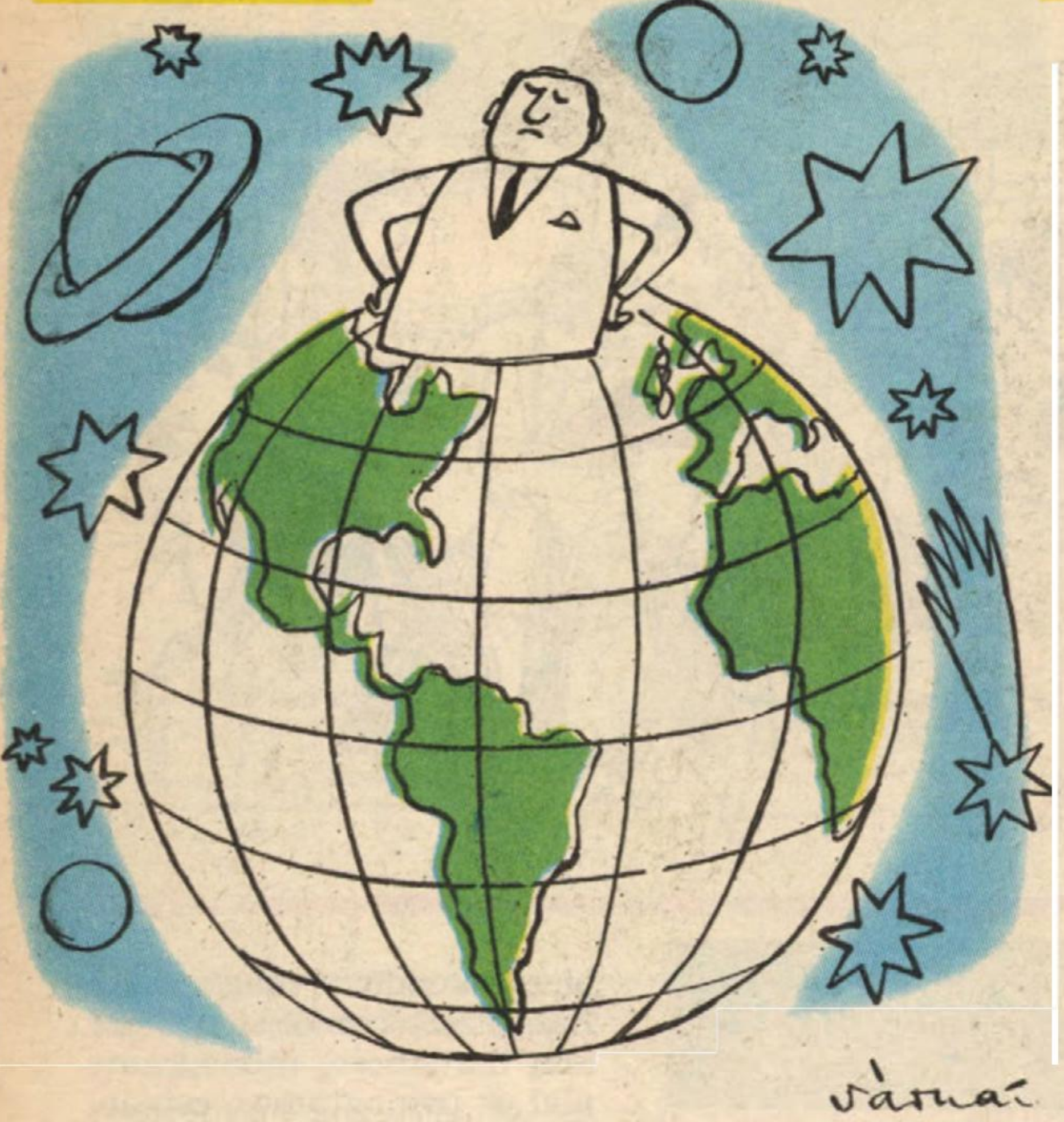

– Aki azt hiszi, ő a világ közepe.

Endrődi István:

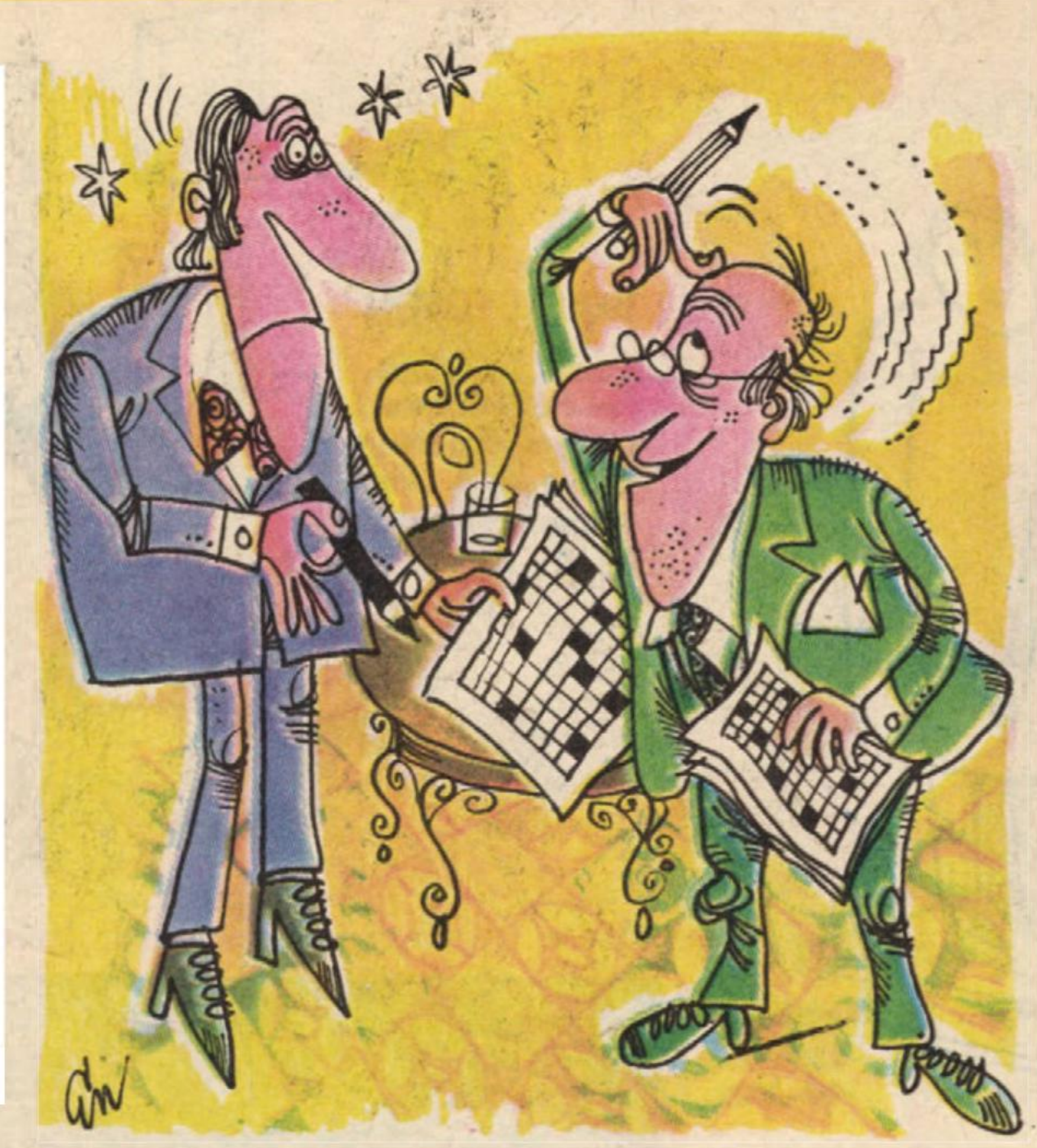

– Aki azt hiszi Rodostóról, hogy tengerszem ...

Sajdik Ferenc:

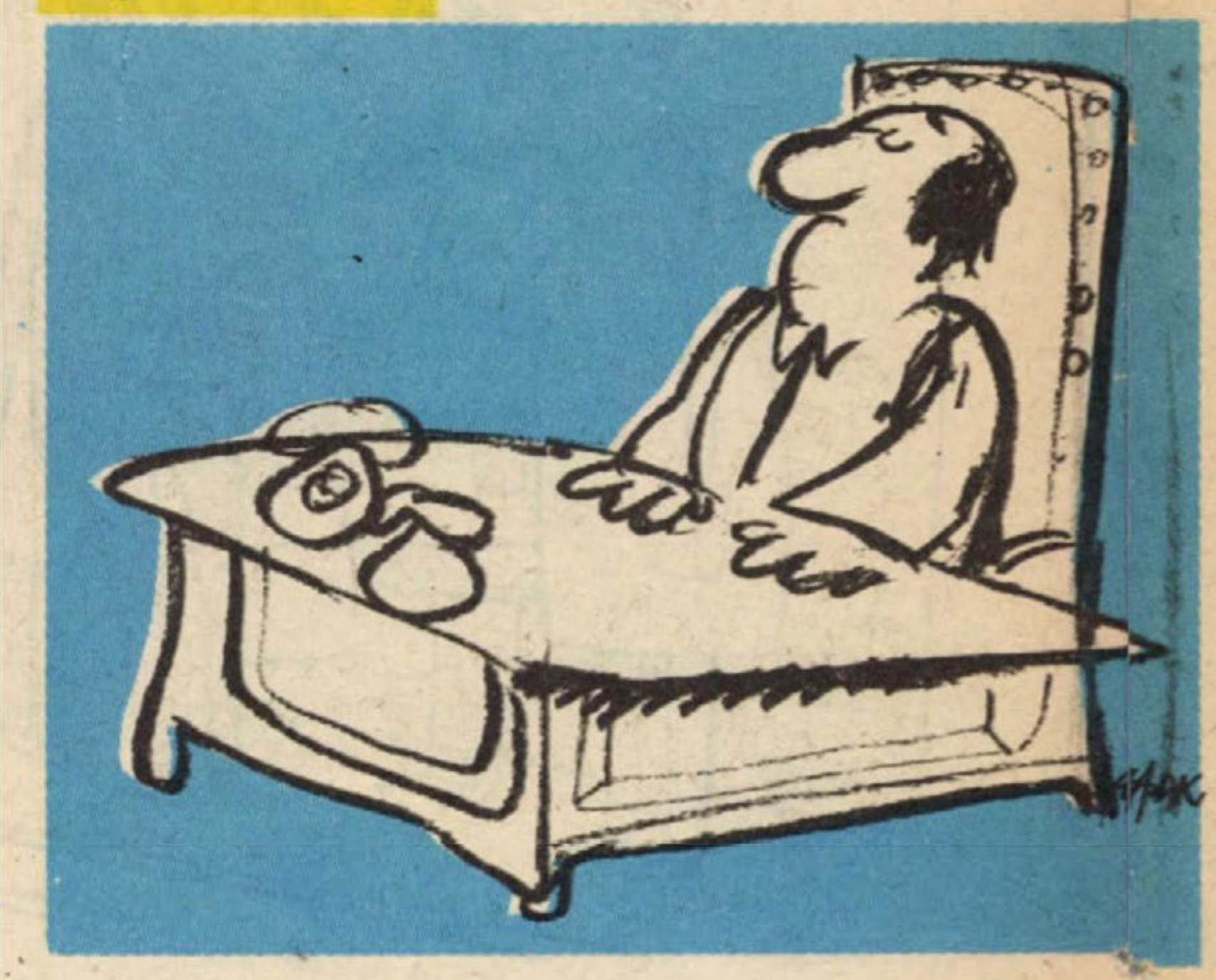

– Azt, aki saját magát a legokosabbnak tartja ...

Fülöp György:

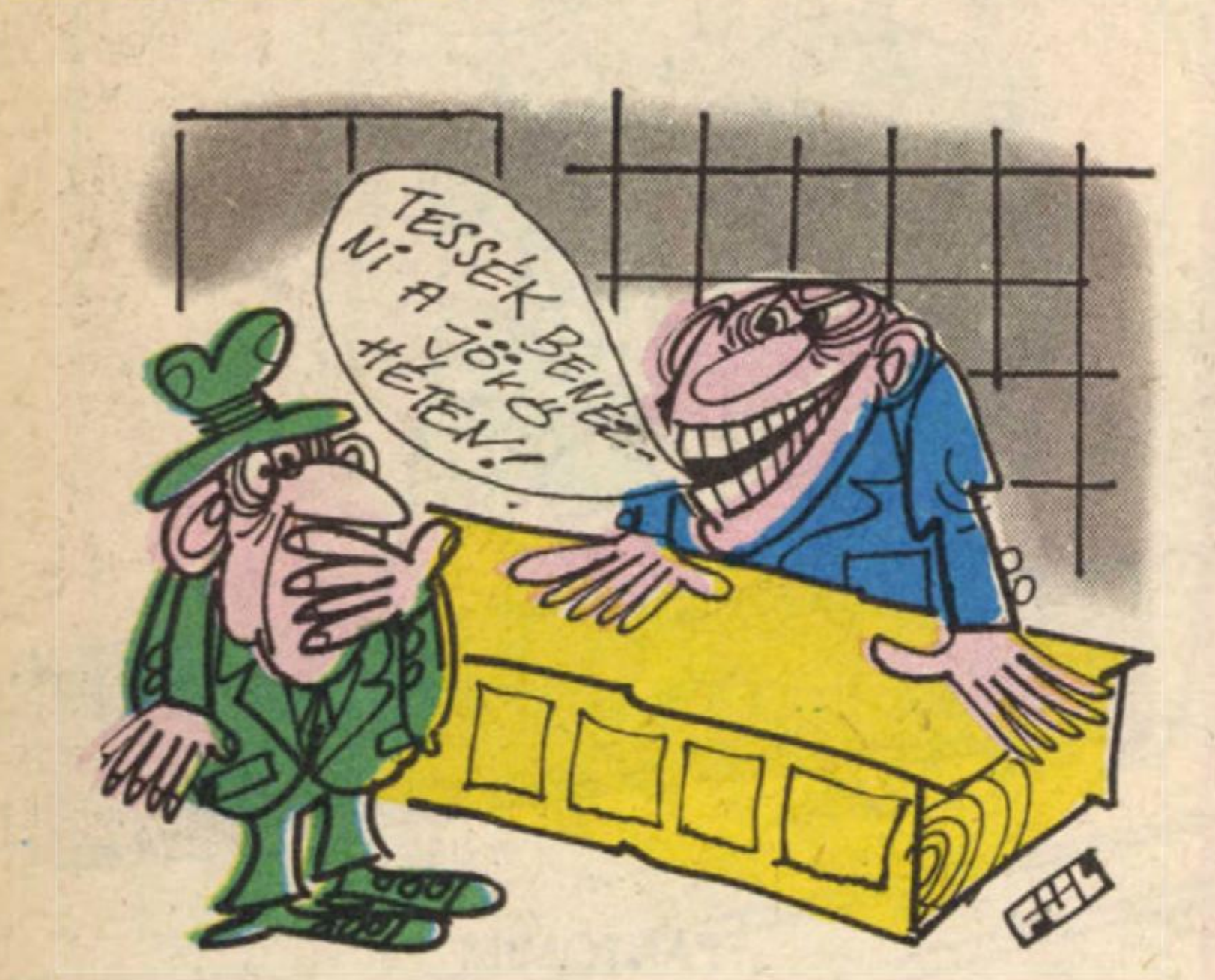
TESSÉK BENÉZNI A JÖVŐ HÉTEN!

– Aki benéz ...

Hegedűs István:

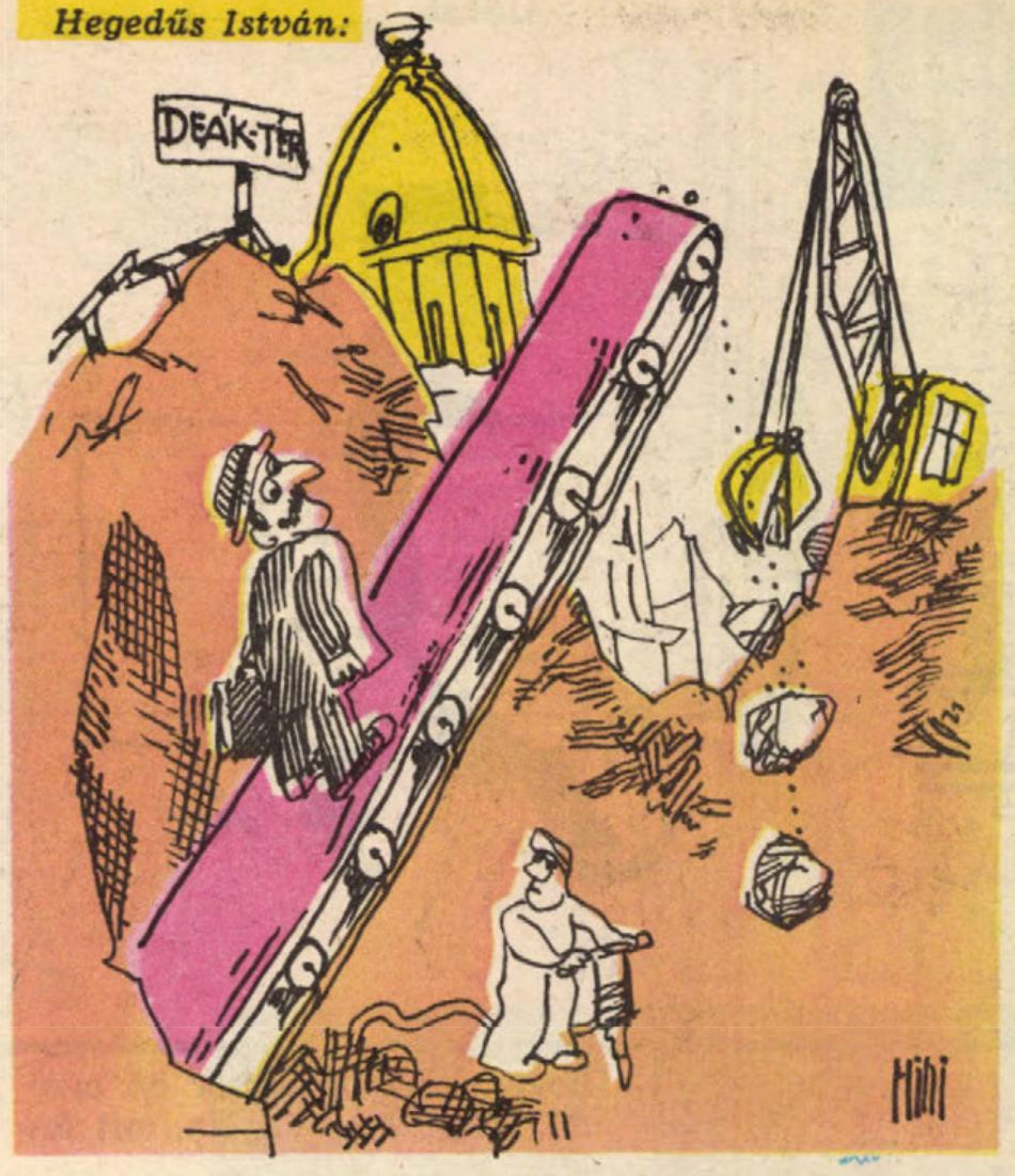

– Aki összetéveszti a szállítószalagot a metró mozgólépcsőjével ...

Vasvári Anna:

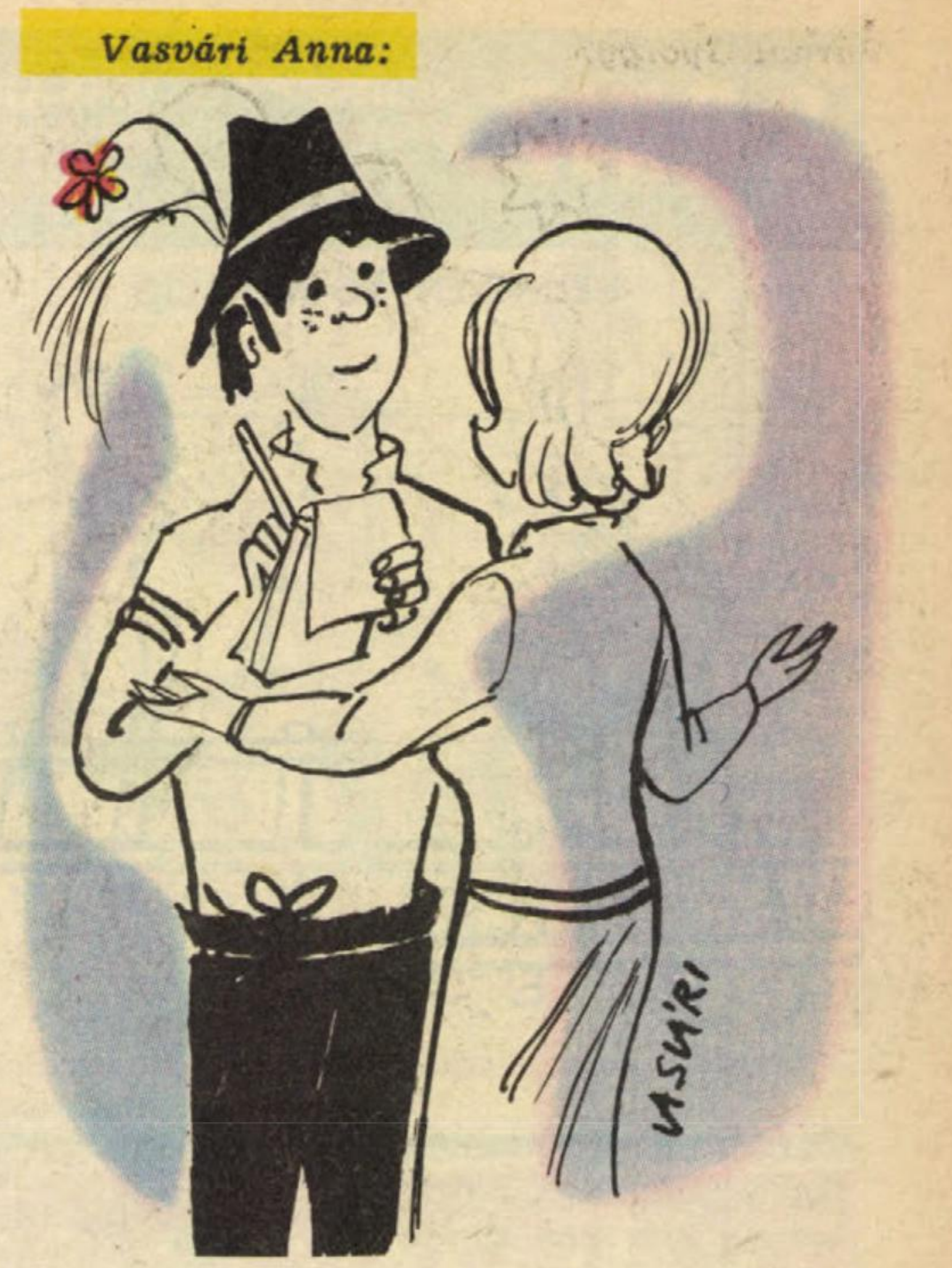

– Név szerint nem ismerem, de csak férfi lehet.

Balázs-Piri Balázs:

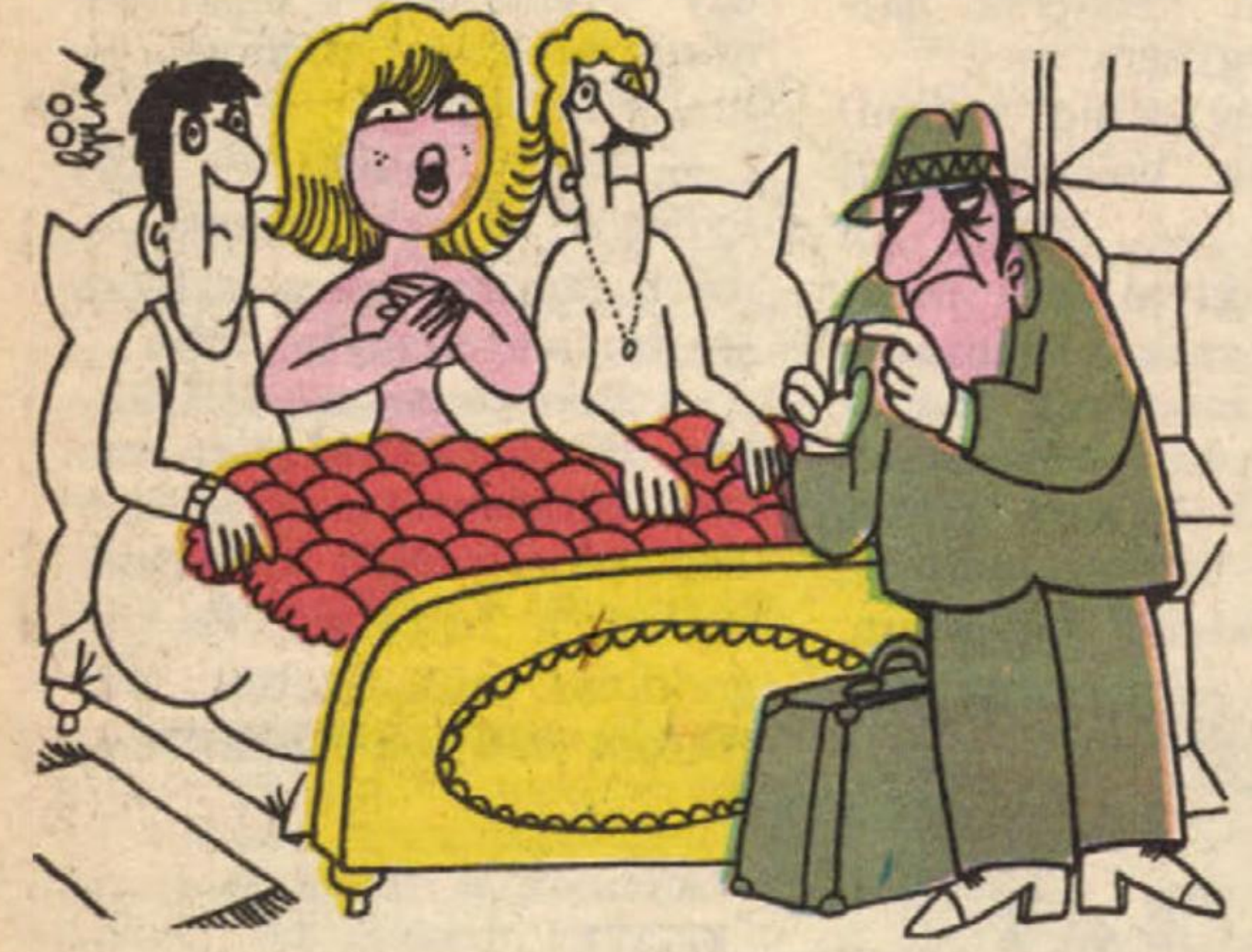

– Azt, aki kettőig sem tud számolni ...

Erdei Sándor:

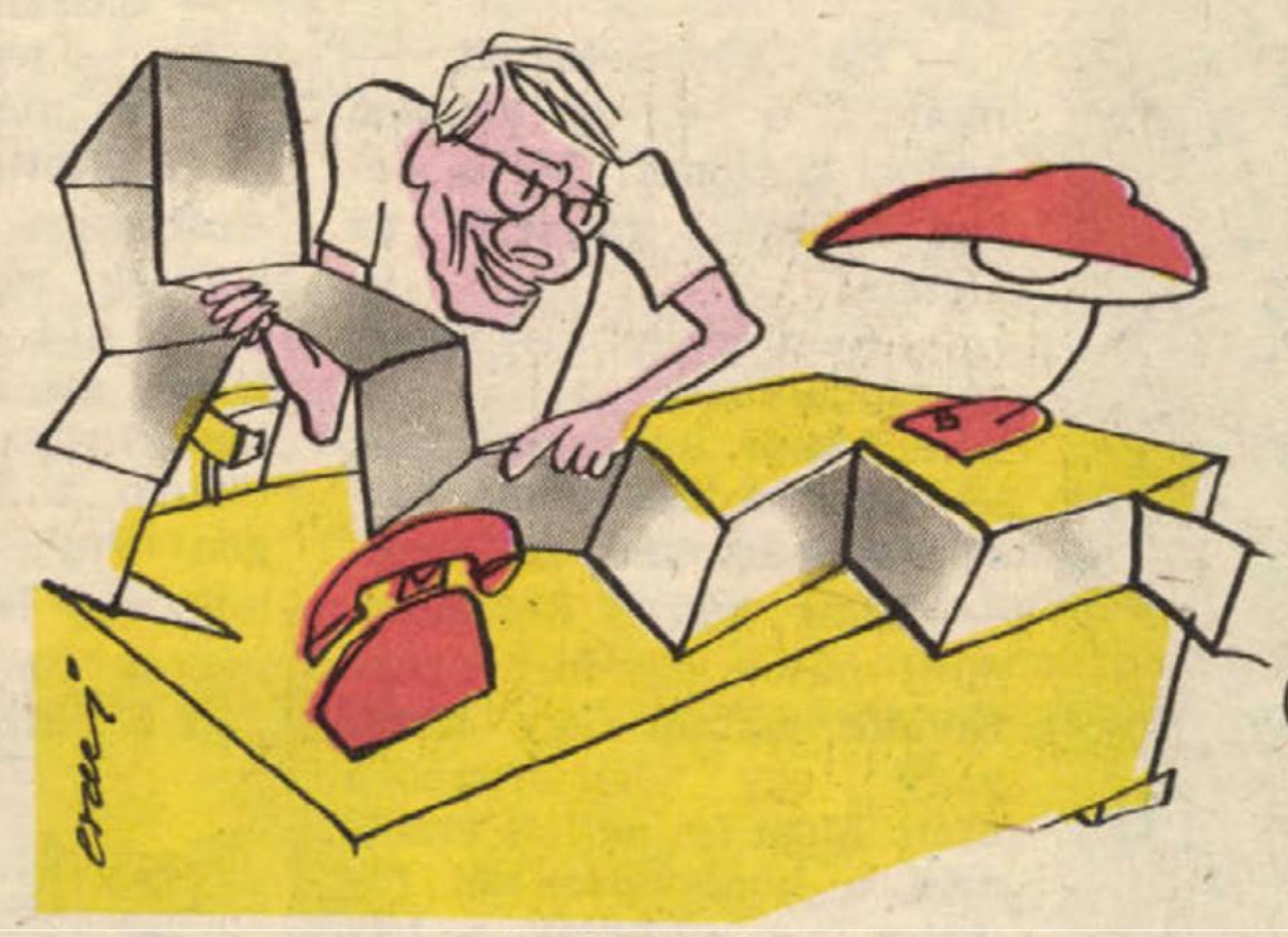

– Kezdhetem?

Szűr-Szabó József:

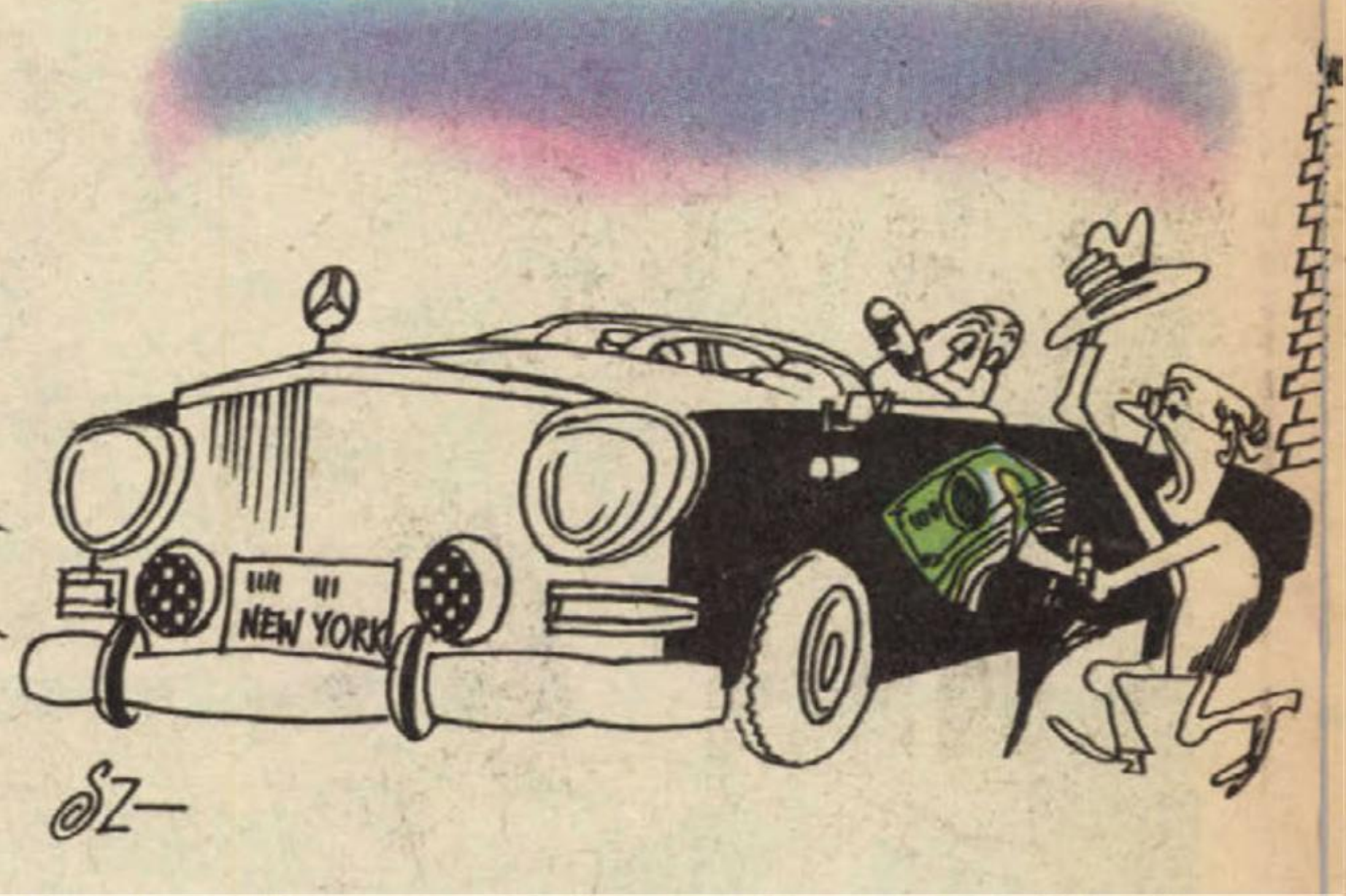

– Bocsánat, ön vesztette el ezt a köteg százdollárost?

Mészáros András:

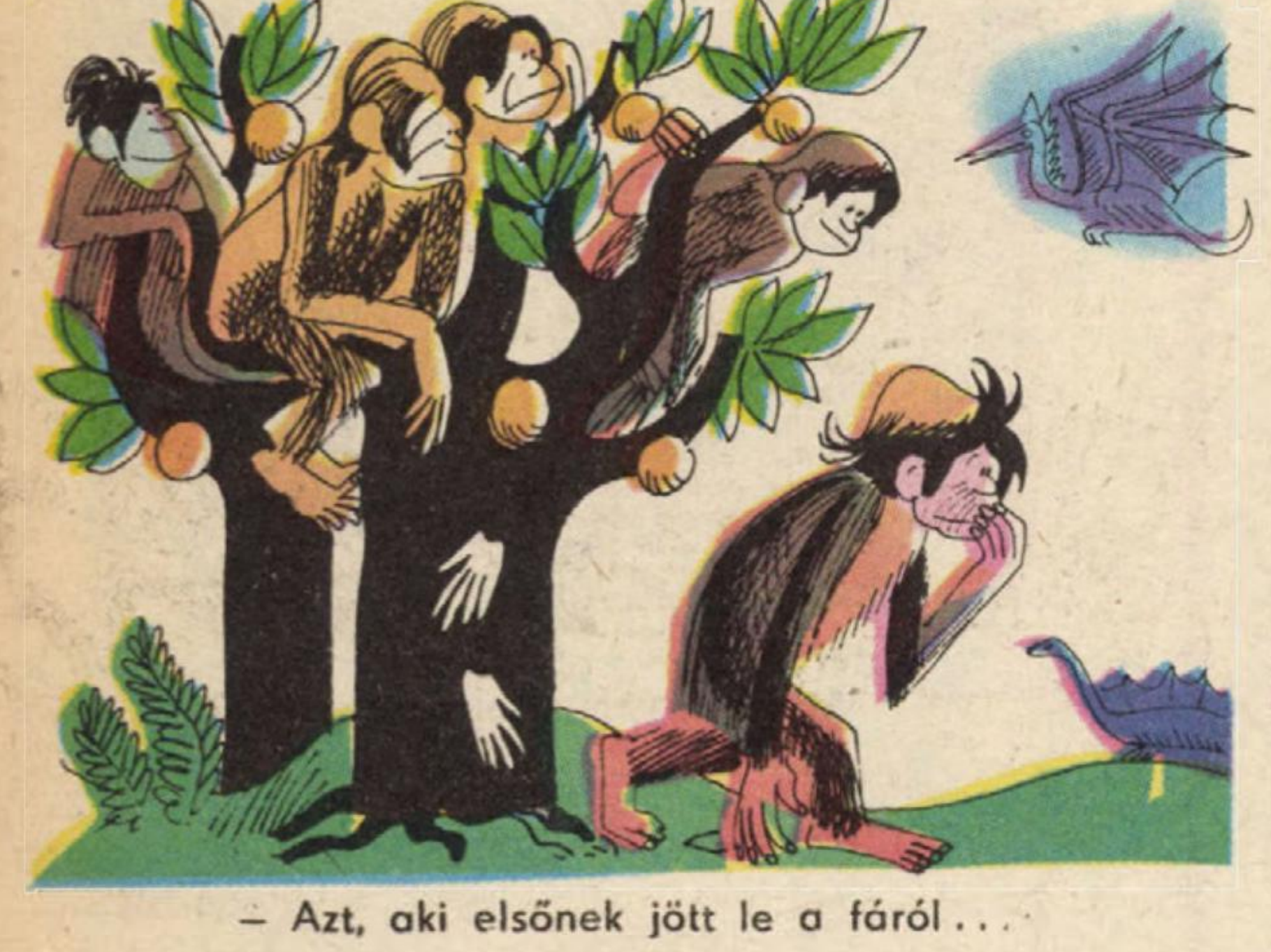

– Azt, aki elsőnek jött le a fáról ...

Lehoczki István:

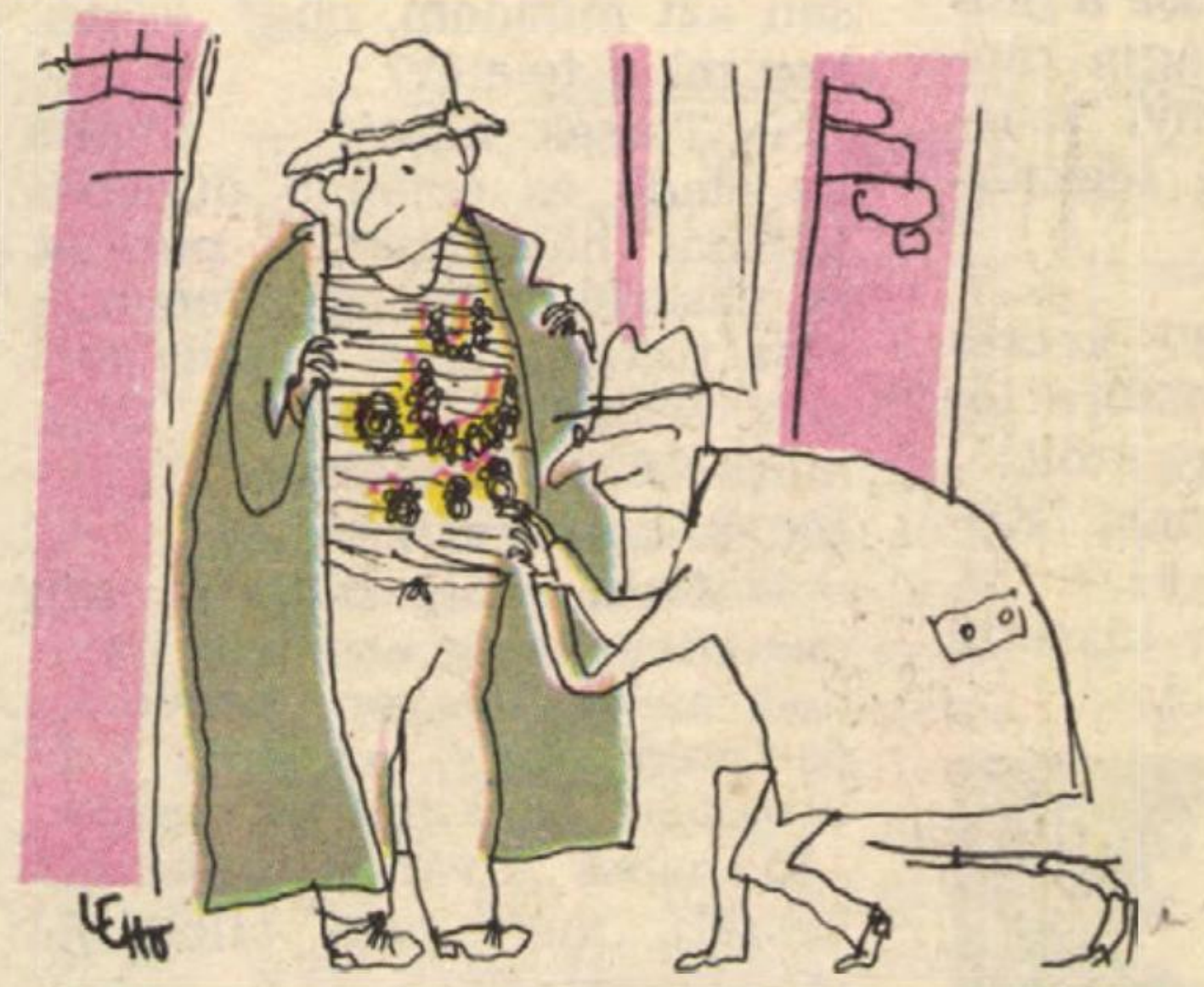

– Azt, aki a Garay piacon vesz koronaékszereket, amikor a Klauzál téren megkapná a feléért is ...

Tót Gyula:

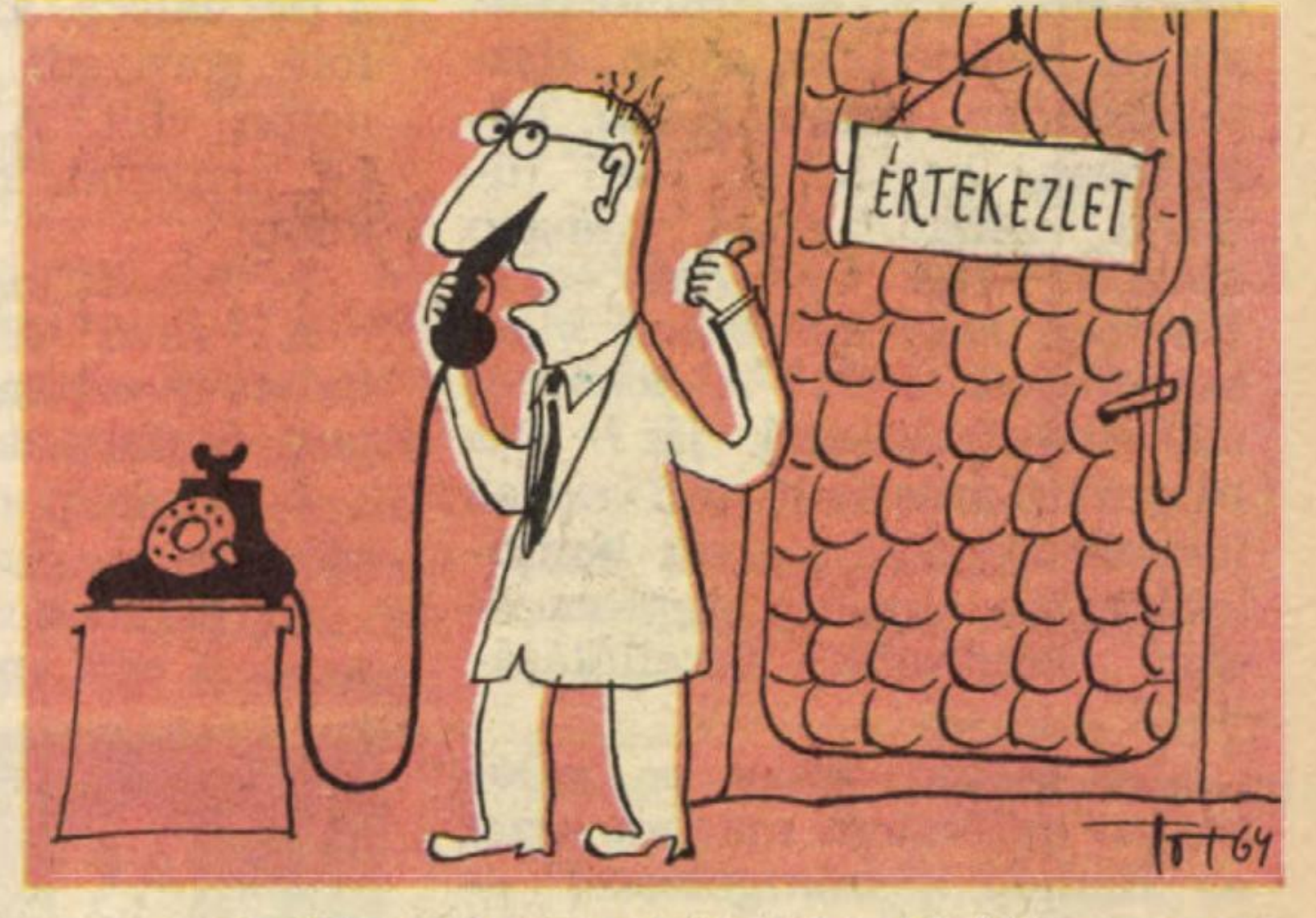

– Halló! Különleges Tudakozó? Kérem, csatlakozhatok az előttem felszólaló véleményéhez?

TŰNŐDÉS

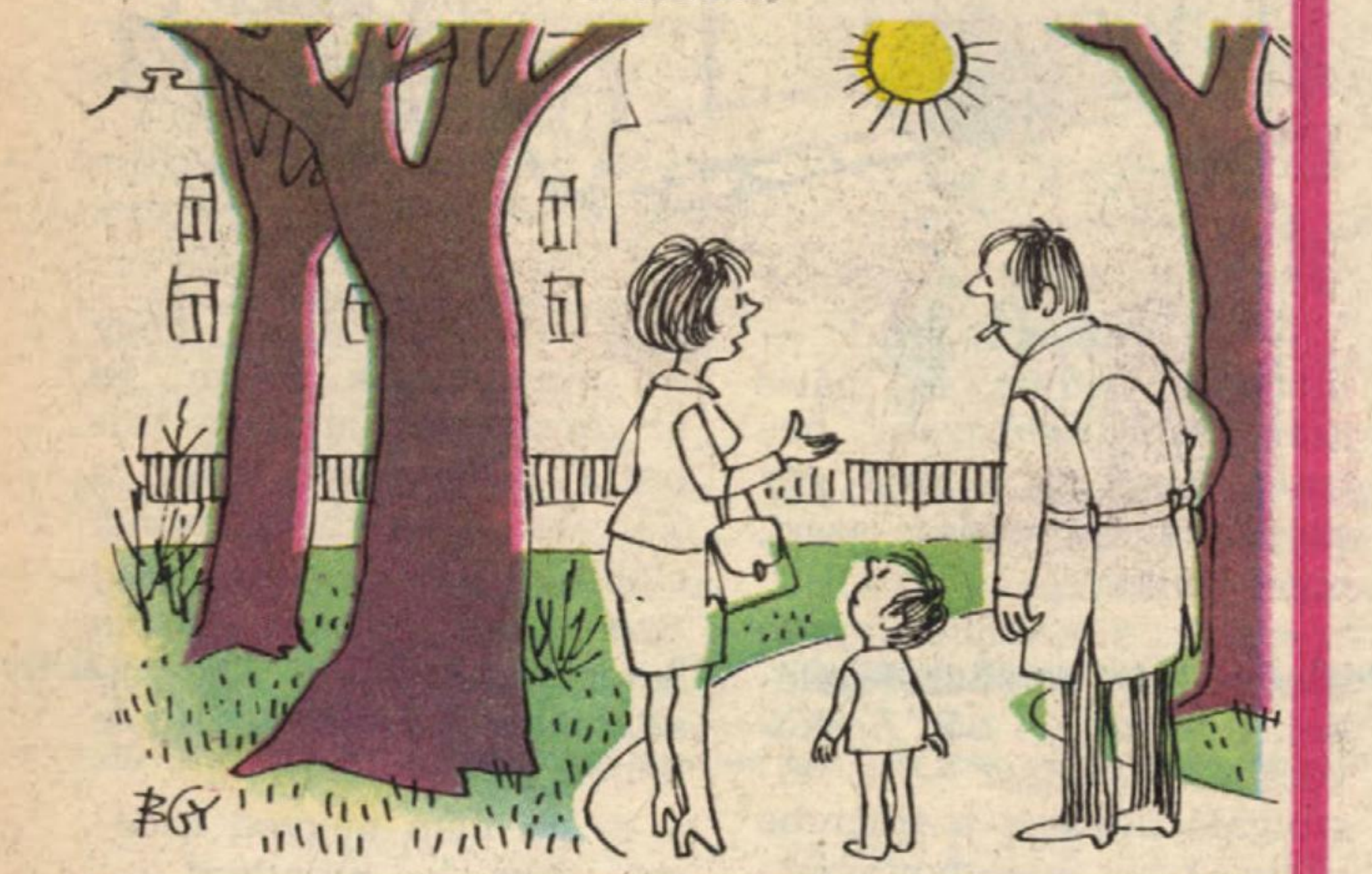

– Hogyan lehetne megmagyarázni neki, hogy mi a tél? ...

KÖNYÖRGÉS UNOKÁÉRT

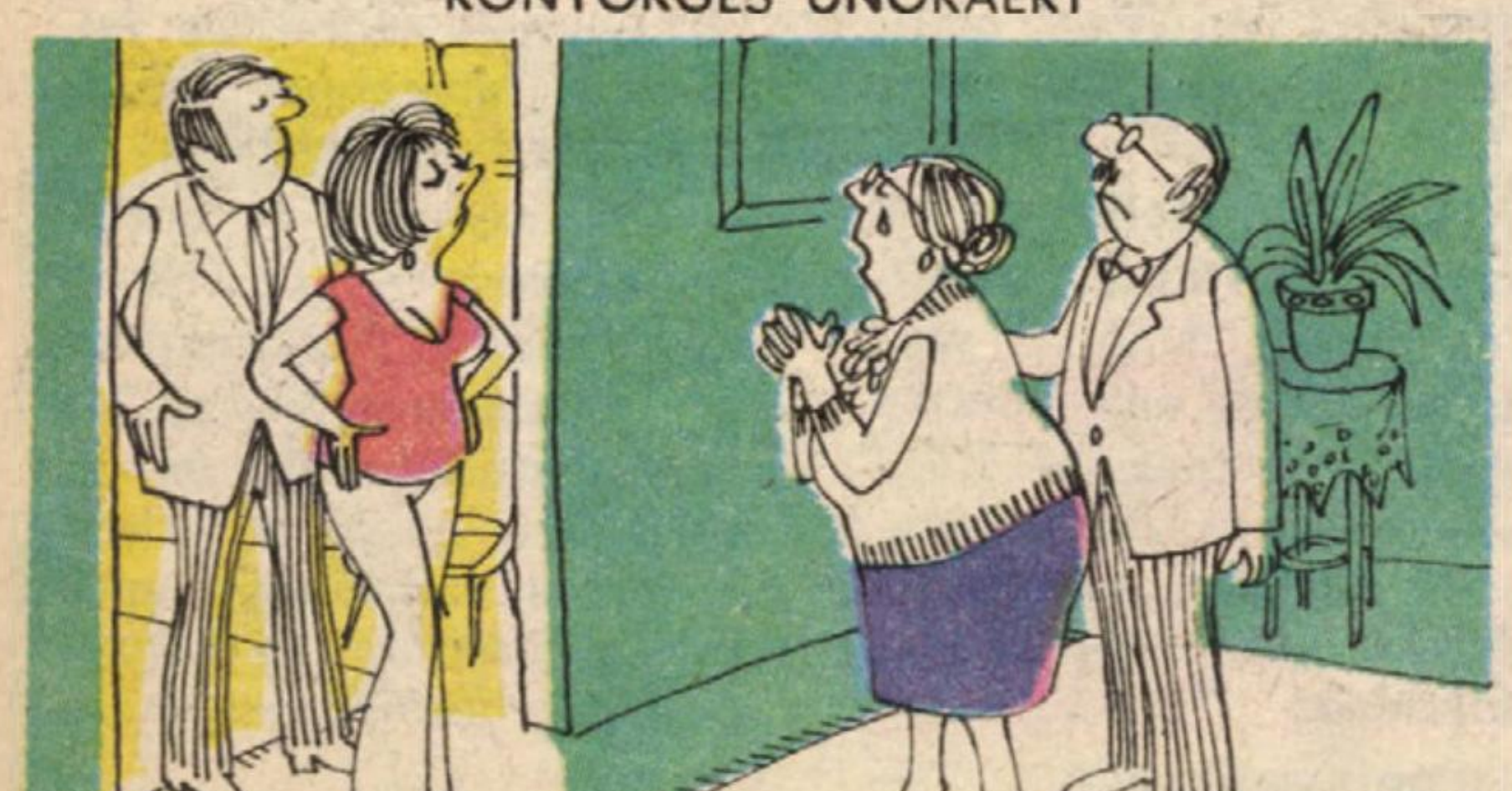

– De hát akkor ki fogja továbbvinni a Szabó nevet?!

Rágógumi és széki friss

RIPORT A TÁNCHÁZBÓL

Három muzsikus — pardon, muzsikás — húzza, kétszázan meg járják a széki táncot. A fiúk szakállal, a lányok legtöbbje rágógumival, mind farmernadrágban.

Csoda a Fehérvári úti művelődési házban? Akik értenek hozzá, valami olyasfélét sejtenek. Kezüket széttárják, az égre néznek és boldogok.

— Húsz éve vért izzadtunk, hogy létrehozzunk egy ilyen mozgalmat — mondják. — Most pedig itt van, szinte magától.

Persze nem egészen magától.

Úgy kezdődött, hogy a Bartók-, a Bihari- és a Vasas népi együttes tagjai egy nagy verseny után összedugták a fejüket.

— Eleget gyilkoltuk egymást — mondták. — Próbáljuk meg, tudnánk-e ugyanezt puszta mulatságból is művelni?

Tudták.

A táncház második örömfoglalkozásán négyszáz fiatalember taposta a kerek csarnok parkettjét. A kapukat be kellett zárni, mert sorban álltak odakinn s jöttek volna még a lágymányosi, kelenföldi gyerekek, csak úgy az utcáról, dehát nem fértek már többen.

Így alakult ez a második lépcső, az előtáncház, ahol legelsősorban tanulni kell.

Kell? Dehogyis kell. Lehet. Hát jönnek. Aligha jut eszükbe, hogy mindennek köze van a kulturális frontáttöréshez, csak hallják a szép muzsikát, élvezik a jó mozgást és jönnek. Dehát ez bizonyára ugyanaz. Lefizetik az ötöst, rágják a rágógumit és forgatják a lányt a kedves szatmári, erdélyi dallamokra. Ki hitte volna még tavaly ilyenkor, a kurjongatósabb muzsikák fénykorában?

— Múltkor négyszázan jöttek össze — mondja Gross László, a jóízű mulatság főnöke. — Egyetlen csikk sem maradt utánuk. A büfé korán bezárt, hát kitettek egy kosár Colát, becsületkasszára. Több pénz jött össze, mint amennyit az egész készlet megért. Ha azt mondom: megható, akkor nagyon szerényen fogalmaztam.

— A népi táncnak két történelmi pillanata volt — mondta Csoóri Sándor, a költő. — Az első: amikor — sajnos — felkerült az életből a dobogóra. És a másik: amikor — hálistennek — visszakerült a dobogóról az életbe.

Ezt a második történelmi pillanatot figyeljük egy kicsit még mindig kételkedve, de rengeteg jó érzéssel. Krisztusszakállas fiatalember jár pártól párig, magyaráz, mutogat, adott esetben be is száll egy fordulóra. Littkei István oktató, a Bartók együttes tagja, villamosmérnök Sashalmon. Elmond egy sztorit.

— Legutóbb jó későn mentünk haza. Amikor a gyerekek végeznek, mi még itt maradunk egy kicsit lehűlni, beszélgetni. Hát, ahogy indulunk, kinn a járdán húzza egy hegedűs fiú, nyolc-tíz pár pedig járja. Néztük egy darabig, aztán a mi muzsikásaink is elővették a hangszert. Csudajó kis mulatság kerekedett. Ablakok nyíltak, néhány autó is megállt a Fehérvári úton. Féltem, hogy botrány lesz a dologból. De egyetlen panaszos szó nem hallatszott. Sőt, a tánc végén néhány ablakban tapsolni kezdtek.

A szünetben egy szóra elvonulunk a három zenésszel.

Sipos Mihály, a hegedűs:

— Tulajdonképpen nyomon követhető ez a fejlődés. Az Illésék népi ihletésű beatjét nagyon szeretik a gyerekek, talán itt kezdődött. A Sebő—Halmos együttes átütő sikert aratott és onnét már csak egy lépés volt a gondolat, hogy tán nem csak hallgatni jó.

Ifjabb Csoóri Sándor, a brácsás:

— A szatmári és a széki táncrend darabjait választottuk. Azon a vidéken tudniillik ma is él és fejlődik a népi muzsika.

Hamar Dániel, a bőgős:

— Gyönyörű munka a mienk. Ötvenszer is meghallgatunk egy számot, amíg nekimerészkedünk. Hallatlanul érdekes a szatmári muzsika. Moll-akkordot egyáltalán nem fognak, moll-dallam alá is dúr-akkordokat játszanak.

Mire visszamegyünk a terembe, a földön ül az egész társaság. Nótát tanulnak.

„Lóra csikós, lóra
Nem a csárda fele
Elszaladt a ménes
Lengyelország fele ...”

Ezt dalolja nagyon csendesen, nagyon kedvesen kétszáz farmernadrágos fővárosi fiatal.

Alighanem gazdagabbak lettünk valamivel.

Peterdi Pál

APRÓ ÖRÖMÖK

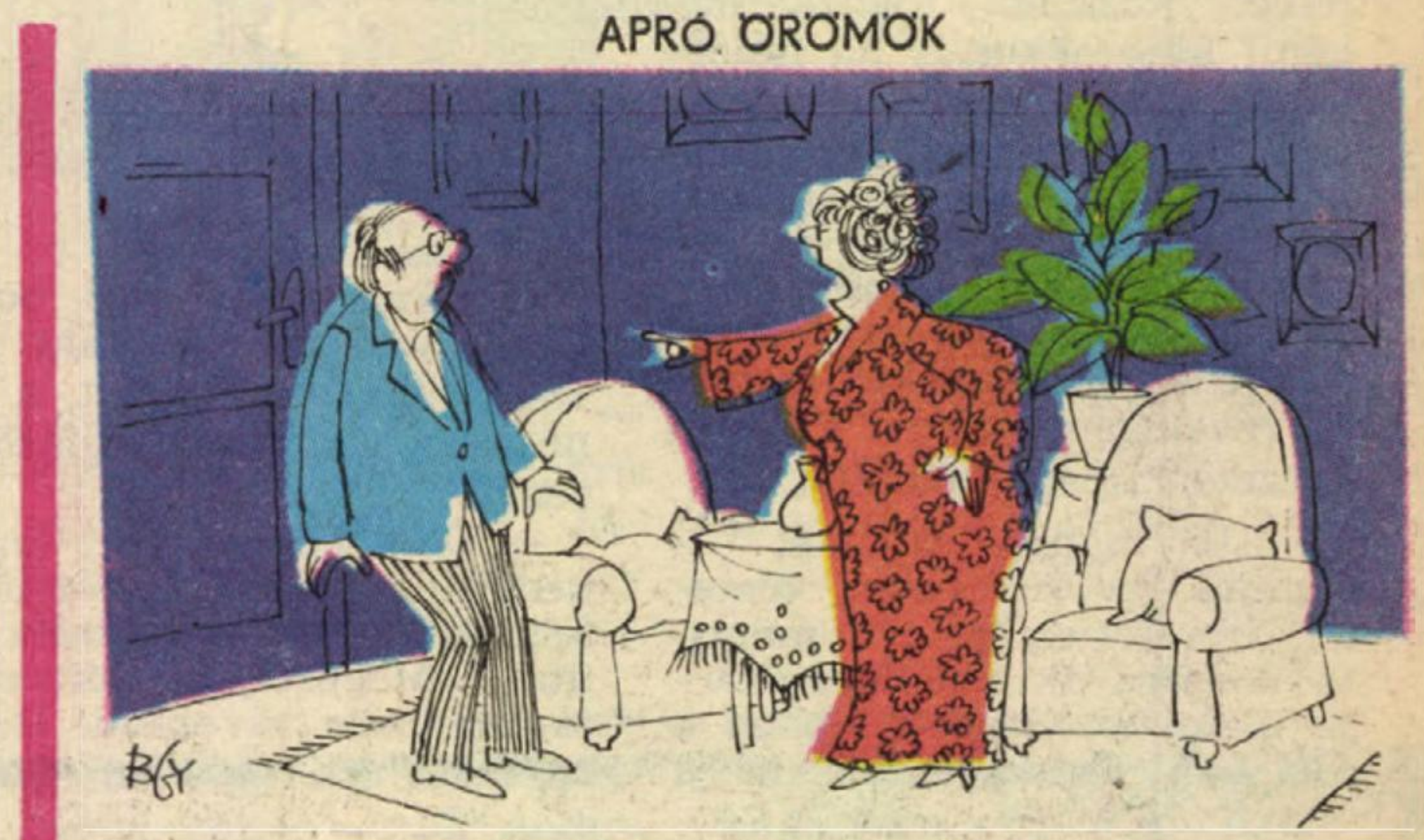

– Addig örülj, amíg engem látsz ...

VÍZHIÁNY A FÖLDEKEN

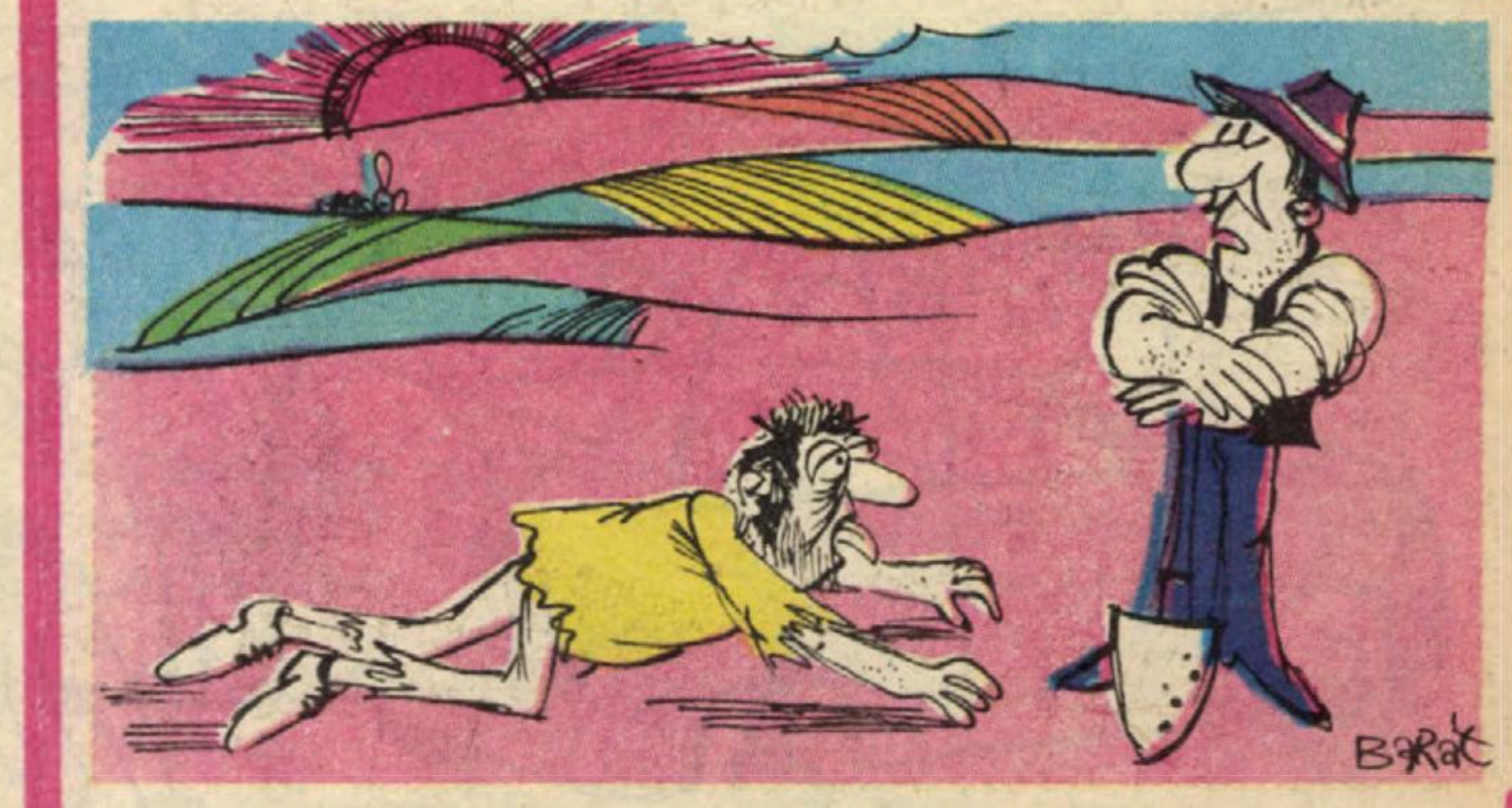

– Vizet! Vizet!
– Hova gondol? Meg akarja inni a vizet a mezőgazdaság elől?

2 RAJZ

SCHWOTT LAJOSNAK, az újpesti Mini Galériában rendezett karikatúra-kiállításáról.

HELYTELEN KOOPERÁCIÓ

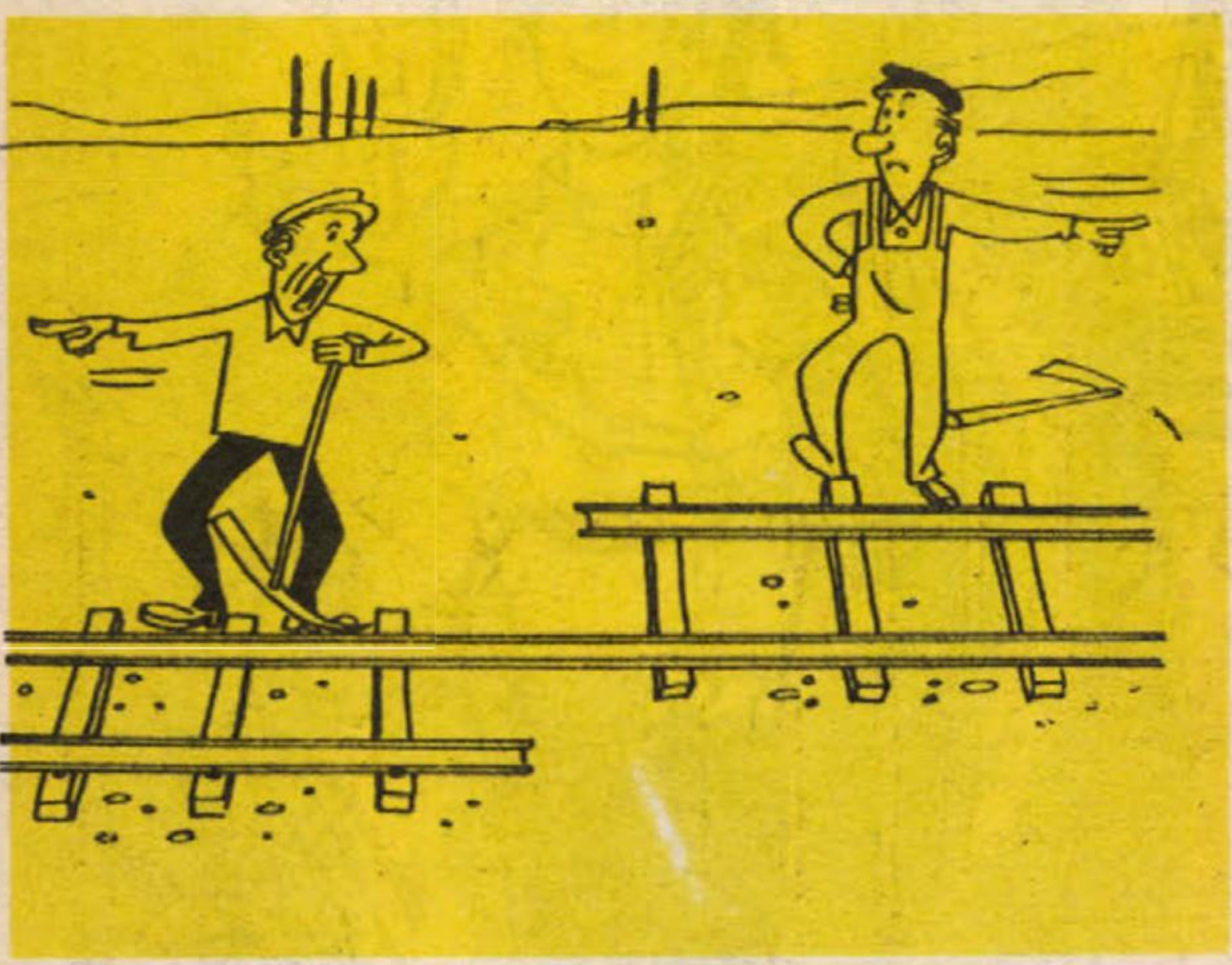

ÚJÍTÁS

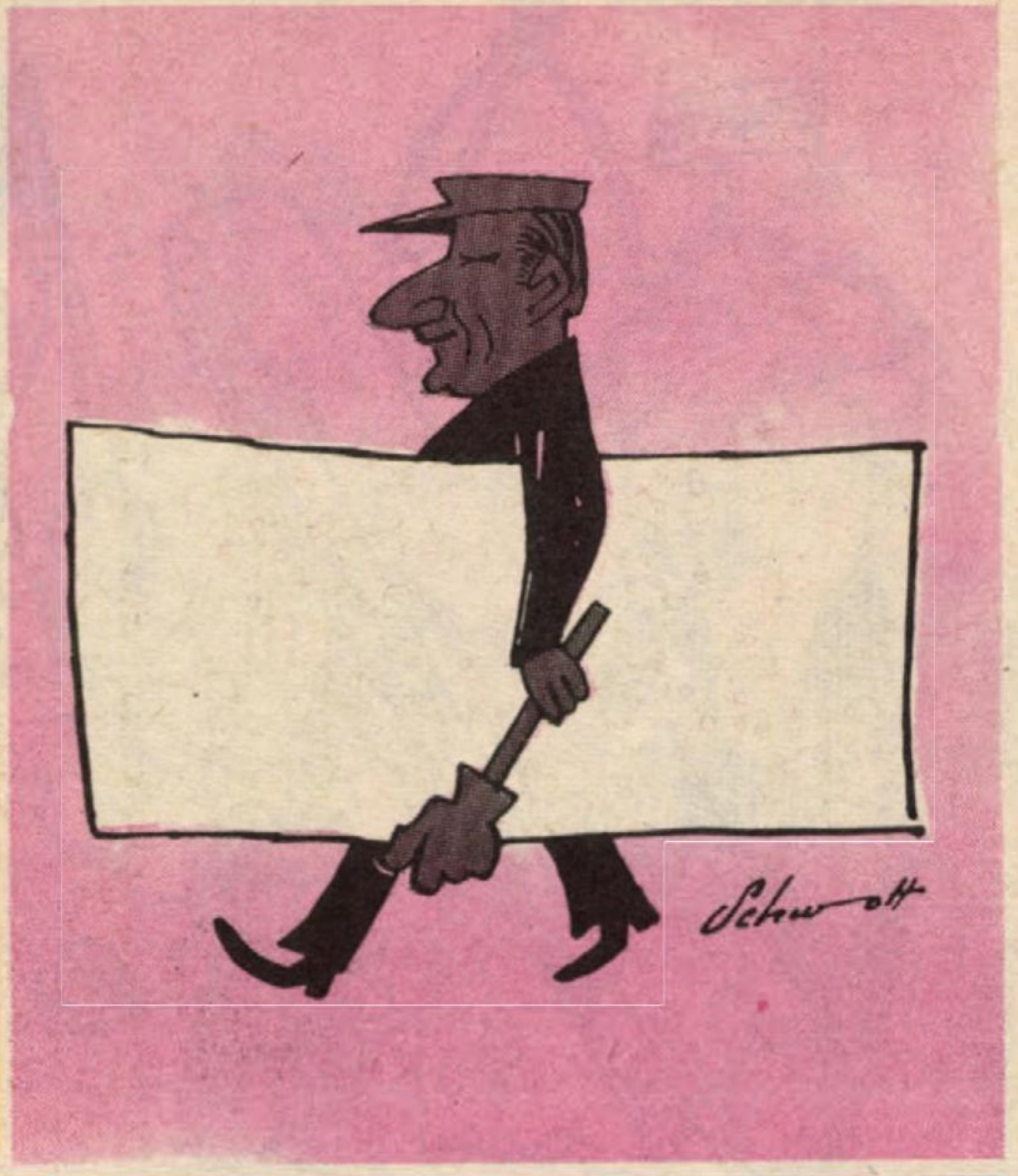

KÜLÖNÖS ESETEK

TESSÉK KÉRNI!

A férfi aznap már kilenc üzletben járt, és mindenütt amint belépett az ajtón, tisztelettudóan, barátságosan, udvariasan, harsányan, teli tüdővel, zengő, érces hangon köszönt. Neki viszont egyik üzletben sem köszöntek vissza. Vajon miért? A köszönés energiaveszteséggel jár? Fárasztó? Káros hatással van az idegrendszerre? Súlyos komplikációkat okozhat életfontosságú szerveink vérellátásában?

„De hiszen akkor én valósággal gyilkolom magam ezzel az állandó köszöntgetéssel" — futott át agyán a gondolat. — Lehet, de nekem mégis tovább kell kísérleteznem! Egyszerűen elviselhetetlen számomra, hogy tiszteletadásomat ne viszonozzák hasonló tiszteletadással. Ebben az üzletben köszönni fognak nekem! Még akkor is ha ítéletnapig kell várnom! Kiharcolom, kikényszerítem azt a bűvös szót! — mormolta a férfi végtelen elszántsággal és benyitott az ajtón. Zömök, enyhén kopaszodó fiatalember állt a pult mögött. Savókék szemével révetegen bámulta a mennyezeten libegő pókhálót.

— Jó napot kívánok — mondta a vevő halkan, végtelen szeretettel, igazi humanista módjára, aki magához akarja ölelni a világot s ebben a világban természetesen ez a kedves, aranyos eladó is benne van. A savószemű fiatalember búcsúpillantást vetett a pókhálóra, aztán kissé a pult fölé görnyedt. A hangja monoton volt. Az ezernyi szürke árnyalat közül a legszürkébb:

— Tessék kérni!

A vevő könnyed kecses balett-mozdulattal előbbre lépett és dallamosan így szólt:

— Jó napot kívánok. Köszöntem.

Az eladó homlokán lüktetni kezdett egy apró kis ér:

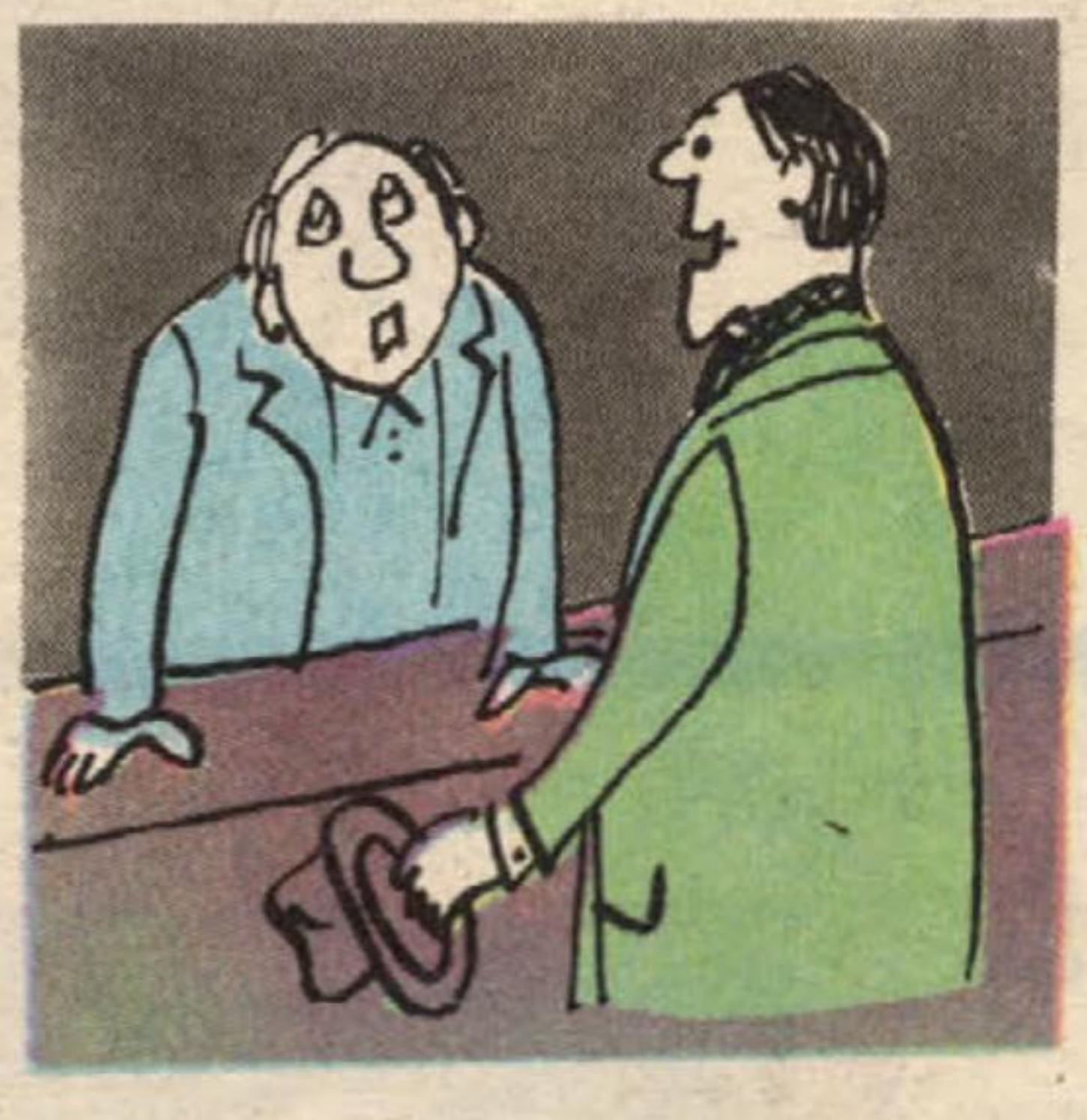

— Tessék kérni!

A másik mosolygott, boldogan, derűsen, mint aki örül az áprilisi napfénynek, a természet nagyszerű újjáéledésének.

— Én köszöntem önnek, kedves, rajongva szeretett felebarátom. Mi következik ezután? Megpróbálom finoman, tapintatosan rávezetni. Ha én egyszer azt mondon önnek, hogy jó napot, akkor ön erre azt feleli, hogy ... Na, mit felel?

— Tessék kérni! — lihegte céklavörösen a férfi a pult mögött és apró fecnikre tépte a keze ügyében heverő rejtvényújságot.

— Ha én egyszer udvariasan azt mondom, hogy ... Akkor mi a felelet?

— Tessék kérni! — zihálta az eladó és őrjöngő dühében aprófát hasogatott a pultból. A vásárló most egyetlen merész tigrisugrással a pult mögött termett. Vaskézzel megmarkolta a fiatalember gallérját és csavarni kezdte:

— Most pedig addig el nem engedlek, amíg azt nem mondod nekem lágyan, kedvesen, őszintén, hogy az érző szív lüktetése is kihallják belőle: „Jó napot kívánok!" Beszélj, beszélj, mert nem állok jót magamért! Nos?

A fiatalember rémülten vergődött az izmos kéz szorításában, aztán félelemtől reszketve kinyögte:

— Jó napot kívánok!

A férfin pillanatok alatt csodálatos változás ment végbe. Elengedte a fiatalembert. Szelíd, ibolyakék szemében megjelent egy könnycsepp. Homlokon csókolta a fiatalembert és azt mondta:

— Jé! Hisz ez egy rendes üzlet, ahol visszaköszönnek a vevőnek. Máskor is eljövök ide. A viszontlátásra! — intett búcsút kedvesen és kifelé indult. Az ajtóban megállt és hosszan, türelmesen várt. De hiába. Sűrű, nehéz csend zuhant az üzletre...

Galambos Szilveszter

OSZTÁLYZATOK

Dallos Jenő rajzai

MAI TERMÉS

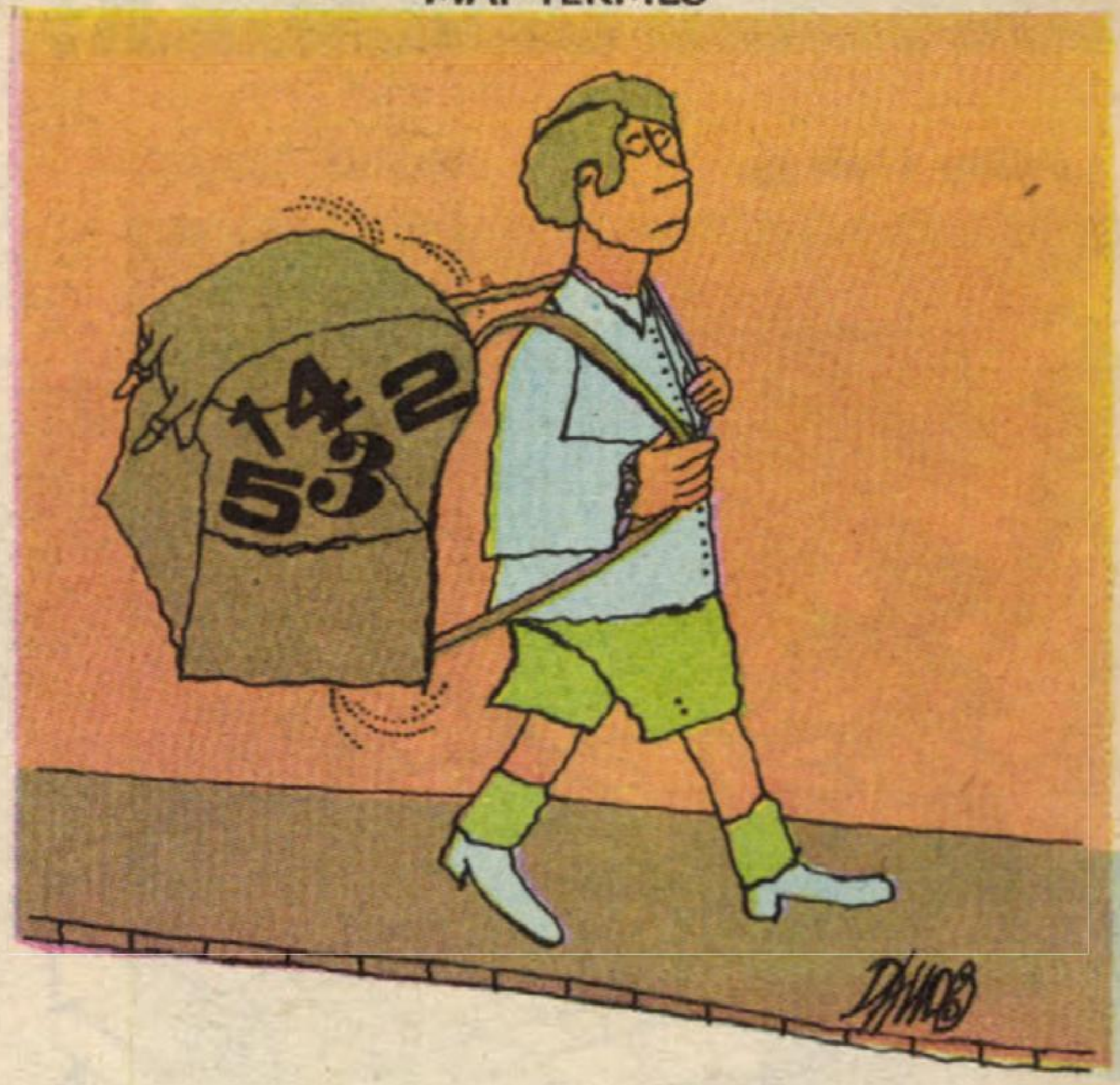

PANTOMIM

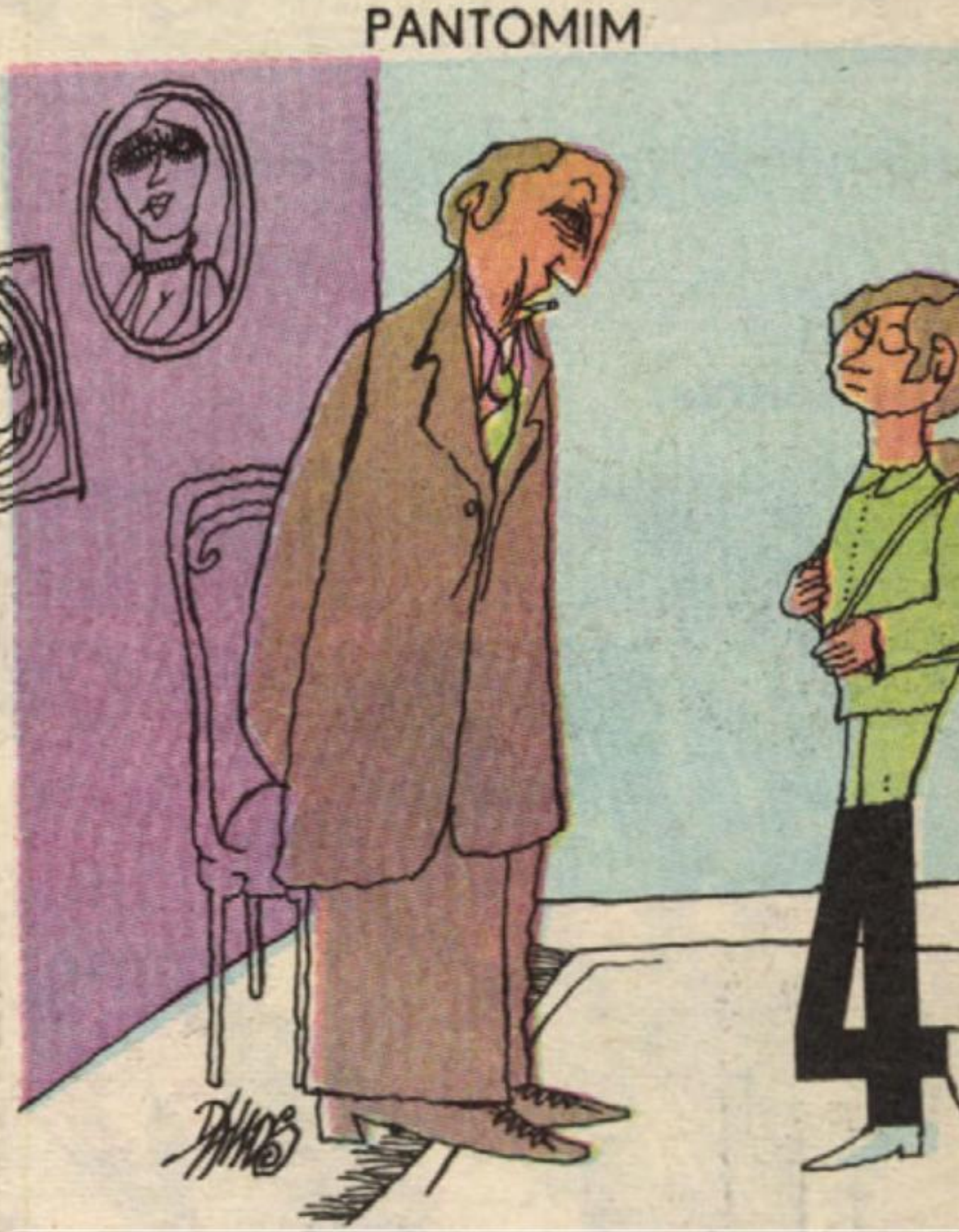

– Na, hányasra feleltél ma?

KEGYELEM KETTES

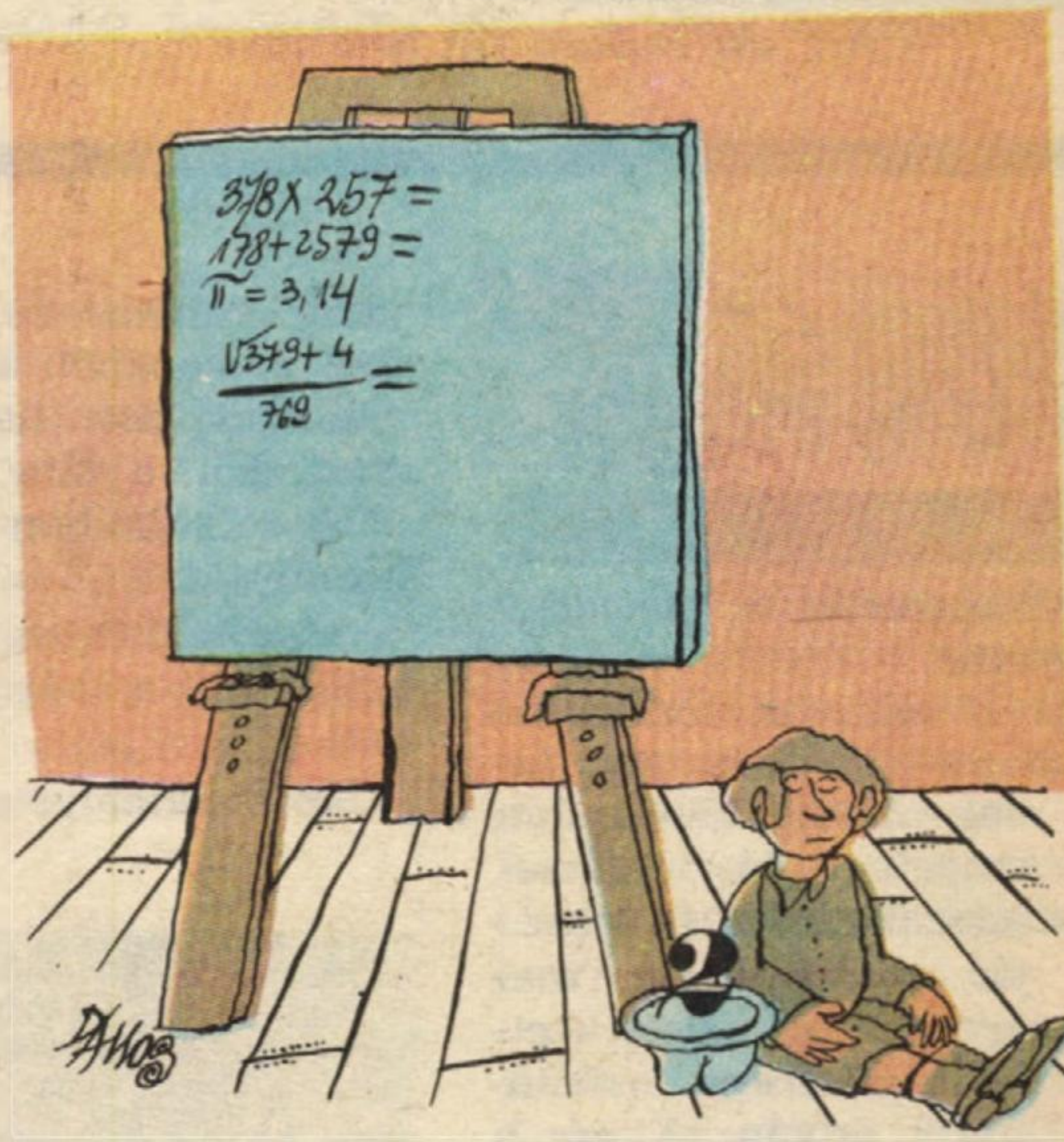

KEZDŐ AUTÓS

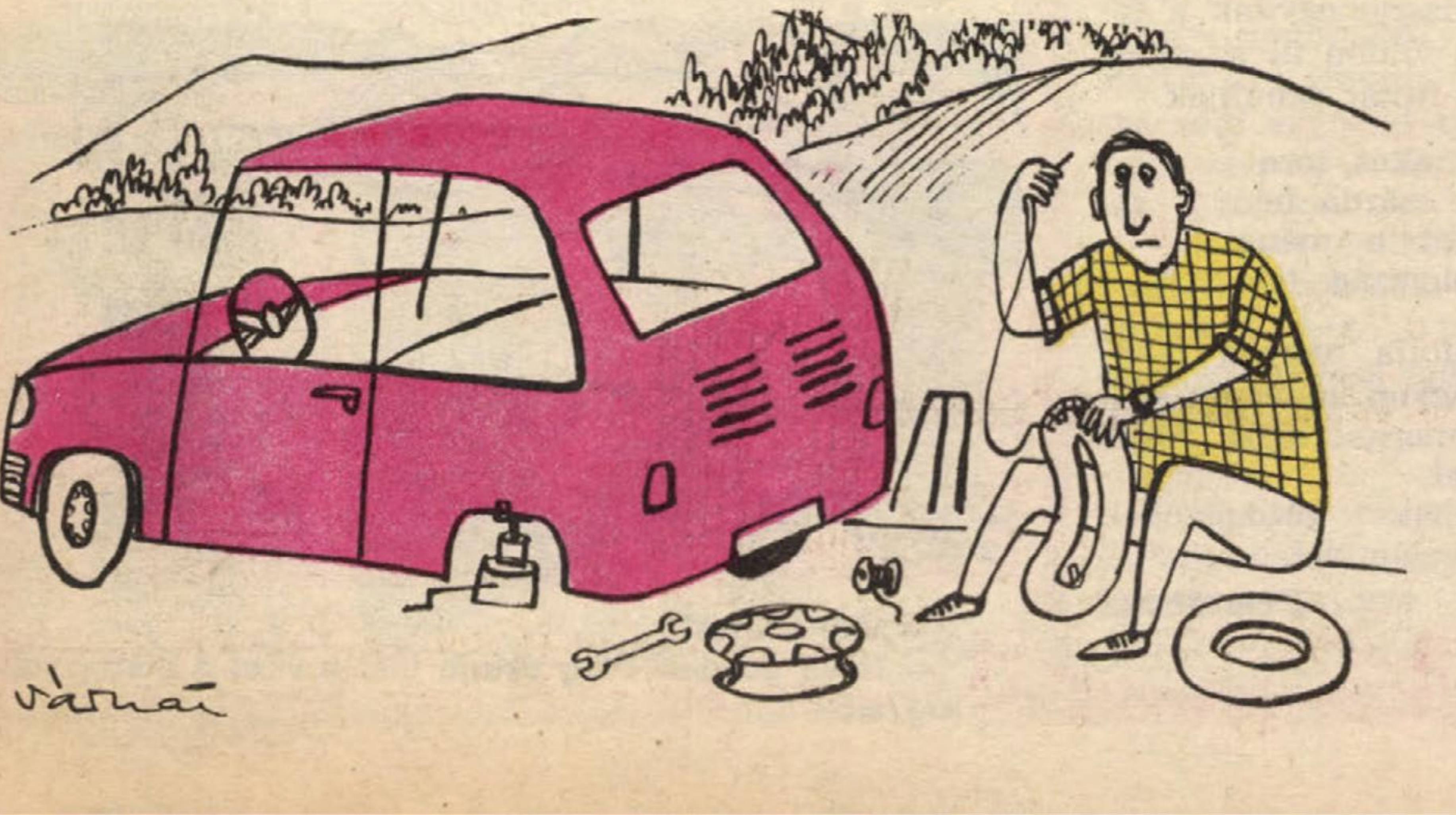

GYEREKSZERETŐ FEJŐSTEHÉN

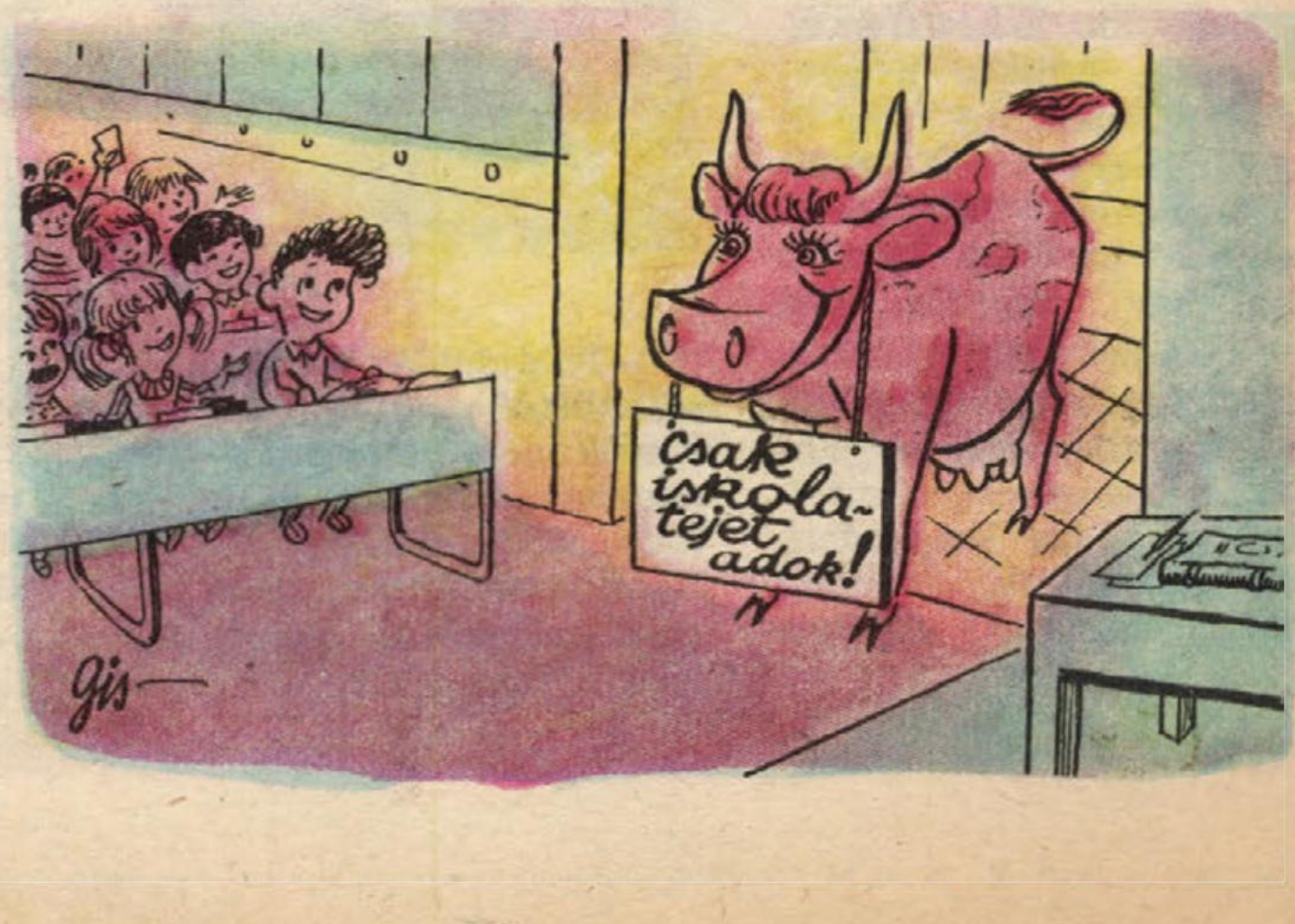

SOKK

DALLOS, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, HEGEDŰS, SZŰR-SZABÓ, VASVÁRI

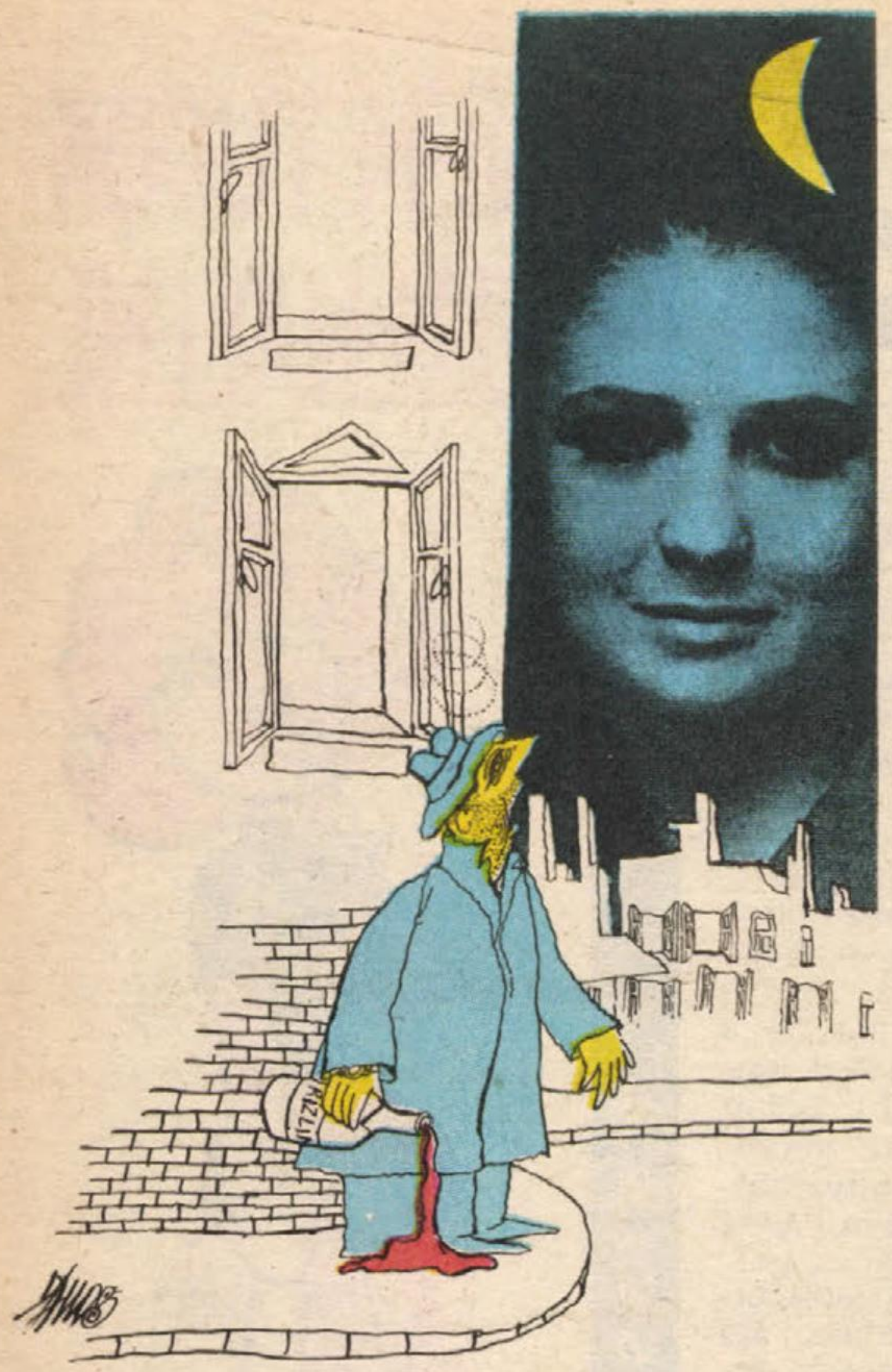

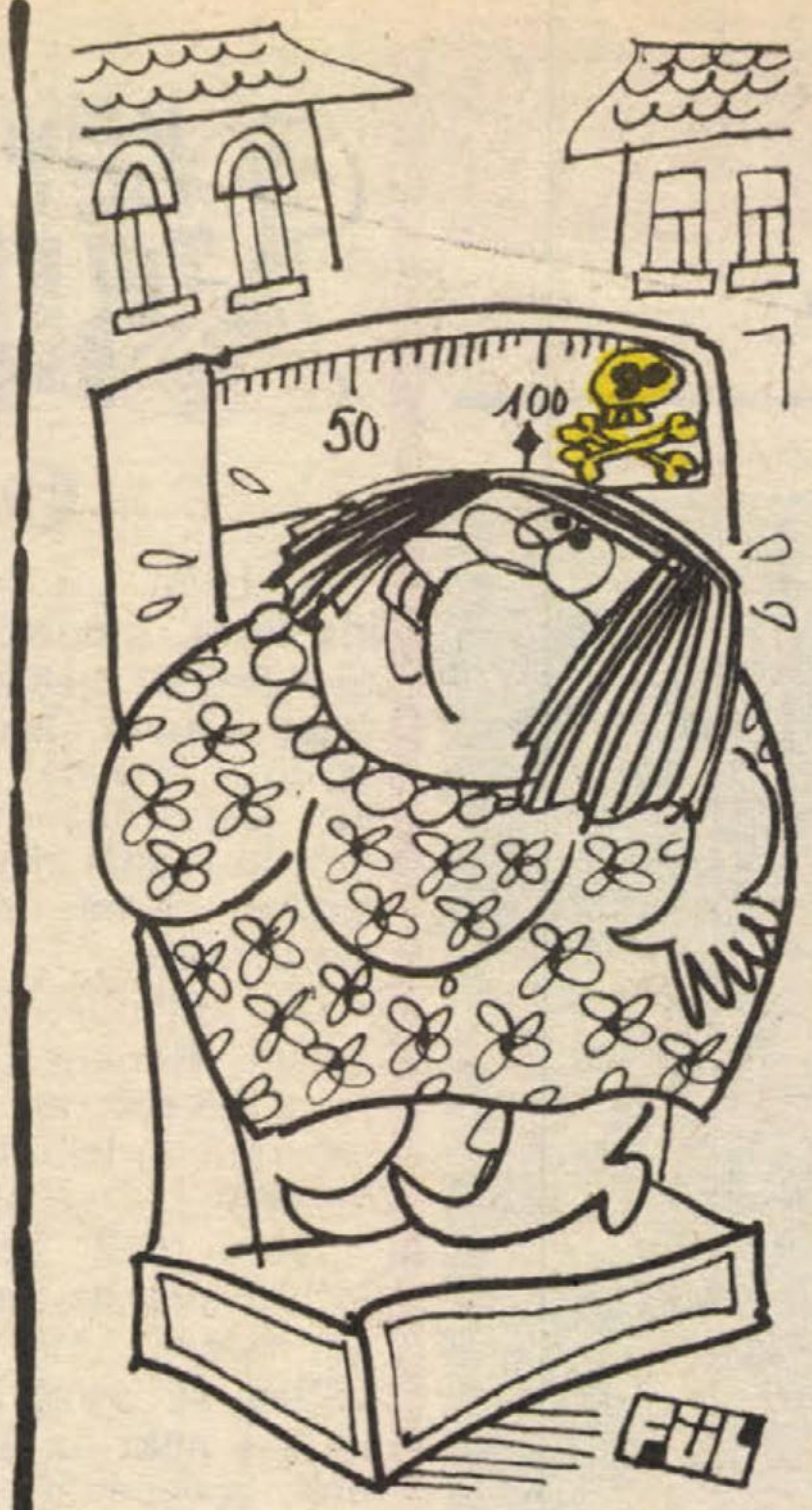

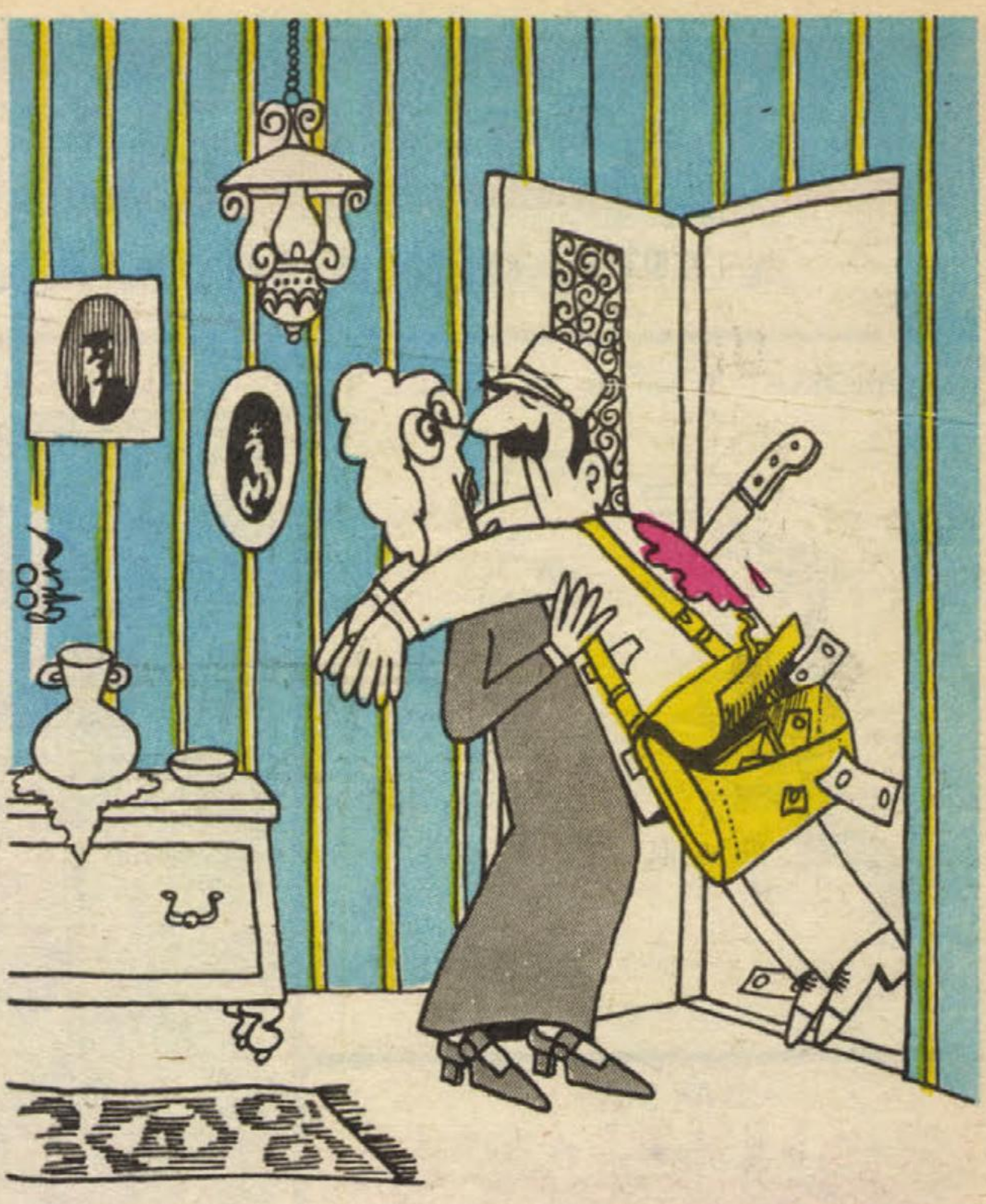

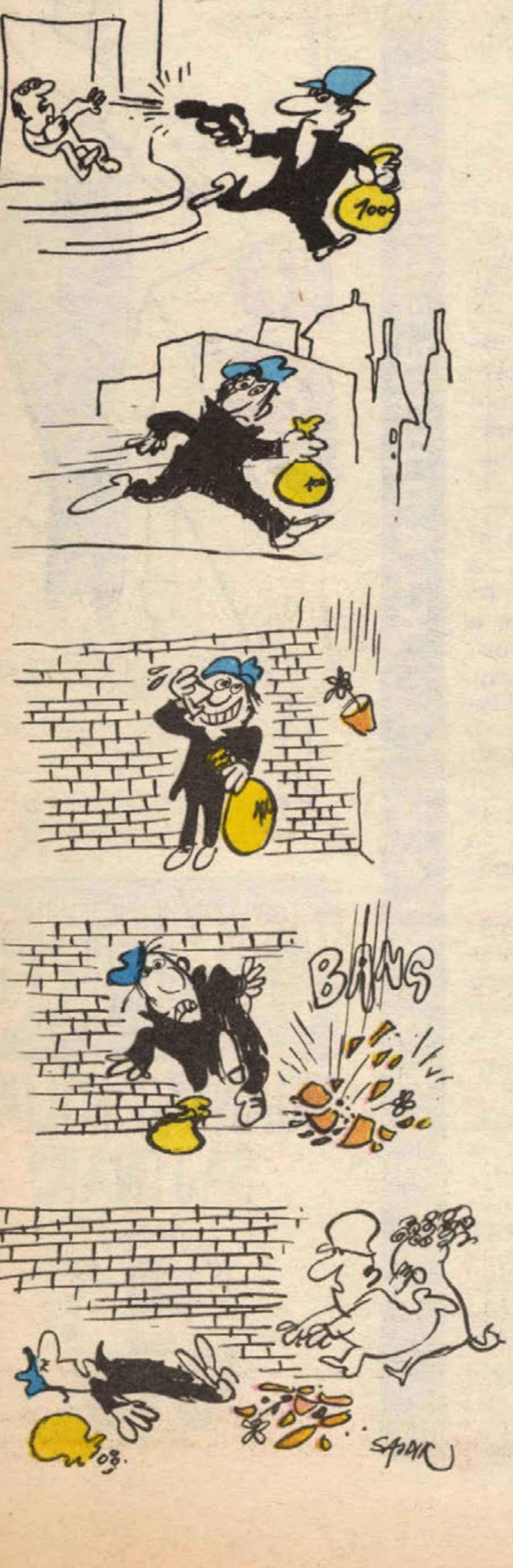
BANK
1000
BANG
SAJDIK

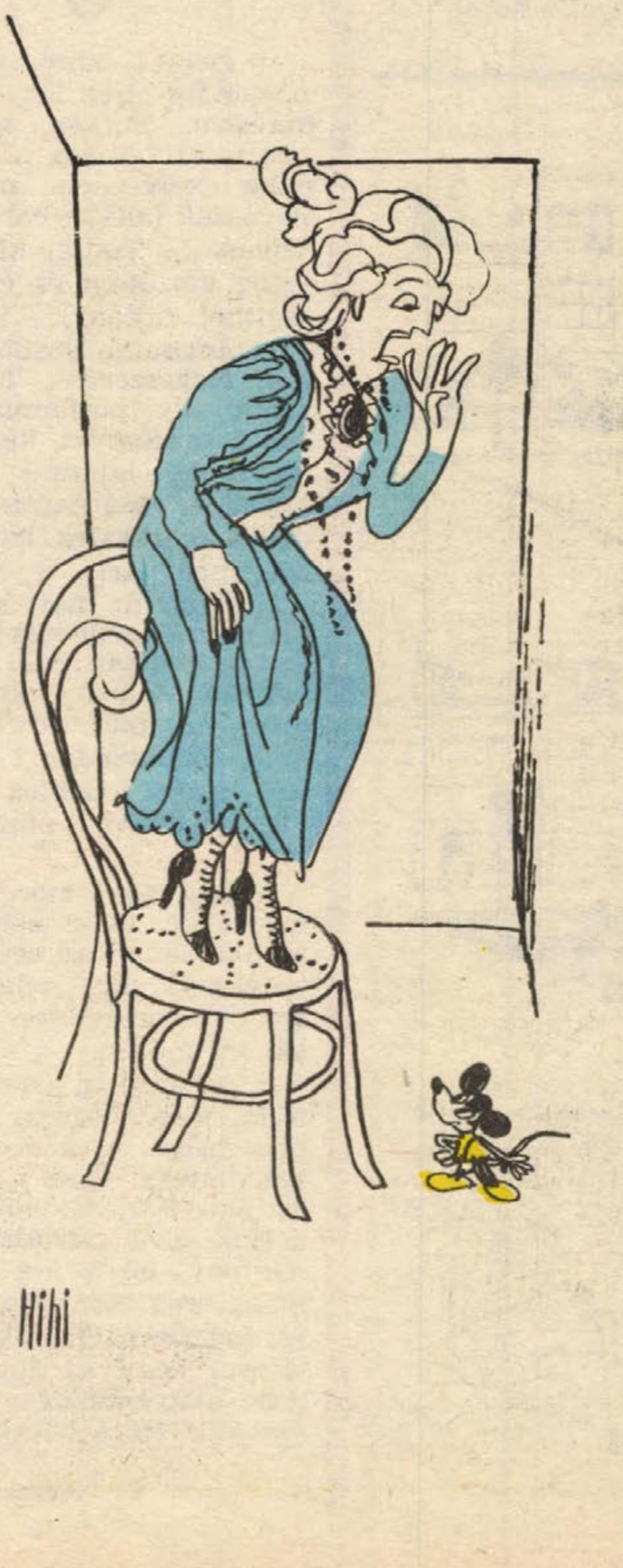

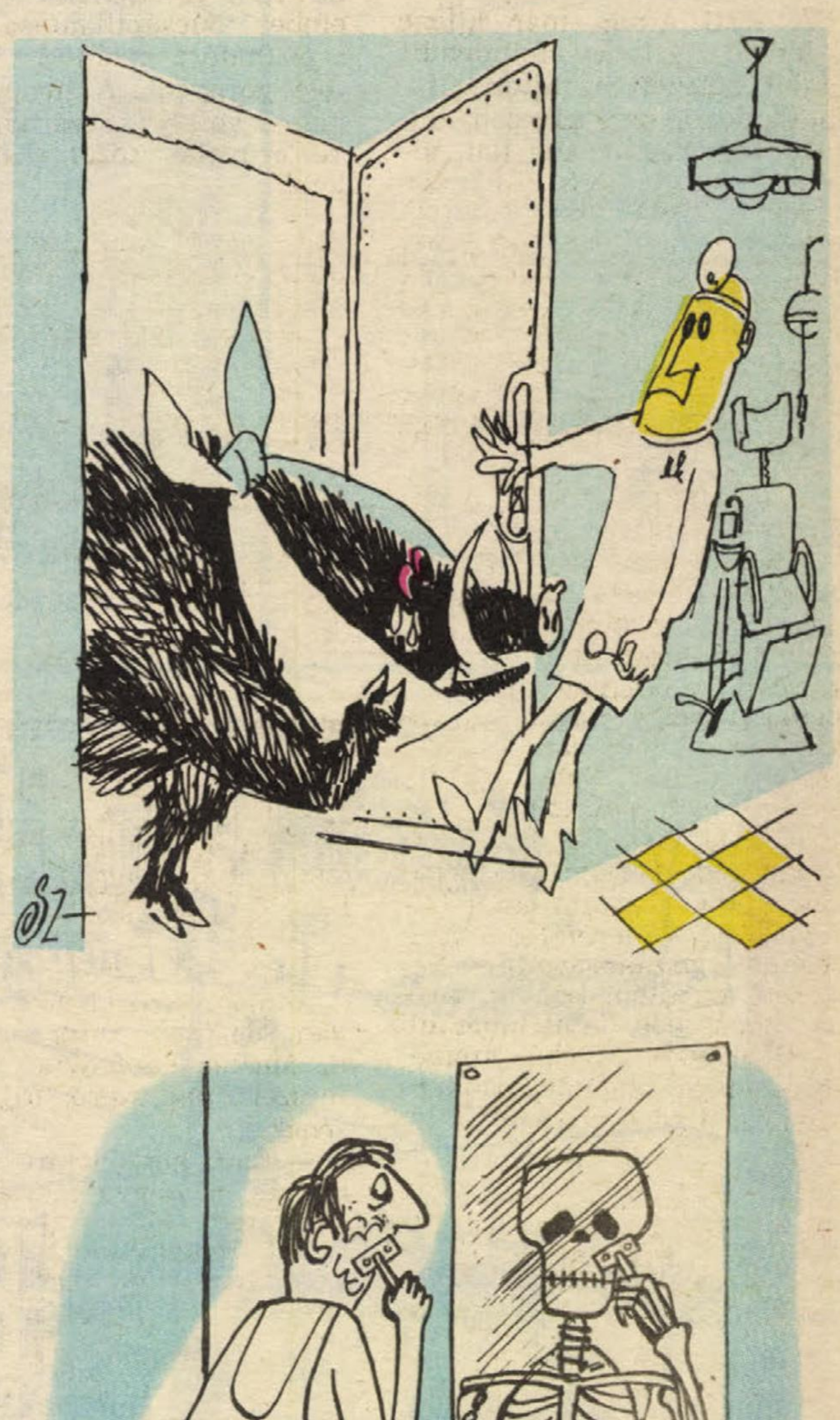

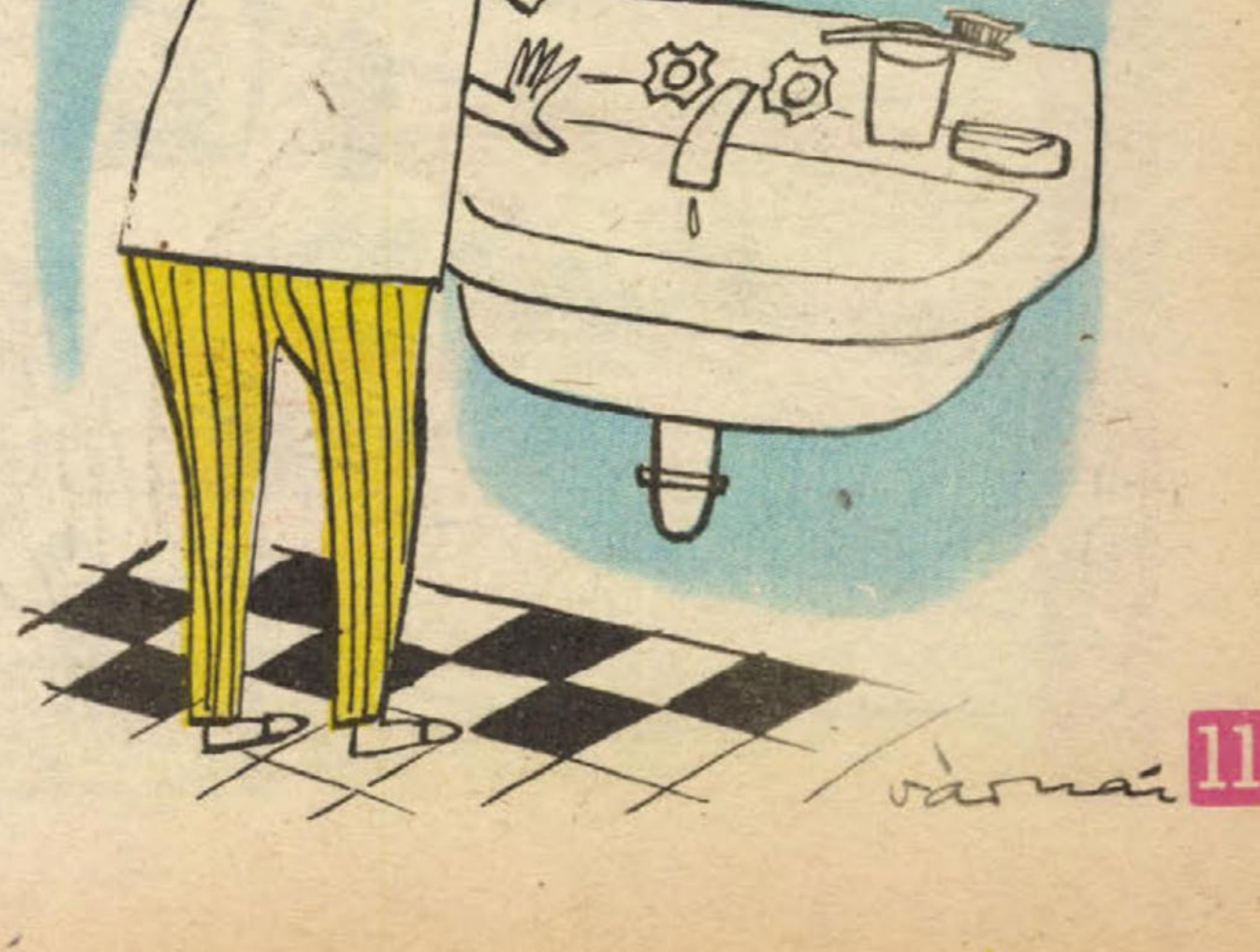

IMPORT HUMOR

A TECHNIKA VÍVMÁNYAI

GYAKORLAT TESZI A MESTERT

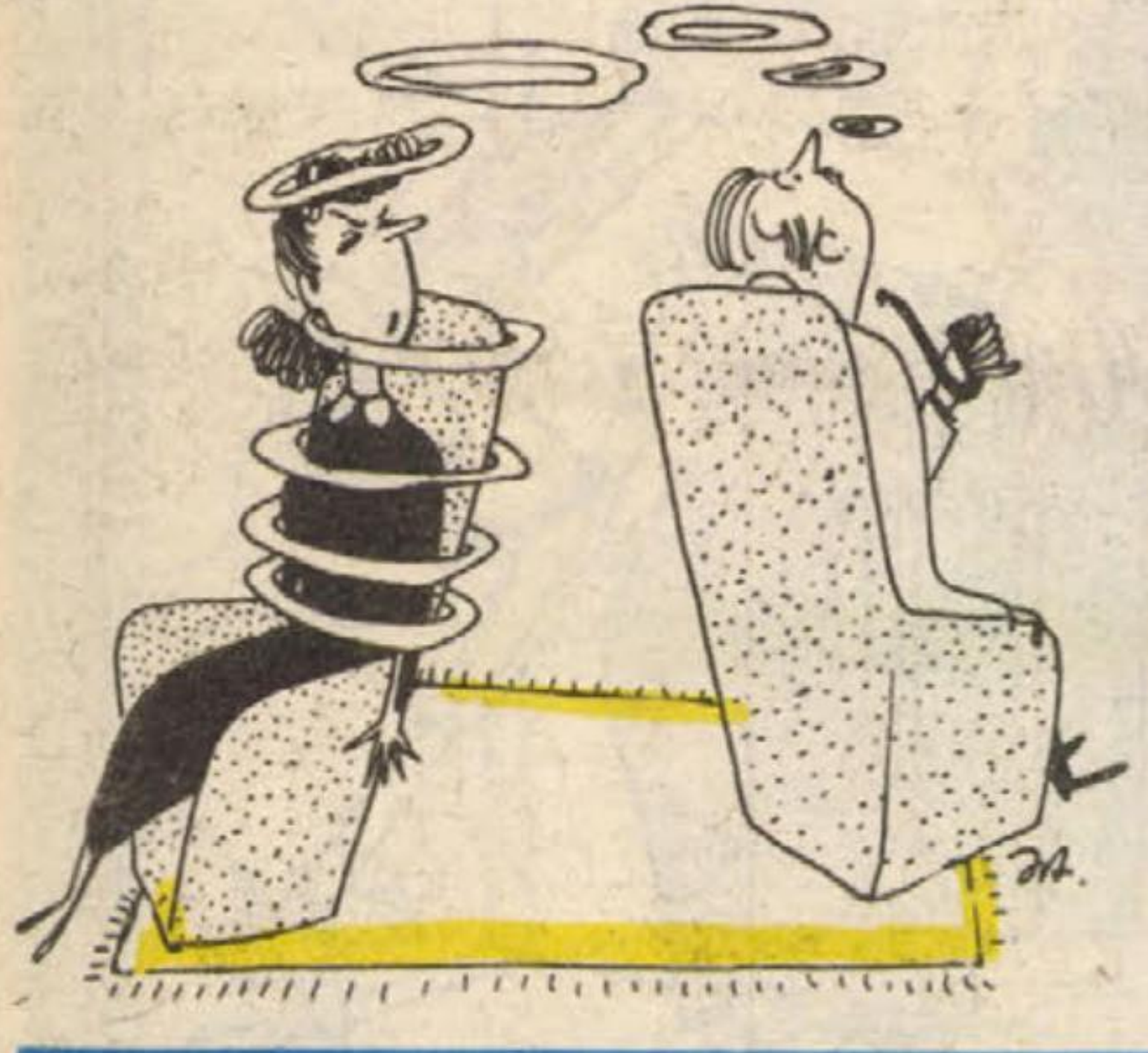

TALÁLÉKONY HÁZIASSZONY

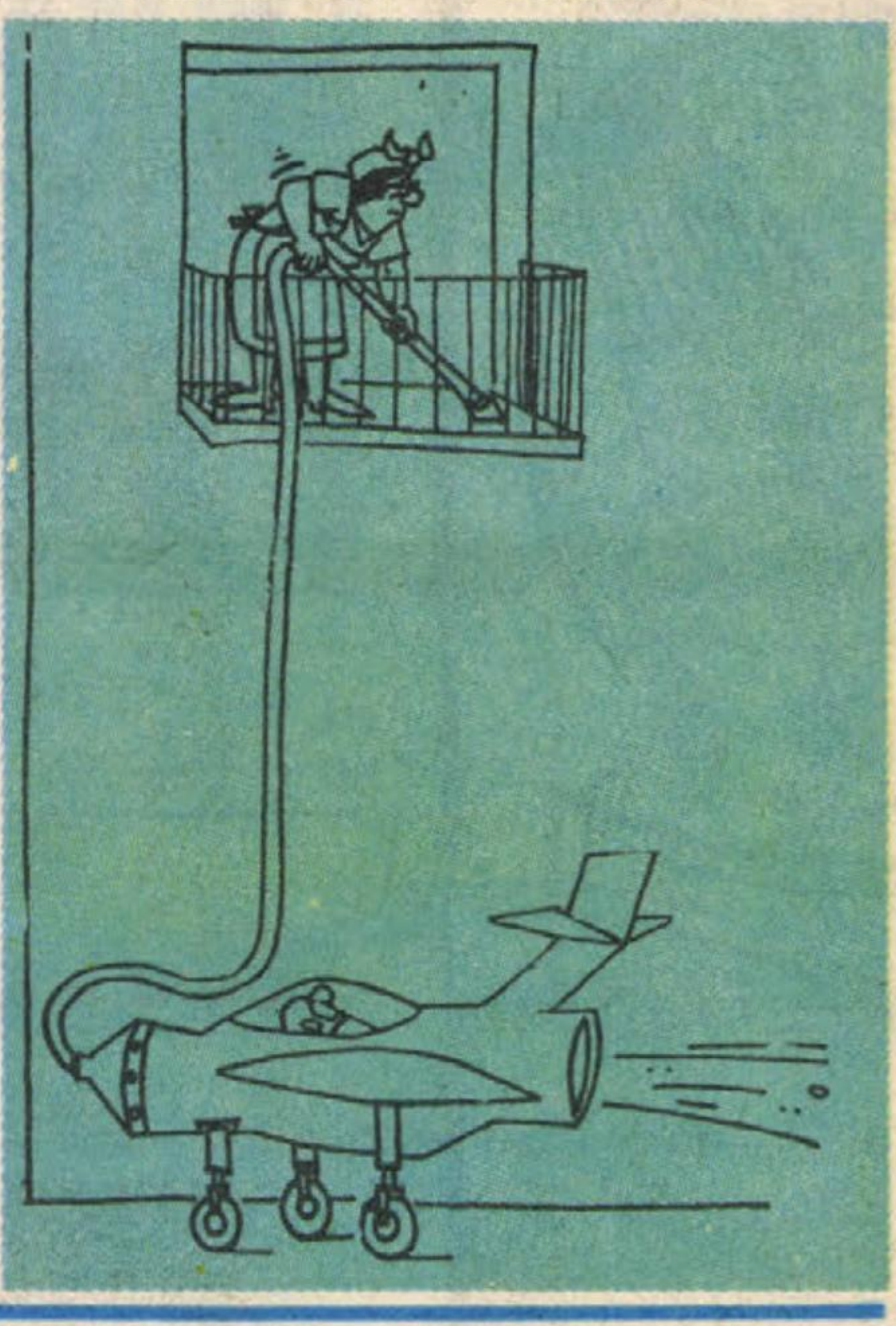

AKVARISTA

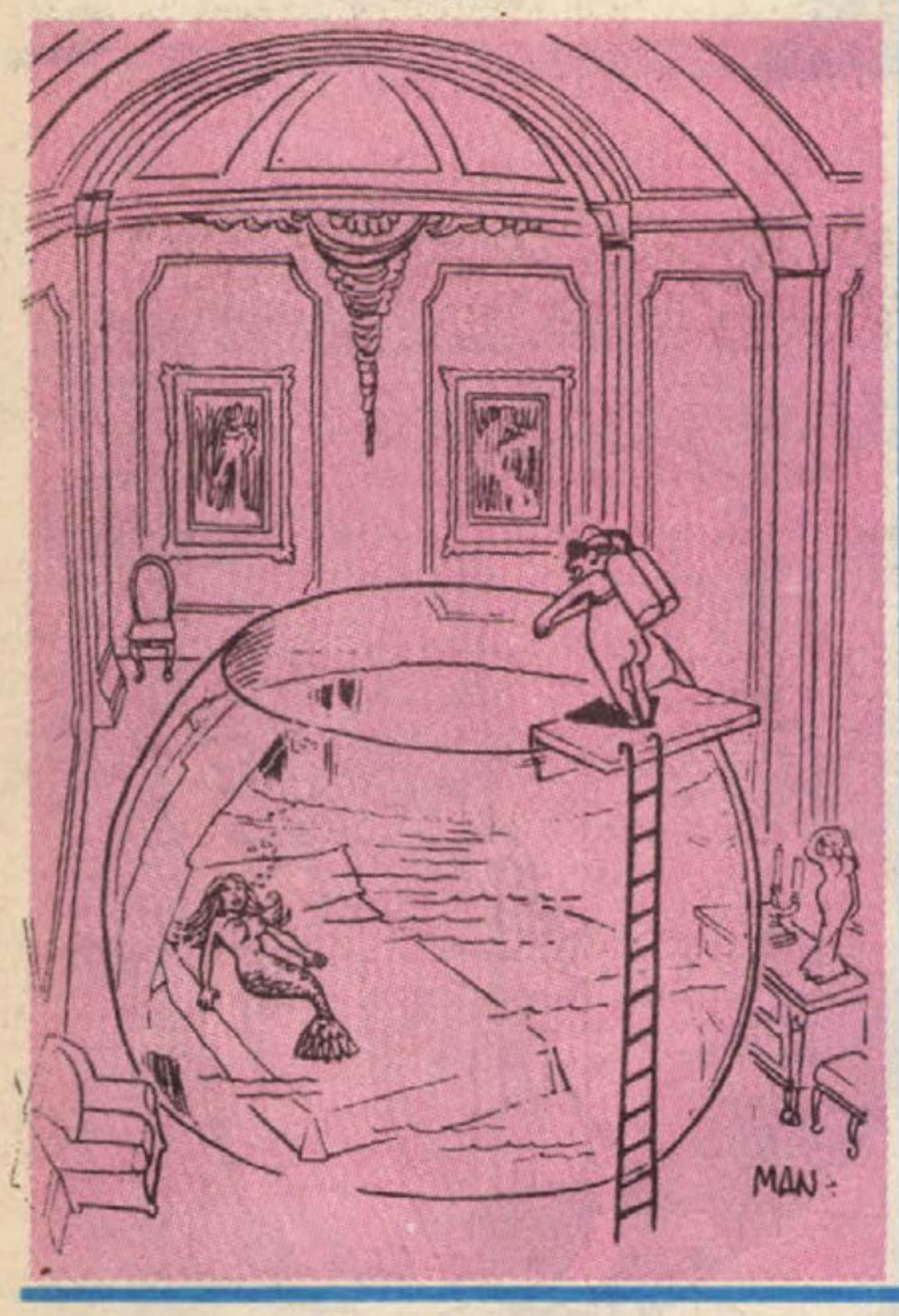

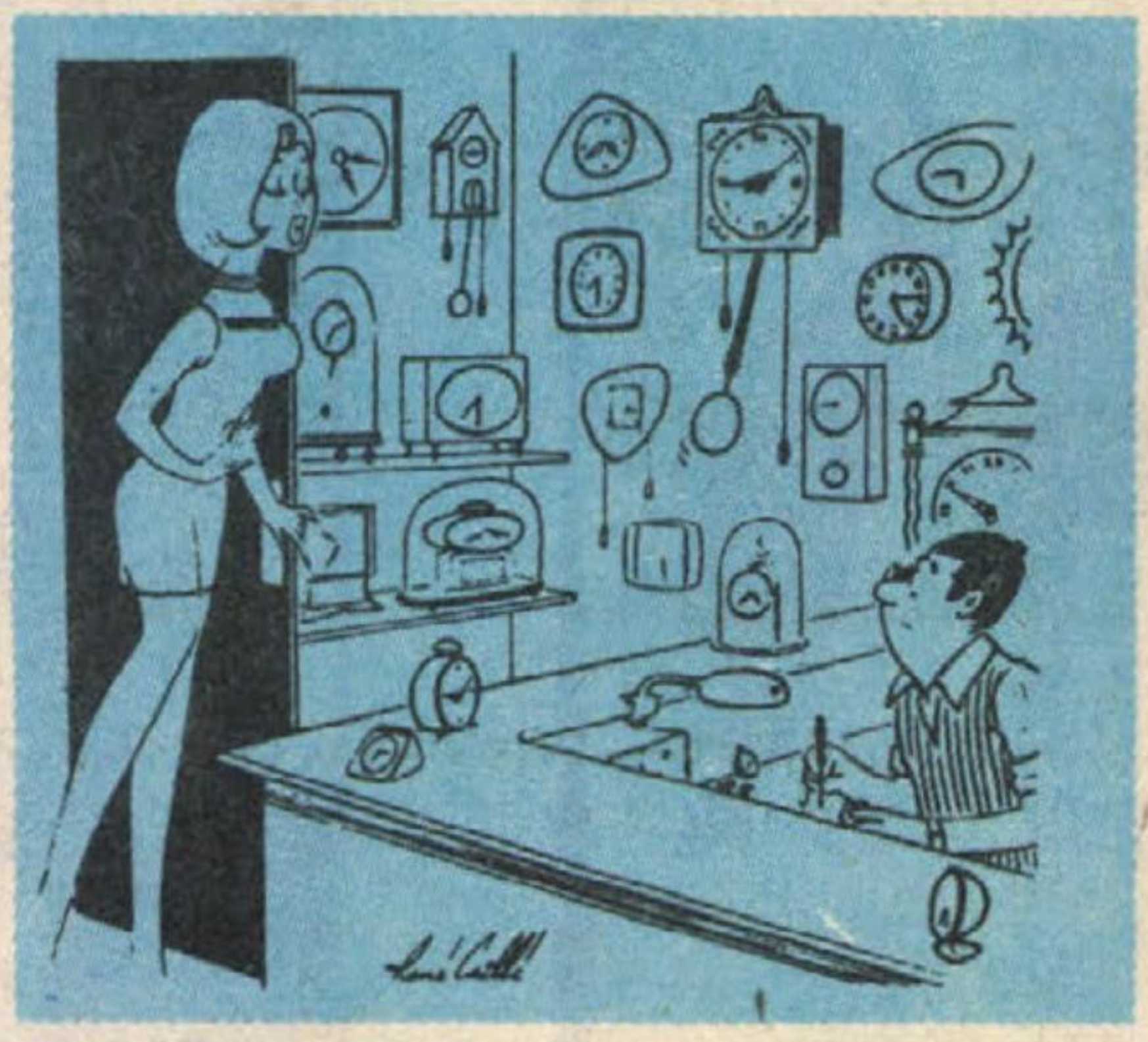

– Gyere ebédelni! Delet harangoznak!

A GYALOGOSOK VÉDELMÉBEN

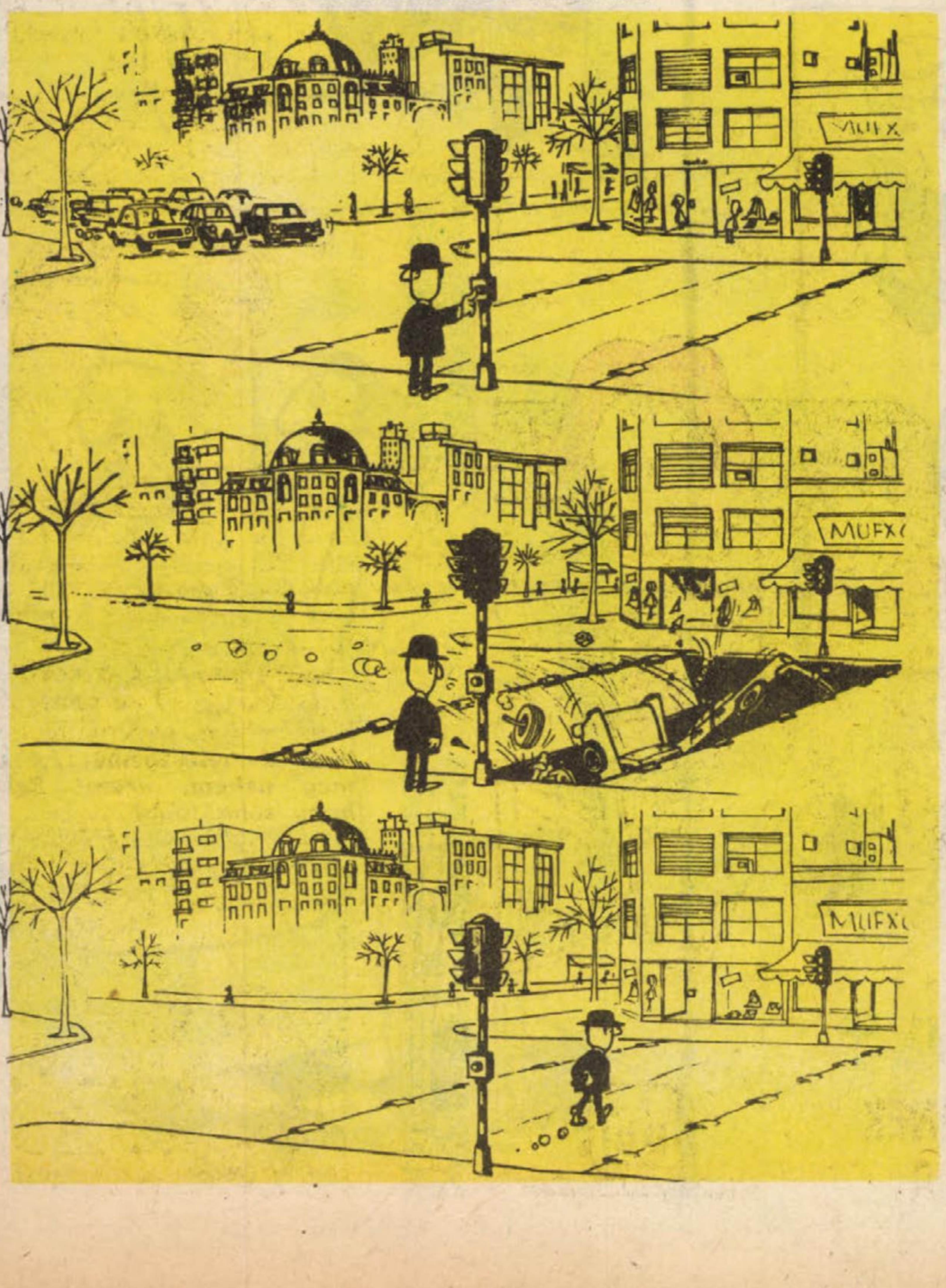

KÉT TELEFON

❶

– Hidd el, öregem, az a kis telek, meg az a vityilló már úgy kellett nekünk, mint egy falat kenyér. Na jó, nem vityilló... De hát, ne haragudj, egy kutyaólban mégse pihenheti ki magát tisztességesen az ember. Nem vagyunk már húszévesek...

De különben sem ez a lényeg! Hanem az a csodálatos levegő, az az isteni természet, s legfőképp a kerti munka.

Ki a mell, be a has, le a lajbli, meg az ing, csak a lenge magyar maradjon! Aztán vállra az ásót, kapát, gereblyét, s neki az édes anyaföldnek, mégpedig dalolva, mert az tágítja a tüdőt! Látod, pajtás, ez az, ami megfizethetetlen egy ilyen telekben. Ha kint vagyok, olyan messze érzem magamtól az egész hét zűrzavarát, mintha a Facsiga Művektől egy rakétával lőttek volna fel egyenesen a Holdra...

Hogyan? Egyszer szeretnél te is meglátogatni a haciendámon? De hát, öregem ez természetes! Bár egyelőre, sajnos, várnod kell ezzel a kirándulással... Tudod, néhány dolgot még el kell rendeznem odakint. De addig se felejtsd: a szabad levegő erő, izom, egészség!

❷

– Gébics bácsi, maga az? Akkor figyeljen ide: lenne egy kérésem. Persze, semmiképpen se szeretném, ha ezt a főnöke kérésének minősítené, nevezzük inkább baráti szívességnek... Tudja, kínos helyzetbe kerültem és csak maga segíthet rajtam... Ugye, maga holnapután szabad szombatos? Nagyszerű... Nekem viszont egy postamunkát sóztak a nyakamba, két napig ki se fogok látszani belőle, s képzelje, vasárnapra meg vendégek ígérkeztek látogatóba a telkemre. Arra a földre pedig, ahogy az most kinéz, senkit nem engedhetek! Se felásva, se megkapálva... De hát, hogyan is lett volna nekem időm azt megművelni az elmúlt hónapokban? Maga is jól ismeri, Gébics bácsi, a Facsiga Művek munkatempóját!

Ahogy én ismerem, magának meg csak néhány órás munka lenne az egész, hiszen tenyérnyi kis telekről van szó. Természetesen nem kívánom ingyen, s a szabadnapját is duplán megkapja... Nem, nem! Hagyja csak, Gébics bácsi: a szívességnek is van határa. Csak ne szerénykedjen. Bár, ha jól meggondoljuk, az a csodálatos levegő, napfény, az a kis mozgás a maga öreg csontjainak is csak jót fog tenni. Arról nem is beszélve, hogy ez tulajdonképpen ingyenüdülés. Irigylem magát, Gébics bácsi...

Németh Géza

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

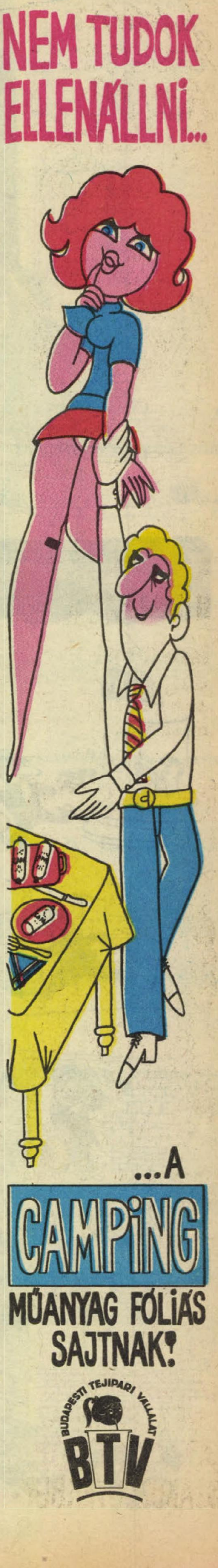

jubiláris NEMZETKÖZI KUTYA-KIÁLLÍTÁS

ÁPRILIS 27—28-ÁN,
a
HUNGEXPO
területén.
Budapest X.,
Albertirsai út 10.
III. sz. kapu.

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

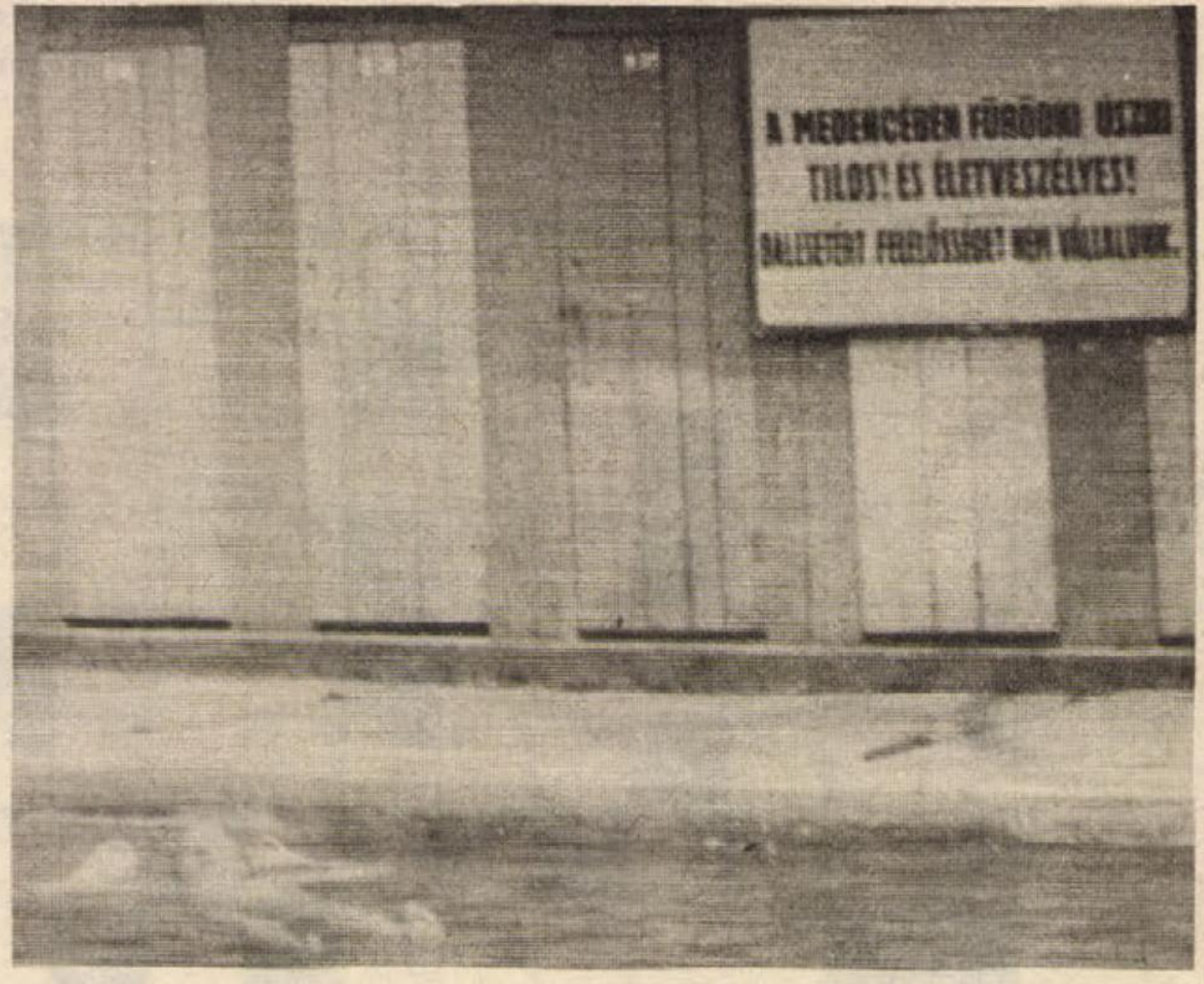
A MEDENCÉBEN FÜRÖDNI ÚSZNI TILOS! ÉS ÉLETVESZÉLYES!
BALESETÉRT FELELŐSSÉGET NEM VÁLLALUNK.

Egy meglepő felirat!

(Egerben, a városi fürdőben fotózta dr. Vágvölgyi Pál budapesti olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

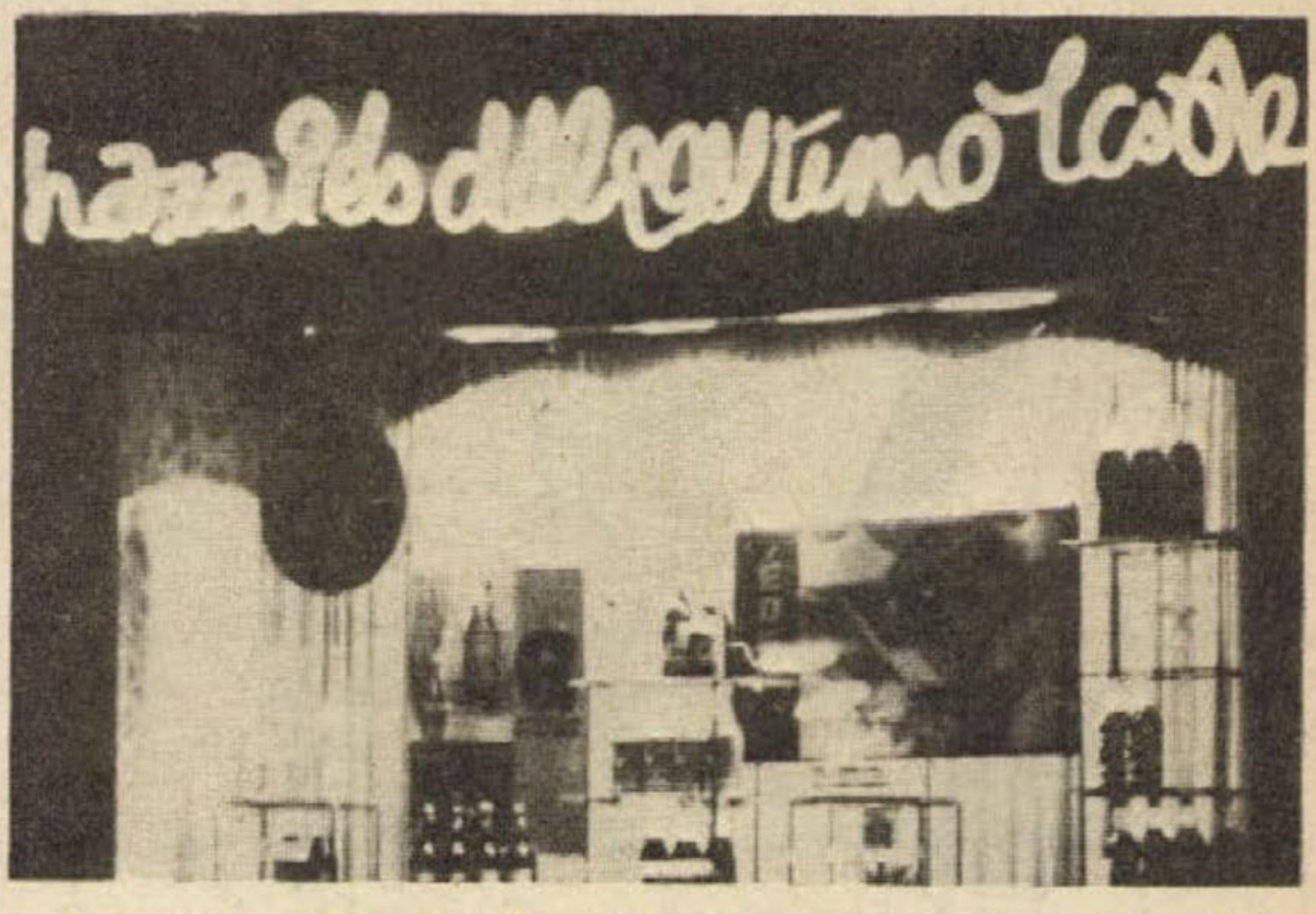

Legújabb fényrejtvényünk. Megfejtése: hazai és déligyümölcsök.

(A Rákóczi téren fotózta Margitay György, budapesti olvasónk)

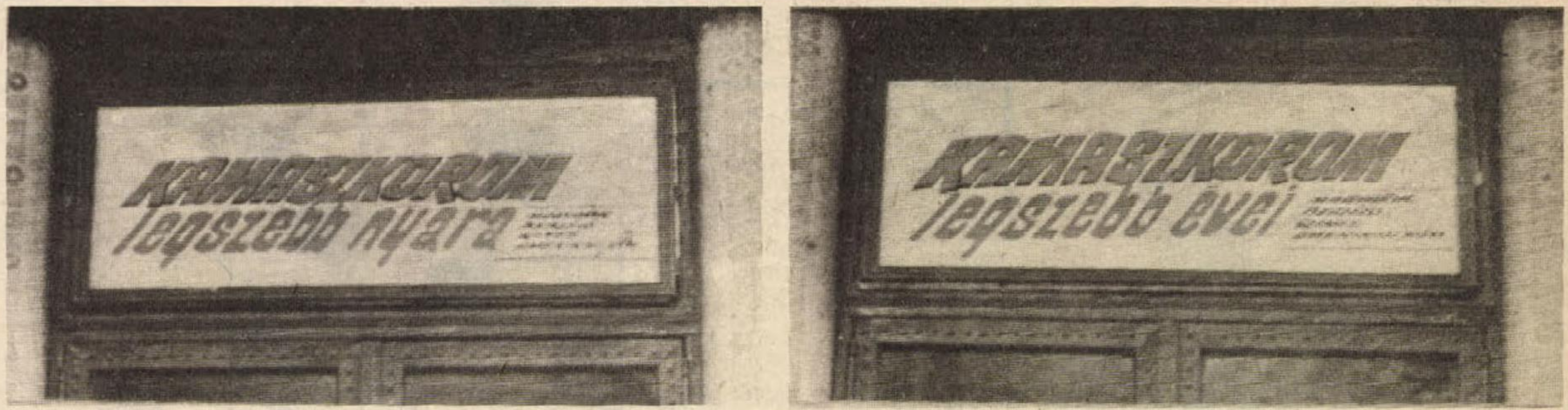

Hosszú, forró kamasznyár volt, évekig tartott

(A Tinódi mozi két kapuja felett fedezte fel Mönich László)

Ne maradjon le...

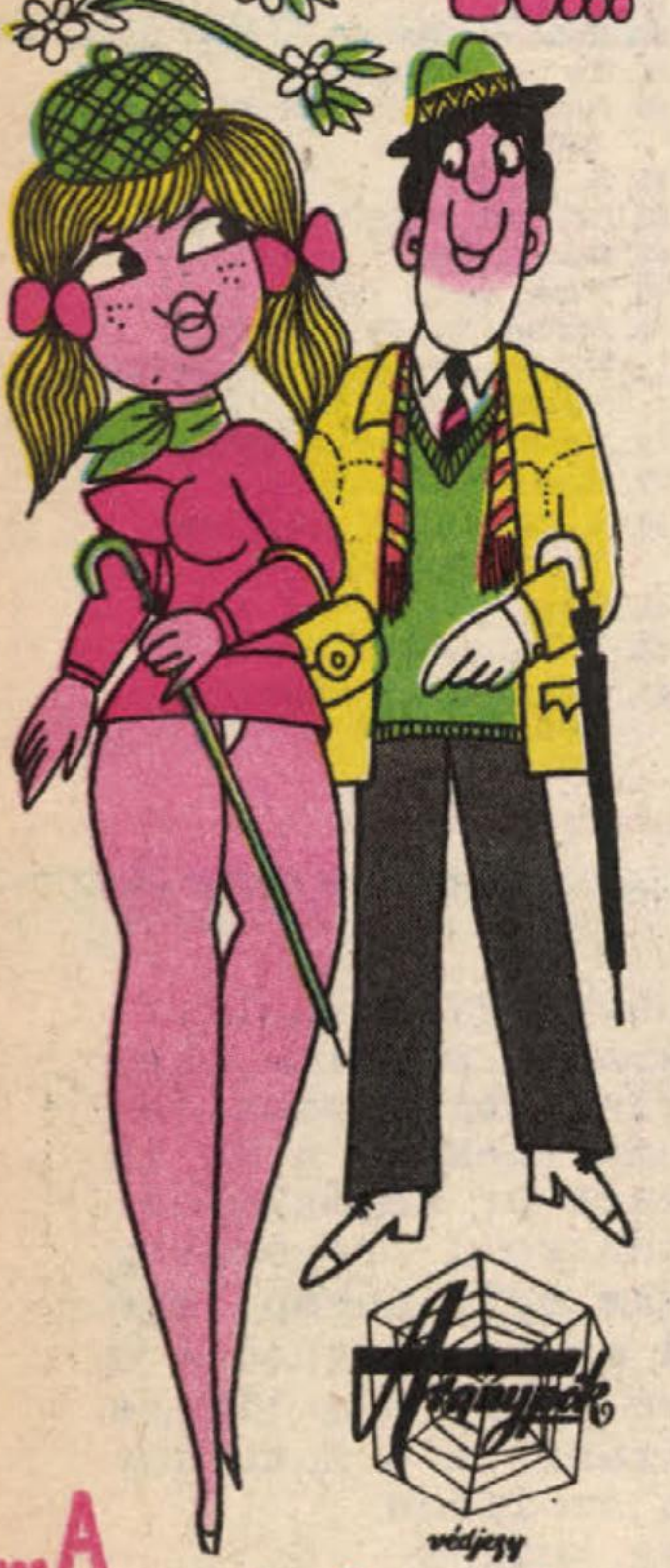

...A TAVASZI DIVATTÓL!
NÉZZEN BE AZ
ARANYPÓK
SZAKÜZLETEKBE!

TELITALÁLAT...

...A BAJKÁL LAKÓSZOBA!
MEGFELEL A KOR IGÉNYEINEK
A MA EMBERÉNEK BÚTORA
bubiv
BUDAPESTI BÚTORIPARI VÁLLALAT

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Pszichiáternél megjelenik egy páciens.
— Tudathasadásom van — panaszkodik. — Az az érzésem, hogy nem vagyok egyedül, hogy kettő van belőlünk.

— Egy szót sem értek — feleli a doktor. — Mondja el még egyszer. De könyörgök, egyszerre csak az egyikük beszéljen!

A nyílt tengeren elsüllyedt egy hajó. A katasztrófát két ember élte túl, valahogy sikerült megkapaszkodniuk egy szál deszkába. Az egyik hangosan imádkozik:

— Drága jó istenkém, tudom, hogy sokat vétkeztem! Alkoholista voltam, hazudtam, megcsaltam a feleségemet... Bocsáss meg nekem, uram! Esküszöm, hogy soha többé...

— Stop! — szakítja félbe a sorstársa. — Hajó a láthatáron!

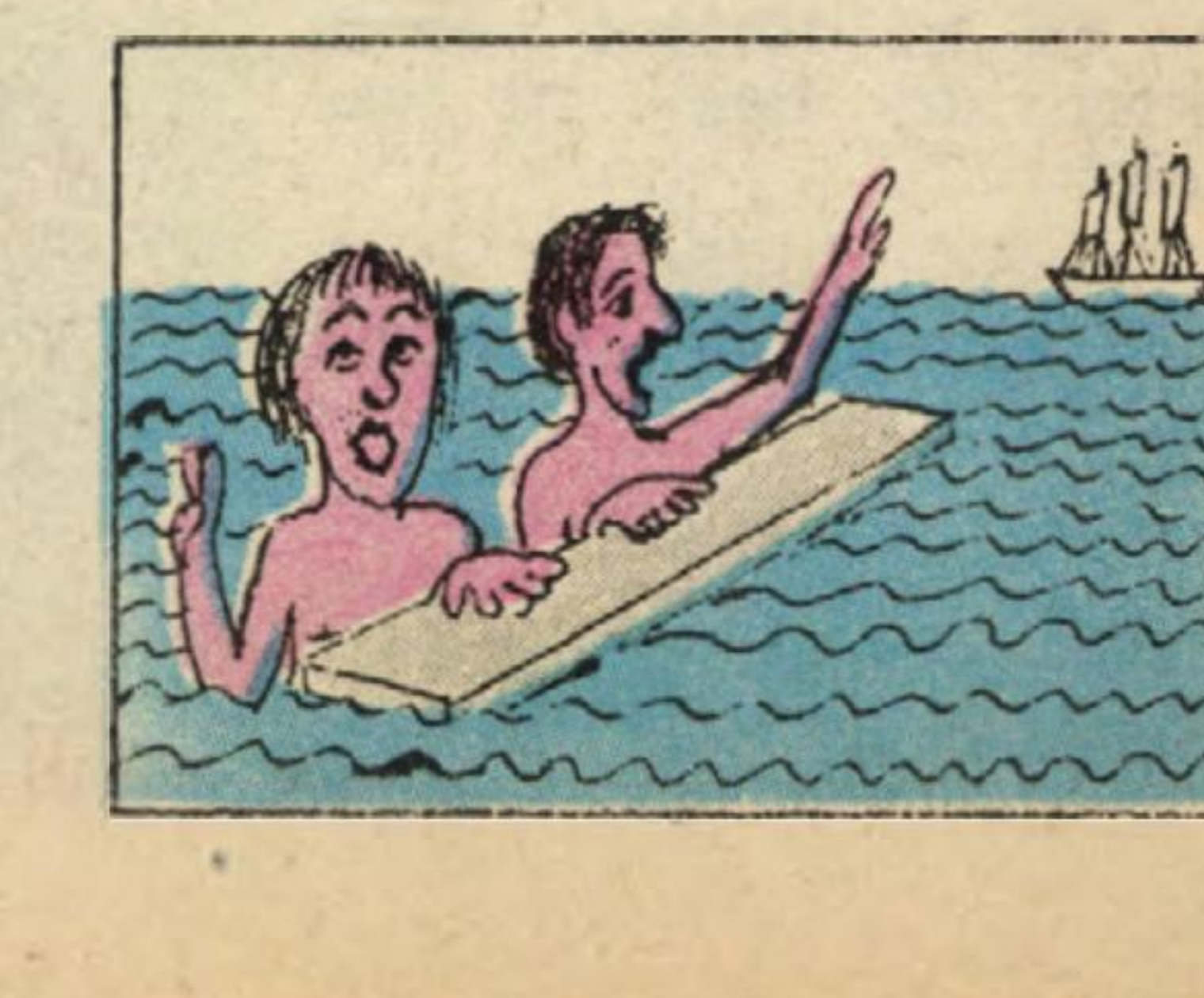

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR M

Lehoczki István rajzai

MAKARÓNI

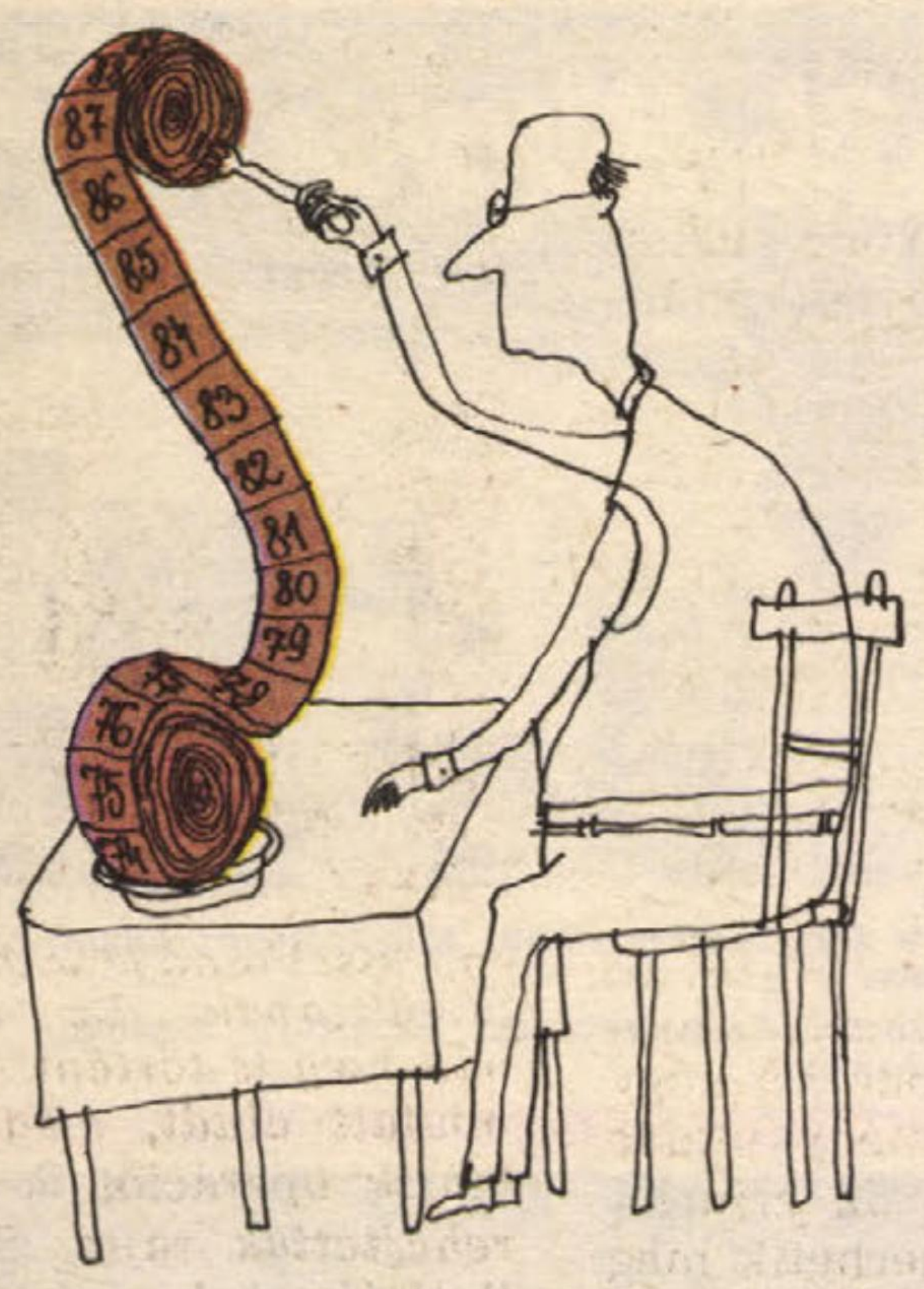

MELLÉKLET

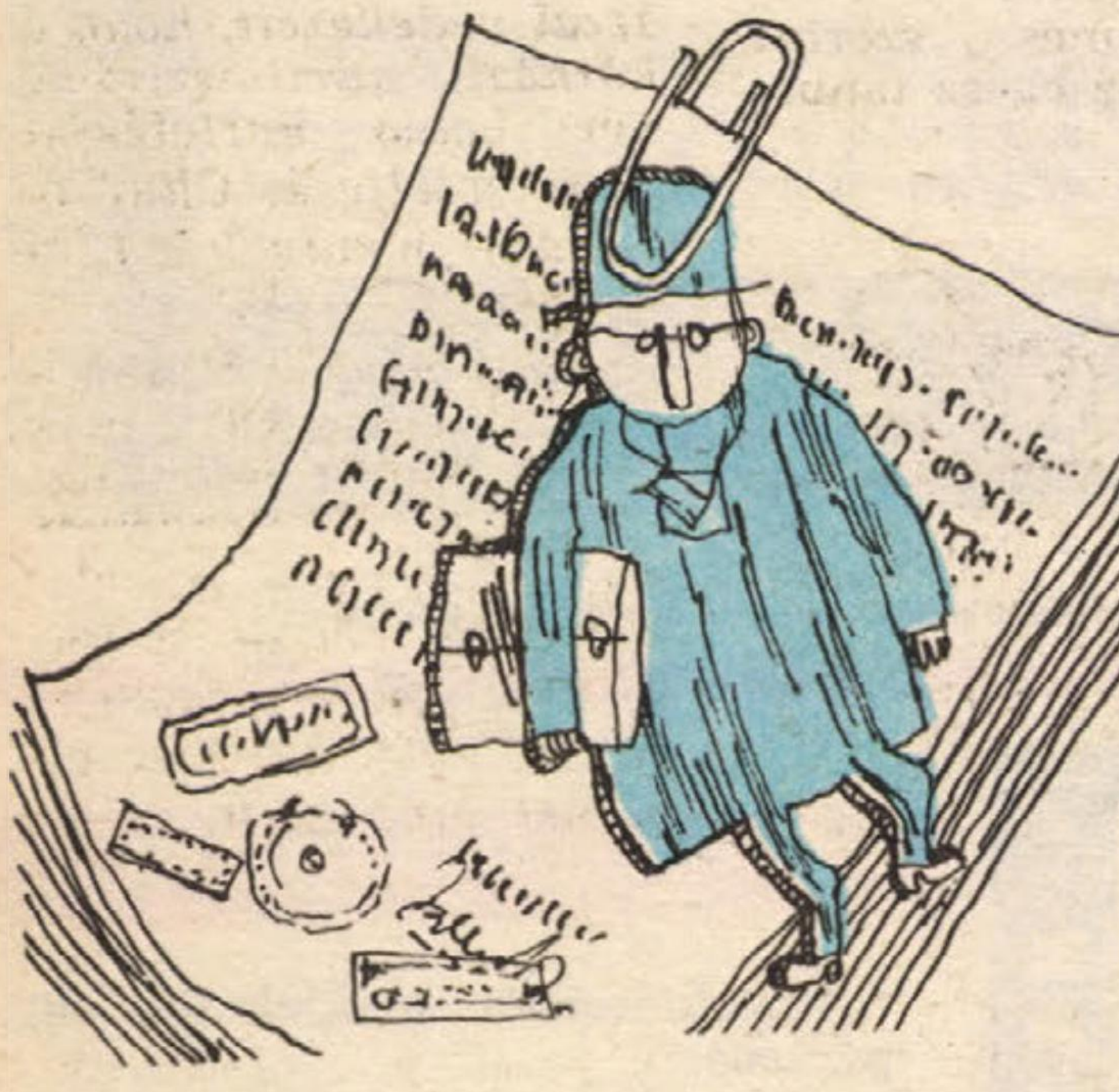

MADÁR

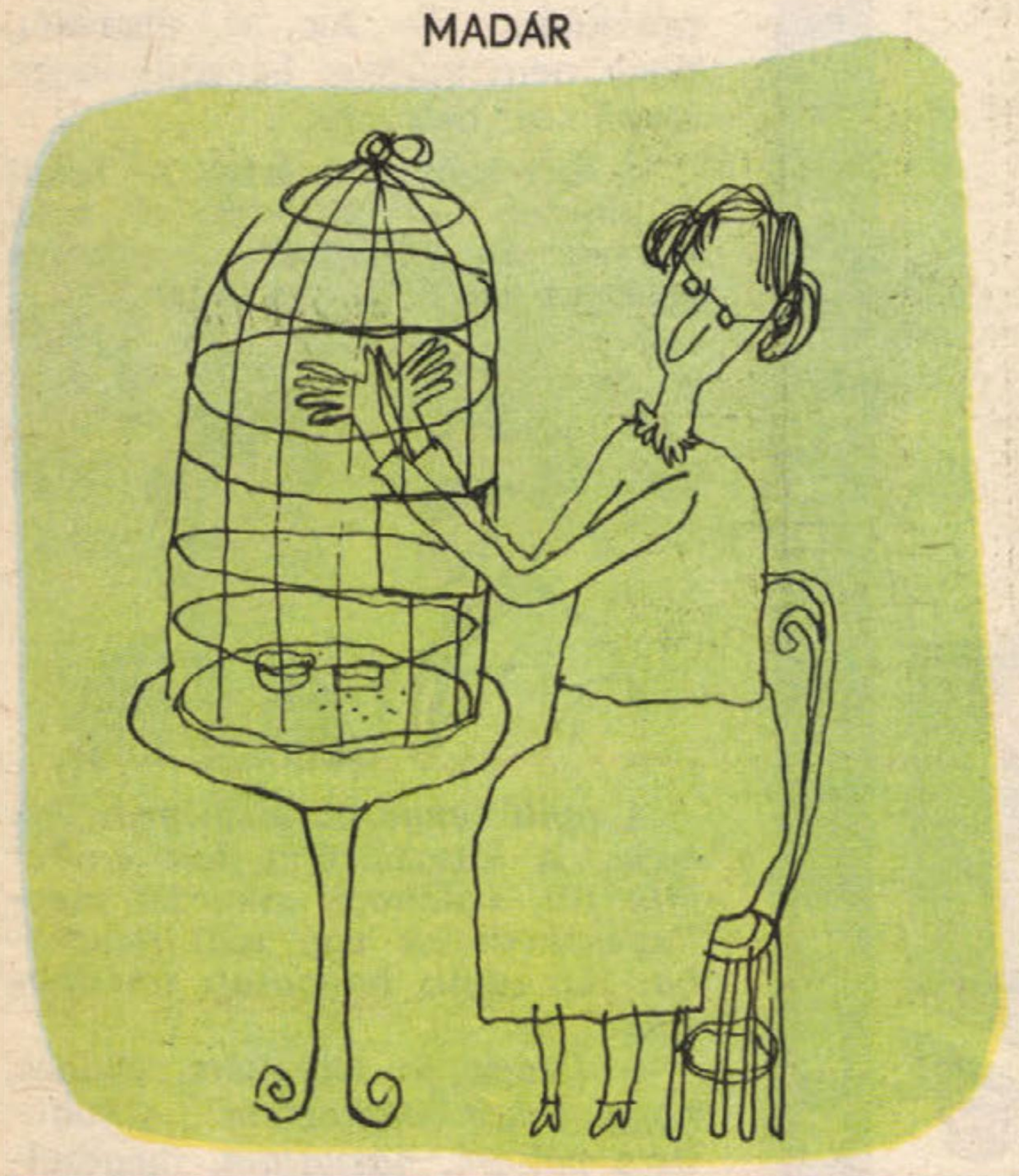

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— És mi történt velem, doktor úr, hogy itt vagyok?

— Semmi különös, csak maga egy züllött, részeges alak.

— Ha a feleségem érdeklődik: legyen szíves ugyanezt latinul elmondani.

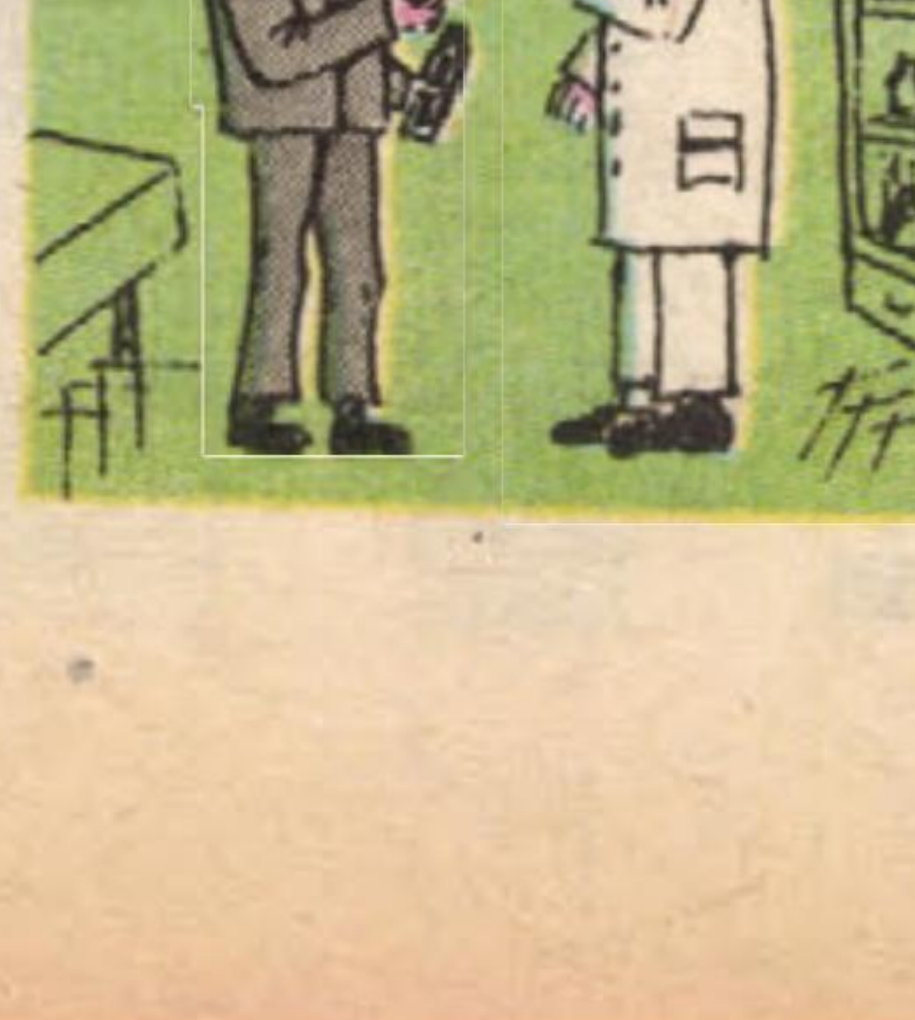

SZÁZADUNK CSODÁJA

Kemecsei egy szakboltba tér be óravásárlás céljából. — Ez most a legmodernebb óránk ... — mutat egyet az eladó —, sem számok sem mutatók nincsenek rajta ... — És honnan tudom akkor, hogy hány óra? — csodálkozik Kemecsei. A válasz: Vízszintes 1 — vízszintes 59. Megfejtésként ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 29-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

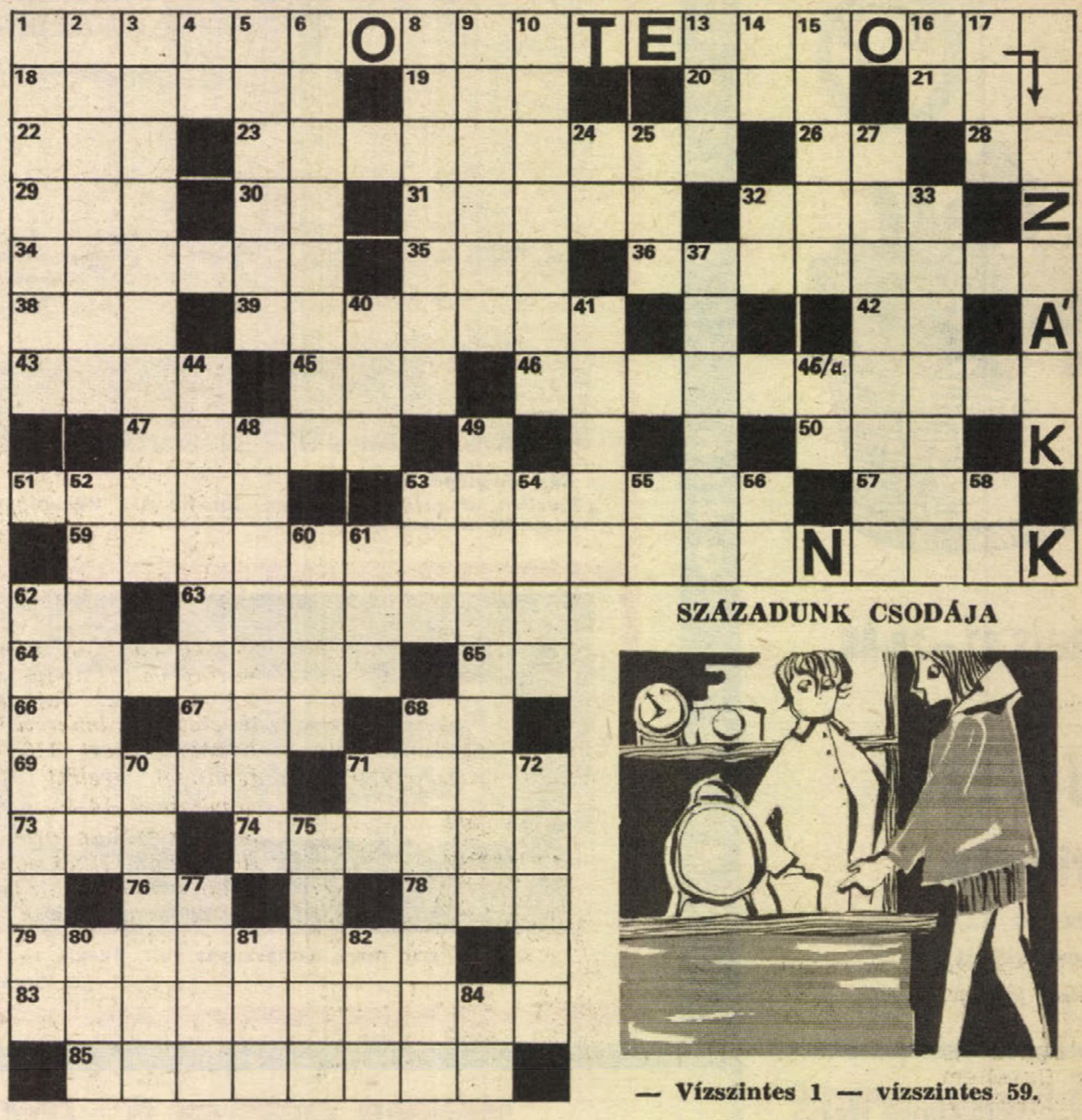

SZÁZADUNK CSODÁJA

— Vízszintes 1 — vízszintes 59.

VÍZSZINTES

18. Gyengeelméjű szegény
19. . . . ich Lajos (vértanú)
20. Győri sportegyesület
21. A rádión az egyik hullámsáv jelzése
22. Tatár fejedelem volt
23. Az iskolai tanulmányok komoly próbatétele
26. Tiltószó
28. Fürödni lehet benne
29. Szeretek — latinul
30. L. N.
31. Fel lehet önteni vele a garatra
32. A hamis hang
34. Az aradi tizenhárom egyike
35. Ágy — angolul
36. Kerek szám ezren alul
38. „Esztendeje"
39. Kiváló bolgár író
42. Z. Ö.
43. Helyhatározórag kétszer egymásután
45. Csak — németül
46. Hajdanán — más szóval
47. A rántás, ha nem vigyáz a szakács
50. . . . aj (paróka)
51. Nagy madarak
53. Ithaka királya, Odisszeusz atyja volt
57. Enni — angolul
62. És — latinul
63. Ezüstfehér színű kémiai elem
64. Gyáva, hencegő szájhős — régies szóval
65. . . lamon
66. Német ő
67. É. I. N.
68. Azonos magánhangzók
69. Nőknek való csecsebecse
71. A favorit mindjárt az elején . . . tör
73. Azonos betűk
74. Szomorú emlékű csata színhelye
76. K. T.
78. Rande . . . (találkára megy)
79. Az USA egyik állama a prérik vidékén
83. Jogvédett találmány
85. Tanulmányoz — ismert idegen szóval

FÜGGŐLEGES

1. Finom ital
2. Mindnyájunk ősei (ellenőrizhetetlen feltevések szerint)
3. Nagytestű emlősállat
4. . .kány
5. Bírói döntés
6. Csokonai színpadi hőse
8. Hajdani porosz hercegség
9. Német vaj
10. Az árvíz sok mindent . . .
13. Román pénz
14. Mint a 62. vízsz.
15. Kiváló színművésznőnk (nem a karcsúság mintaképe)
16. . . mizmatika
17. Kárára van
24. A legegyszerűbb gép
25. . . . dhi (kormányfő)
27. Például a közönség, műsor után
32. F. G.
33. Vastag, egyenes szálú haj
37. Nélkülözhetetlen életfeltétel
40. Elrejt
41. Na hálistennek!
44. Nem valami kellemes hivatalos értesítés
46/a. Napisten neve volt
48. Halacskák fűtött otthona
49. A kétszínű emberre mondják
52. Budapesti szálloda
53. Mint a 13. függ.
54. Meglehetősen ritka női név
55. T. G.
56. Fontos fűszer
58. Te — latinul
60. Nevelőintézetéről híres angol város
61. S. R. N.
62. Szigorú diétát kell tartania
68. Gazember!
70. Nem hagy békén
71. Kínzó érzés
72. Ha ezt cselekszem, elmúlik a vízszintes 71.
75. Nevezetes országgyűlés volt
77. Hozzányúlni tilos!
80. A Zord idők írójának monogrammja
81. Sereg
82. A harapós kutya
84. Emlékezetes mesefilm címe volt

HAJNALI PÁRBESZÉD

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„— Hova mégy?

— Lakást keresek.

— Hát neked nincsen lakásod?

— Van! De nem tudom hogy hol."

100—100 forintot nyert:

Wittek József, 1093 Bp., Szamuely u. 26.

Galambos Tibor, 2085 Pilisvörösvár, Schönherz Z. u. 1.

Éhik Györgyné, 1027 Bp., Csalogány u. 55.

A díjakat postán küldjük el.

```
hovamégy lakástkere
áradat okarina akés
tino ebro animál ge
nád flekken z mo ik
eset hr anyáskodás
kontroll  rr orabér
eke erie nőnap  rgé
d mtudomhogyhol á d
né onozo m a tinnye
iráni  n e saturday
n szolidan
cg unokák
saar beste
eltapos  l
nap agitál
lm adogato
abiro ép h
kobak kilo
ásod   rol
```

LAKÁSCSERE

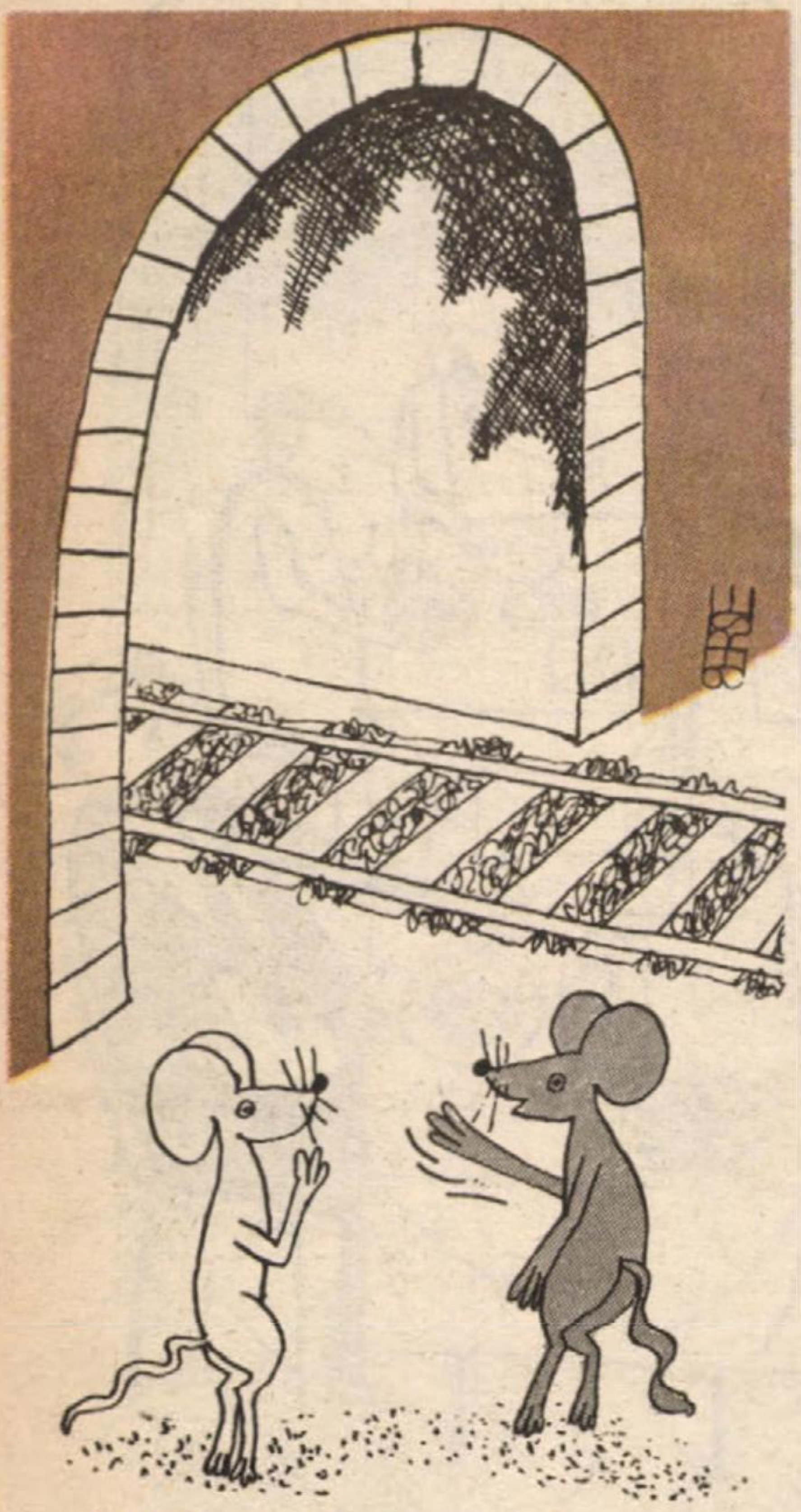

– Kényelmes, tágas, nagy családnak ideális . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Karcsikám, már megint intöt kaptál? Miért nem figyelsz az órán?

— Éppen az volt a baj, anyu, hogy figyeltem.

— Figyeltél?

— Igen. A Kovácsot figyeltem, hogy milyen ügyesen faragja a padot.

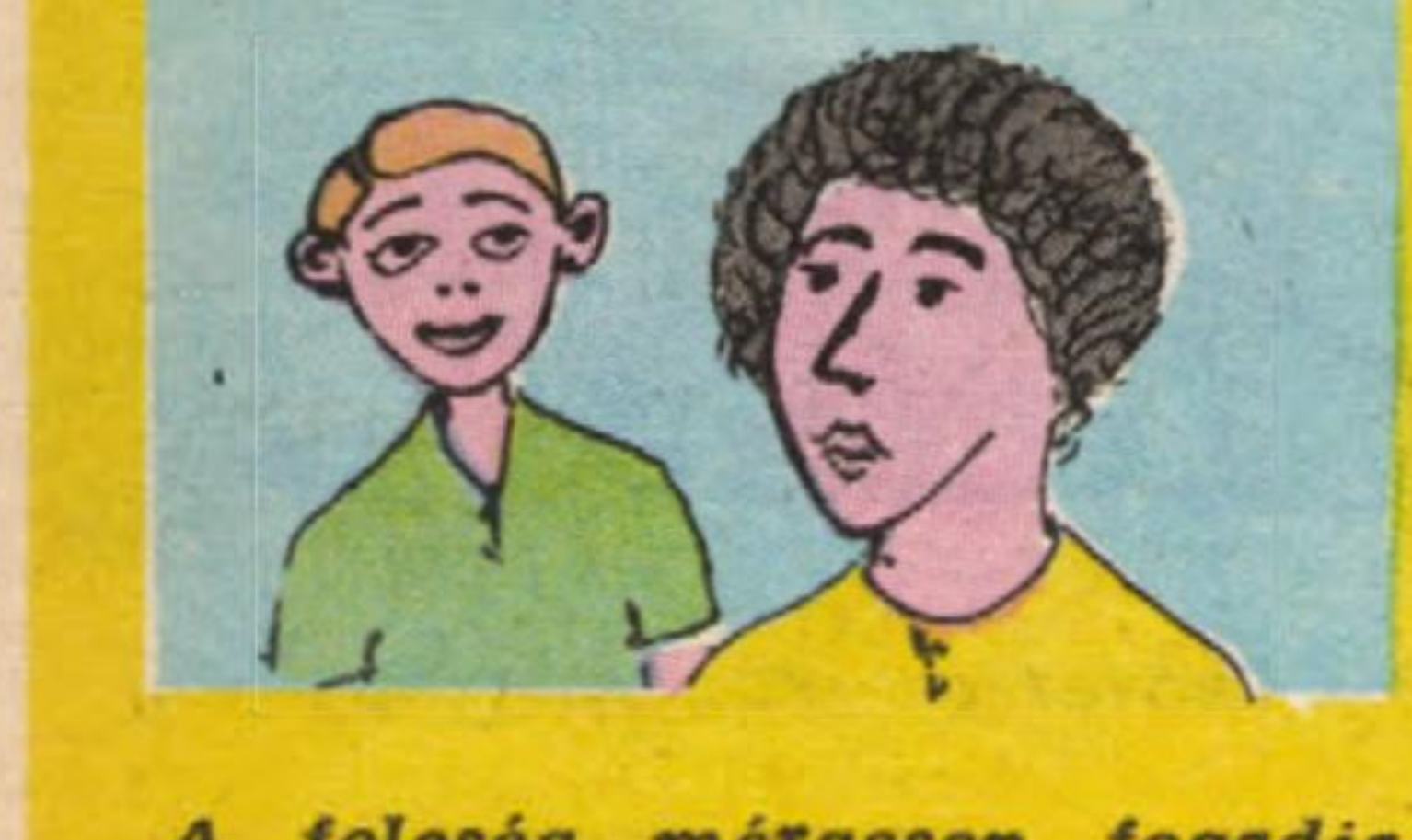

A feleség mérgesen fogadja a késő éjszakai órákban hazatérő részeg férjet:

— Azt mondtad, amikor elmentél, hogy egykettőre visszajössz, és nézd: hajnali fél három.

— No, és fél órát késtem.

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

„SZENTFÖLD", USA

Waterbury városka közelében, az USA Connecticut államában egy ma 78 esztendős ügyvéd, John Greco tizenhét hektárnyi területen „Szentföld, USA" néven befejezte élete főművét. Az ügyvéd néhány év alatt miniatűr Betlehem-falucskát építtetett, lemásolta kicsiben Jeruzsálem óvárosát s egy dombon a Golgotát. Szerepel még: Sion hegye, a katakombák, sőt az édenkert is. Ez utóbbi például egy csűrben foglal helyet, plasztikvirágokkal és műpálmákkal. Az első emberpárt a helybeli áruház adományozta, persze két kirakati viaszbaba „személyében". Van még információs központ, kápolna, „Szentföld-kolostor" két lakóval, emléktárgybolt és egy „Szeretettel a békéért" nevű kölcsönkönyvtár. Belépési díj nincs ugyan, de a parkolásért ötven centet kell fizetni.

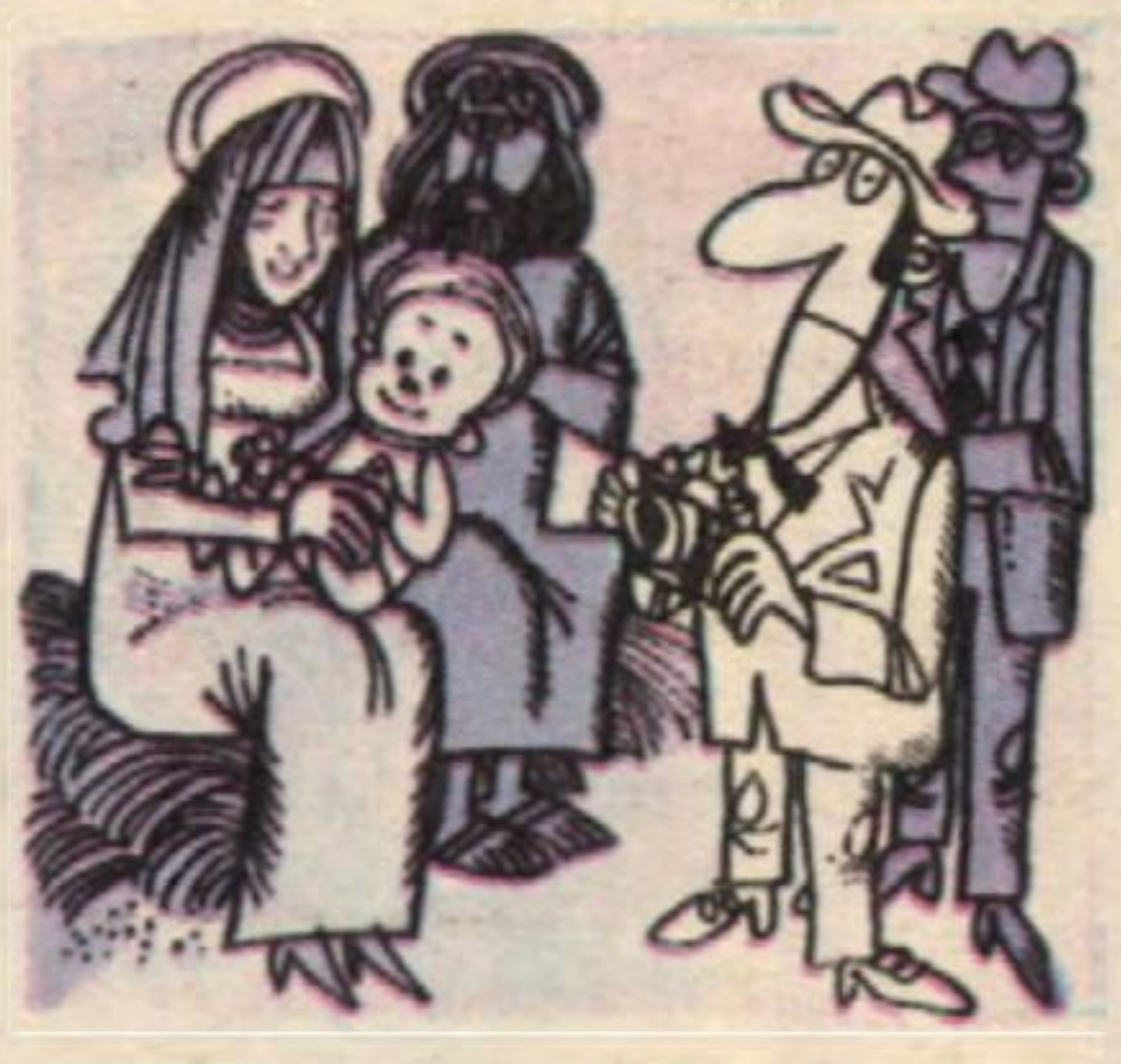

A kiállítást tavaly az Egyesült Államok negyvenezer polgára kereste fel . . .

POSTA-REJTÉLY

Levél érkezett Royal Oak községbe, az amerikai Michigan államban. A levelet Horace Prindle közkatona írta egy katonai kórházból és azt közölte benne a községben lakó szívbéli barátjával, hogy már jobban van. Sajnos, a levelet nem lehetett kézbesíteni, mert 110 esztendővel ezelőtt, 1863. november 14-én adták fel és a szóban forgó katona az amerikai polgárháború egyik csatájában sérült meg. A helyi postamestertől kezdve fel egészen az Egyesült Államok postaügyi minisztériumig — egyelőre senki sem tud magyarázatot adni arra, hogy hol volt 110 esztendeig a levél — és hogyan bukkant fel végül mégis abban a községben, ahová címezték.

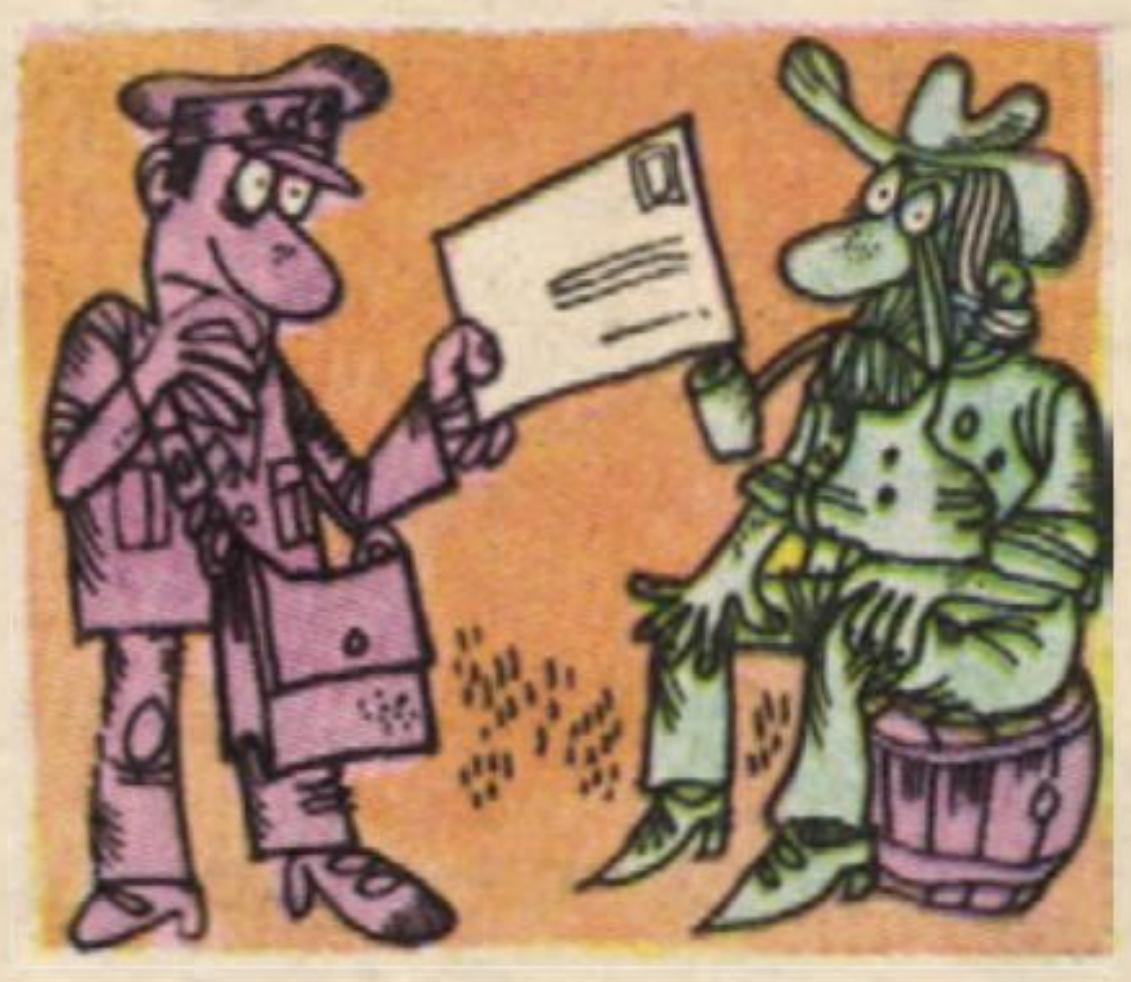

AMERIKAI KAMASZOK

A New York Times egy tudományos kutatás eredményeit közli, amely a 11—19. év közötti amerikai fiúk viselkedését vizsgálta. Néhány meglepő dolog is kiderült. Így például az, hogy a horgolás ebben a korcsoportban a 15 éves fiúk között a legnépszerűbb — vagy az, hogy a 18 éves fiúk két százaléka maga varrja ruháit. A legérdekesebb azonban a dologban az, hogy a közvéleménykutatás eredményeit az érintettek nem ismerhetik meg — ha csak a televízió nem közvetíti. A New York Times szerint ugyanis „az egész tanulmány alapvető és megdöbbentő felismerése az, hogy a 11—19. esztendős amerikai fiúgyermekek egyáltalán nem olvasnak semmiféle újságot".

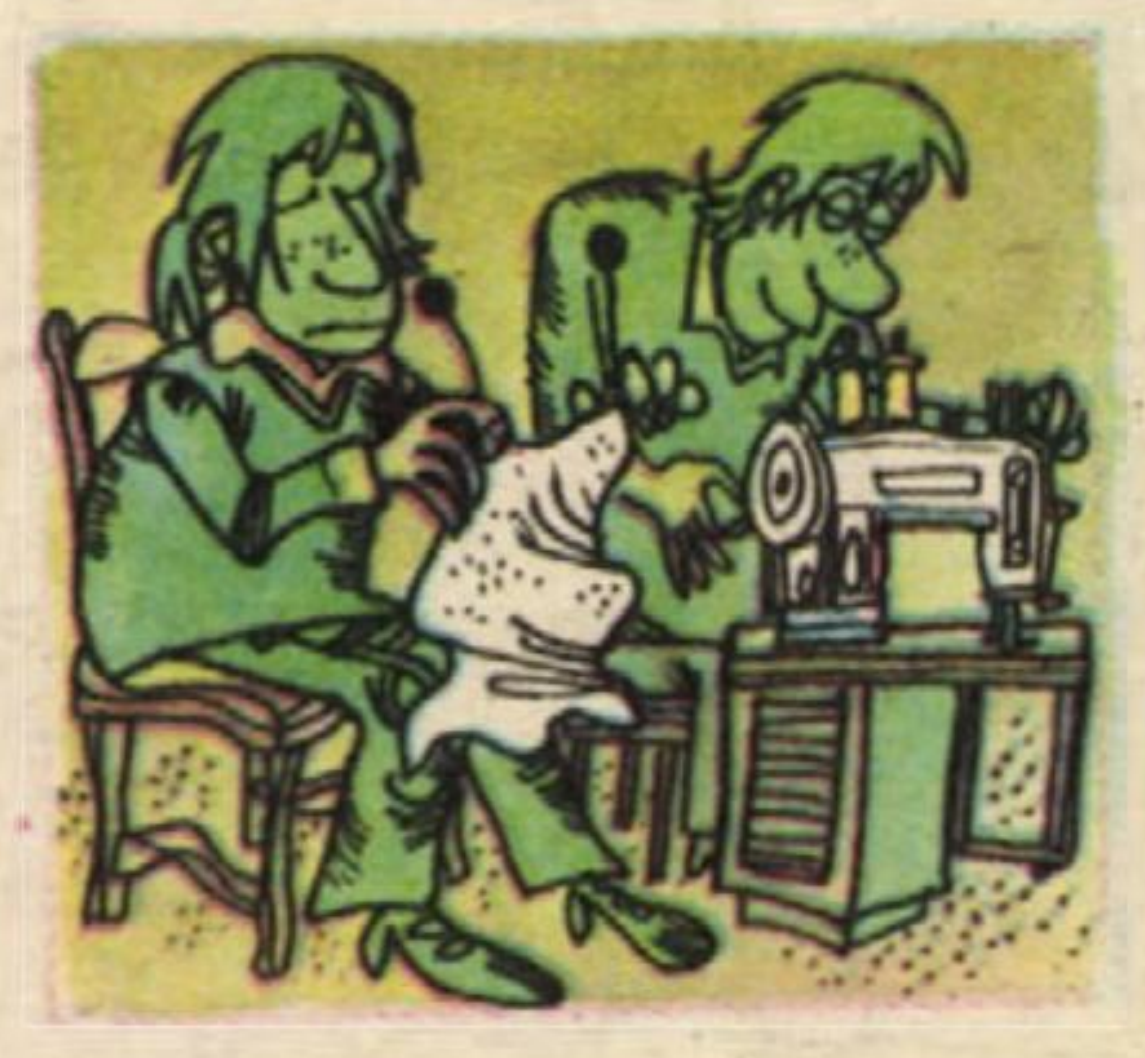

PARDON, TÉVEDTÜNK!

Új-Zélandban John Howard Churton 26 éves férfi 74 000 dollár kártérítést követel Christchurch város kórházának vezetőségétől. Churton azért feküdt be a kórházba, hogy kezéről egy kisebb daganatot eltávolítsanak. Ez valóban meg is történt — de mialatt aludt, még egy másik operációt is végrehajtottak rajta. Sterilizálták. A bíróság előtt az operációt végző orvos azzal védekezett, hogy a kórházi adminisztráció két beteg kartotékját összecserélte és Churton lapjára „nemcsak a kézműtétet írta fel". A bíróság a páciens által követelt összegből csak 25 000 dollárt ítélt meg. Churton fellebbezett, sőt, „férfiasságának alábecsülése" miatt becsületsértésért a tárgyalást vezető bíró ellen is eljárást indíttatott.

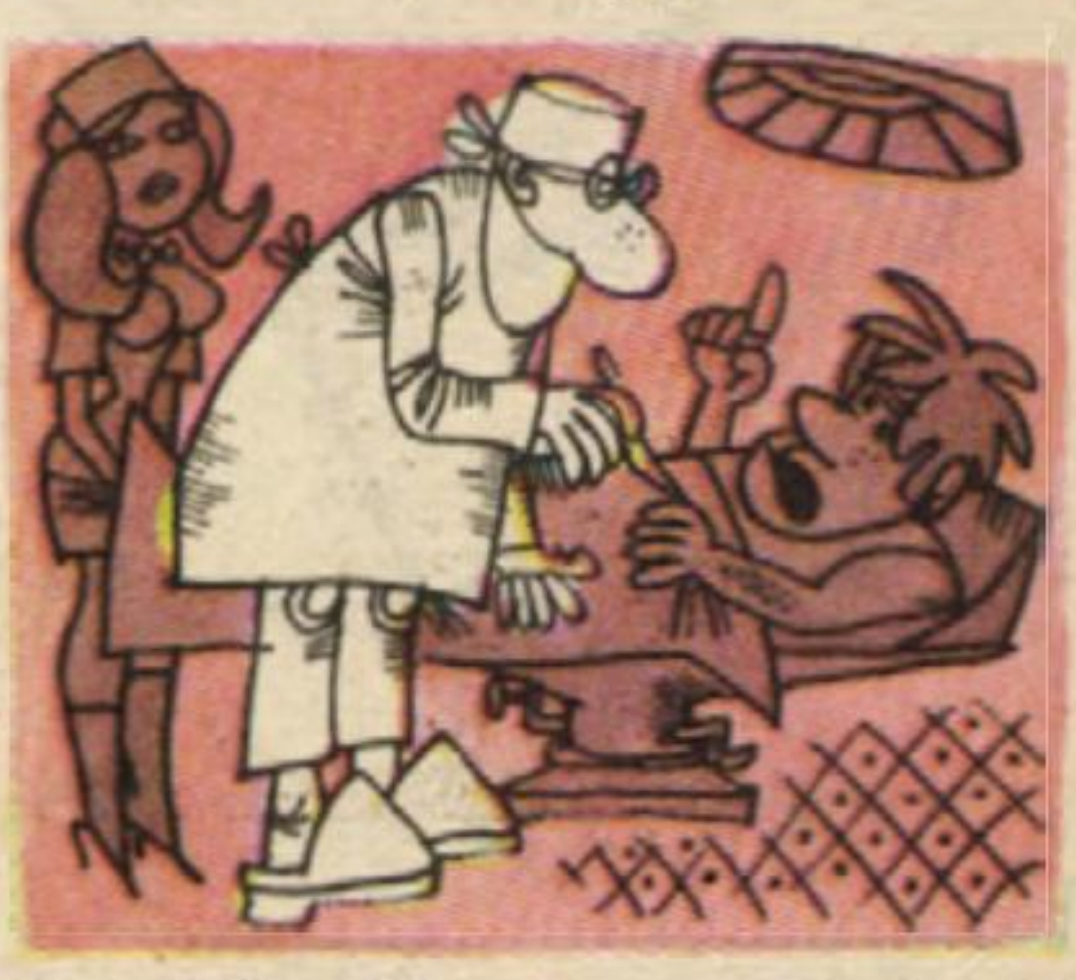

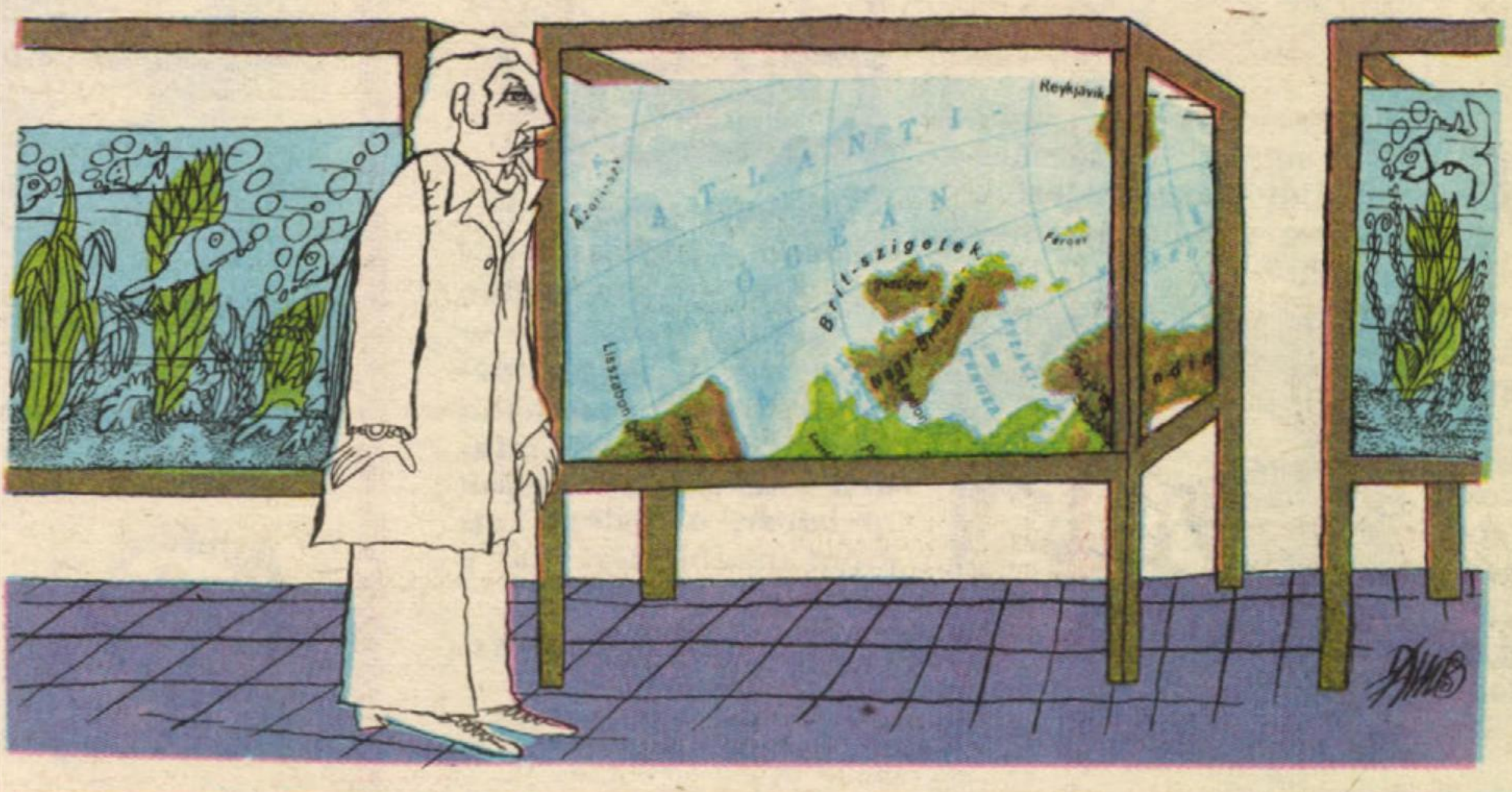

AKVÁRIUM

SZILÁNKOK

ŐSZINTESÉG

— Egy őszinte rosszakaró kedvesebb számomra, mint tíz hazug jóakaró.

*

SZORGALOM

— Uram, ha kell, én végigdolgozom az ebédidőt. De ezenkívül egy percet sem.

*

ÖNÁLLÓSÁG

— Elég volt a szülői gyámkodásból, apám! Önálló életet akarok élni! Ehhez kellene egy kis anyagi támogatás . . ."

PRESSZÓBAN

Egy csinos, ifjú hölgytől hallottam ezt az igazán demokratikus kijelentést:

— Előttem egyik ember annyi, mint a másik. Csak az a fő, hogy külföldi legyen.

*

KÖLTŐ

— Egy csodálatos költeményen dolgozom.

— És hol fog megjelenni?

— Falvédőn.

REKLÁM

MINDEN DECI RUM MELLÉ INGYEN ADUNK EGY POHÁR ALKOHOLMENTES ÜDÍTŐ ITALT!

*

ROSSZ FÉRJ

— Gazember! Házasságot ígértél nekem és beváltottad az ígéreted!

SZERZŐDÉS

„A szövetkezeti lakóházat építtetők kötelezik magukat, hogy nem reklamálnak . . .

SZERÉNYSÉG

X. sohasem vágyott semmiféle funkcióra. Megelégszik azzal, ha az életfunkciói rendesen működnek.

*

ELFOGLALT EMBER

— Szervusz, régi cimborám! Egyszer leülhetnénk egy kávéra, mondjuk 2000-ben, délután négykor.

*

VALLOMÁS

— Pista, maga az első férfi az életemben . . . a Zala megyeiek közül.

G. Sz.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-17 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató
INDEX: 25.504

ÁLMATLANSÁG

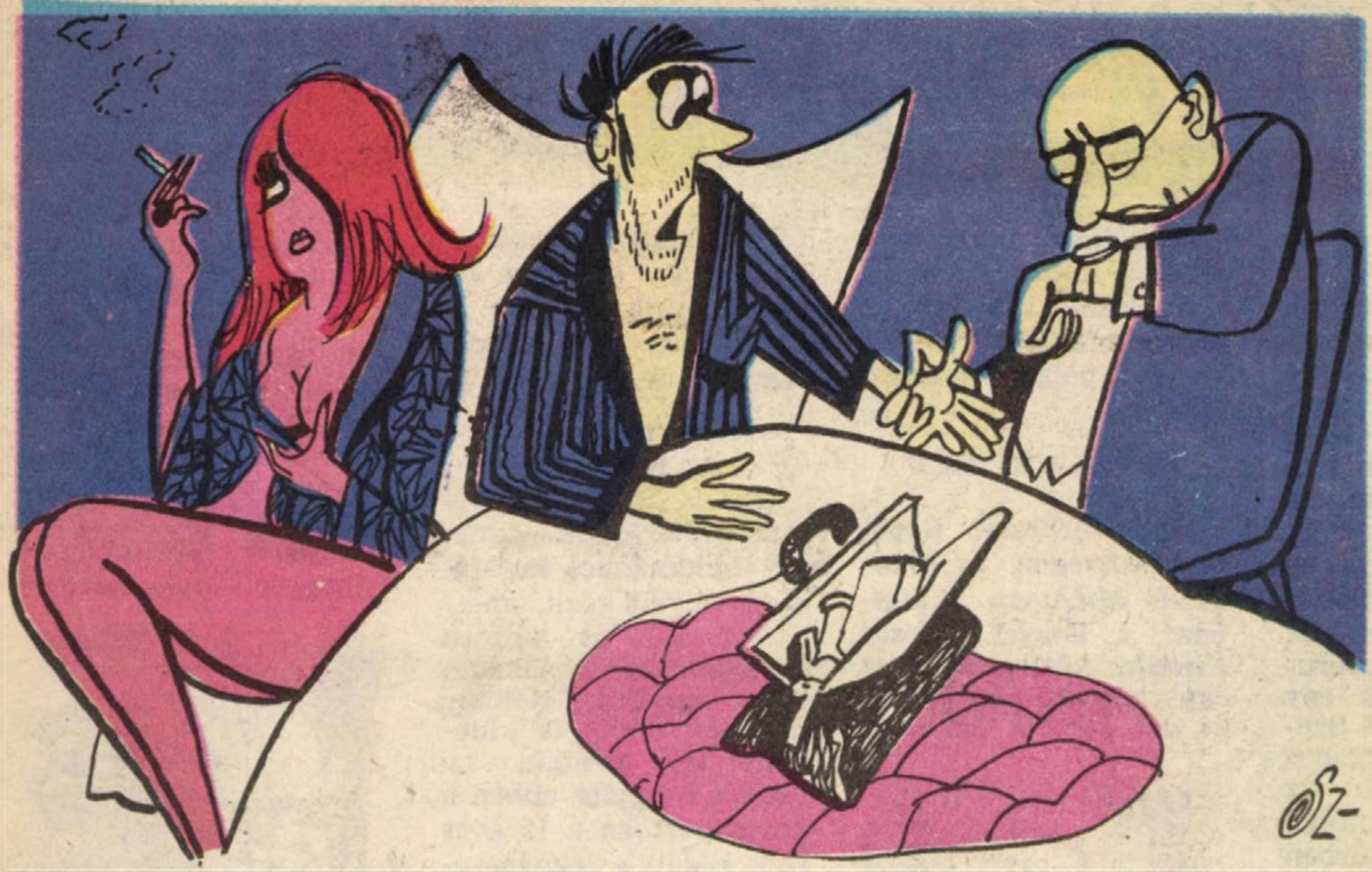

– Doktor úr, egész éjjel nem aludtam!

SZIGORÚ BÜNTETÉS

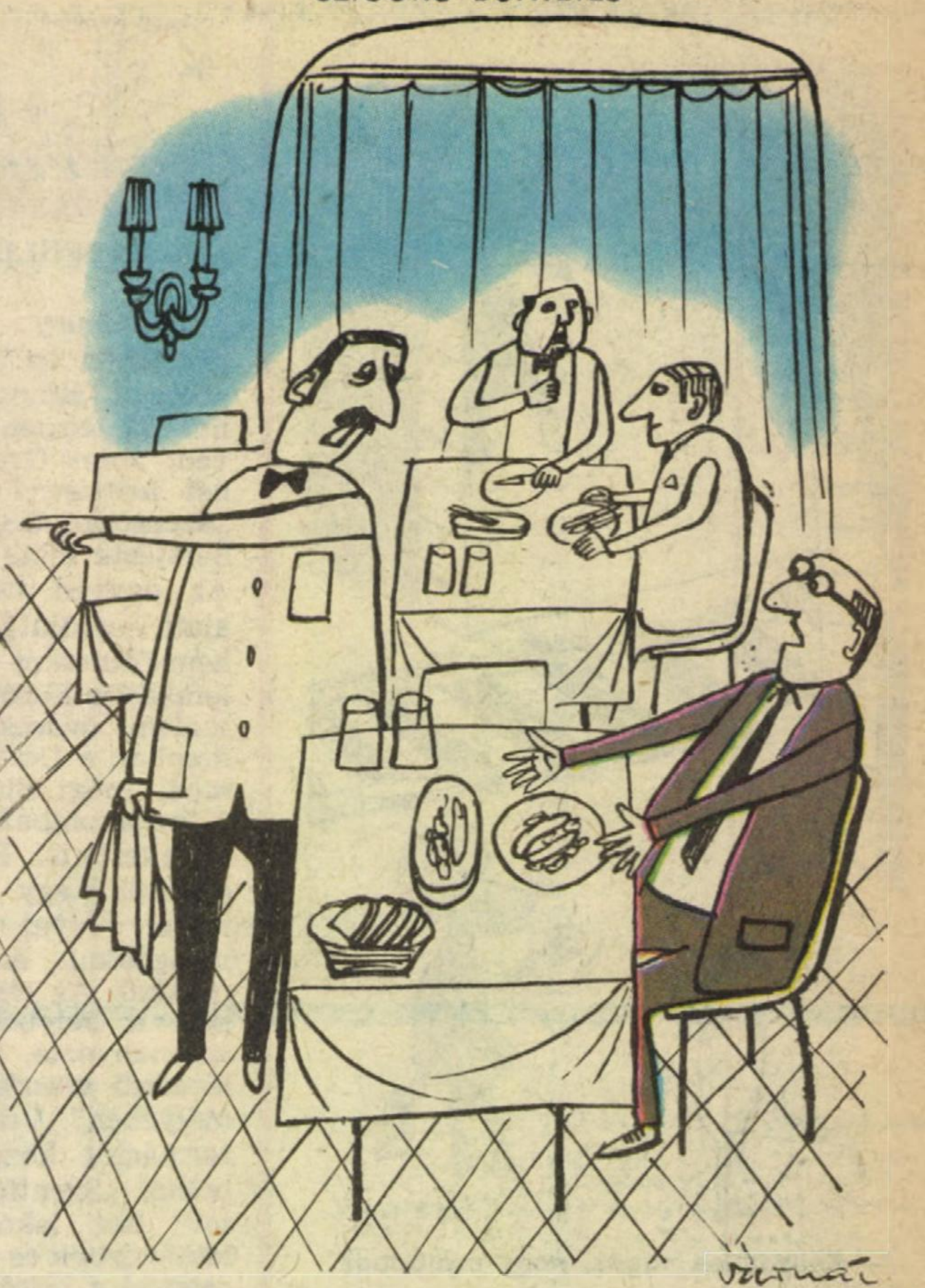

– Reklamálásért két hétre eltiltom az étterem látogatásától!

tribün

Részlet a kanadai profikorong idei veszteséglistájáról: Neil Armstrong kezét tizenkilenc öltéssel varrták össze, Pat Shelternek egy ütő szilánkja ment a szemébe, Wally Harrisnek eltört a kulcscsontja, Vern Buffey láb- és bordatörést szenvedett, Bill Beagant hát-, Dave Newmant Achilles-ín sérüléssel vitték el a mentők.

Szép? Nos, mielőtt szörnyülködni kezdenénk, vegyük még hozzá, hogy ezek csak a játékvezetők voltak...

Athanasios Angelist, a Pireus labdarúgóját egy polgári bíróság négyhavi elzárásra ítélte. A szépnevű játékos ugyanis a Szaloniki ellen játszott mérkőzésen hátat fordított az őt gúnyoló közönségnek, majd finom mozdulattal letolta a nadrágját.

A legtöbb játékos kis úszógatyát visel a futballnadrág alatt. De Görögországban ez nem kötelező.

Steve Smitht, a rúdugrás világcsúcstartóját megkérdezték: lehet-e valaha 6 métert ugrani?

— Semmi akadálya — volt a válasz. — Mihelyt akad egy atléta, aki az ötméteres rúddal a kezében 10 másodpercre tudja futni a százmétert.

Tessék megpróbálni!

Dr. Arnold Mandell, a neves amerikai pszichológus, reprezentatív felméréseket végzett a legjobb profi rögbijátékosok körében.

— A hátvédeket és a fedezeteket egyaránt hatalmas agresszivitás jellemzi — írta aztán a tanulmányában. — Egyéniségük mégis merőben más vonásokat mutat. A hátvéd minden teketória nélkül orrbaver, a fedezet viszont inkább kést szúr a hátadba.

Maradunk a kocogásnál!

(p. p.)

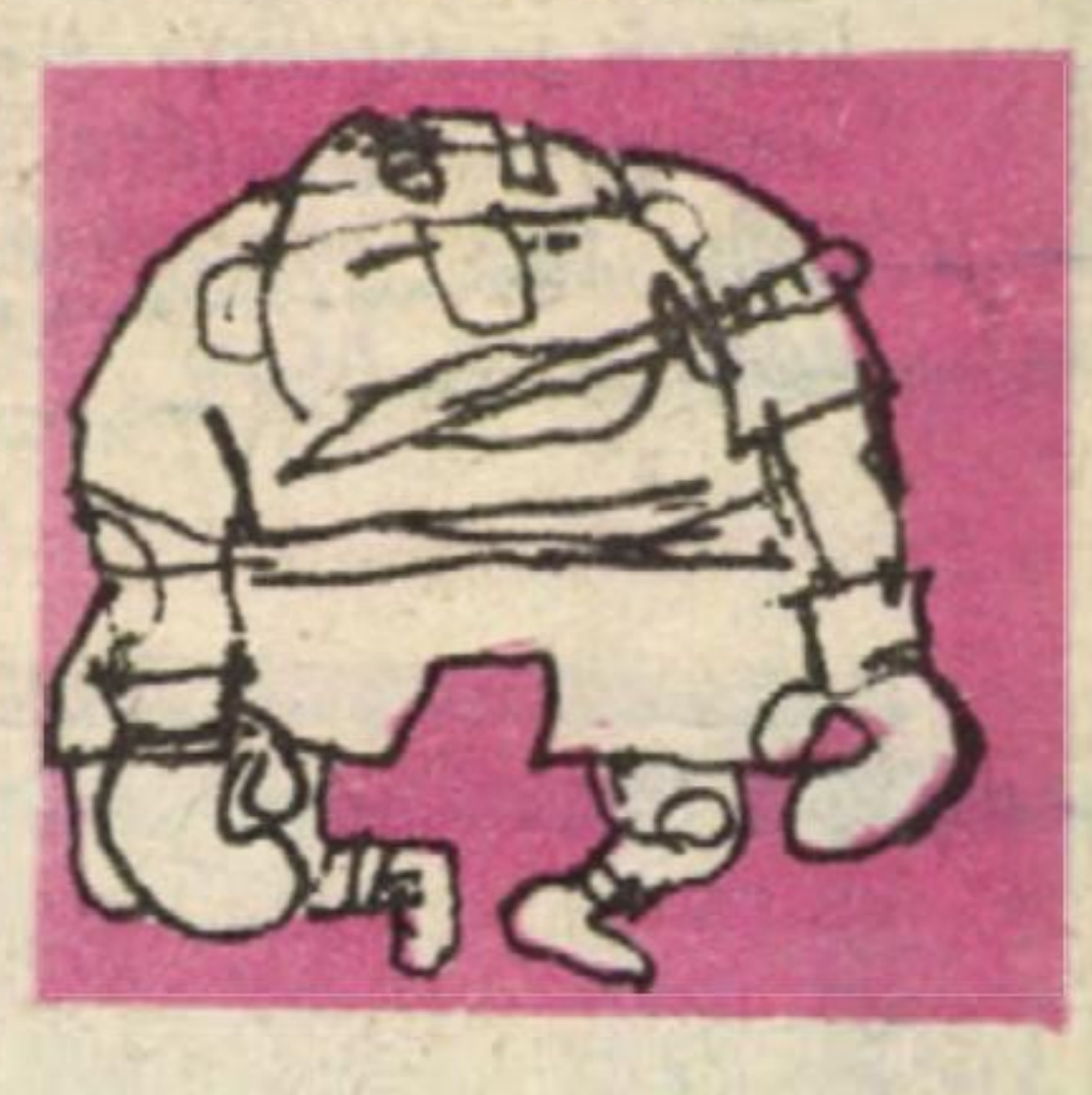

PANASZ

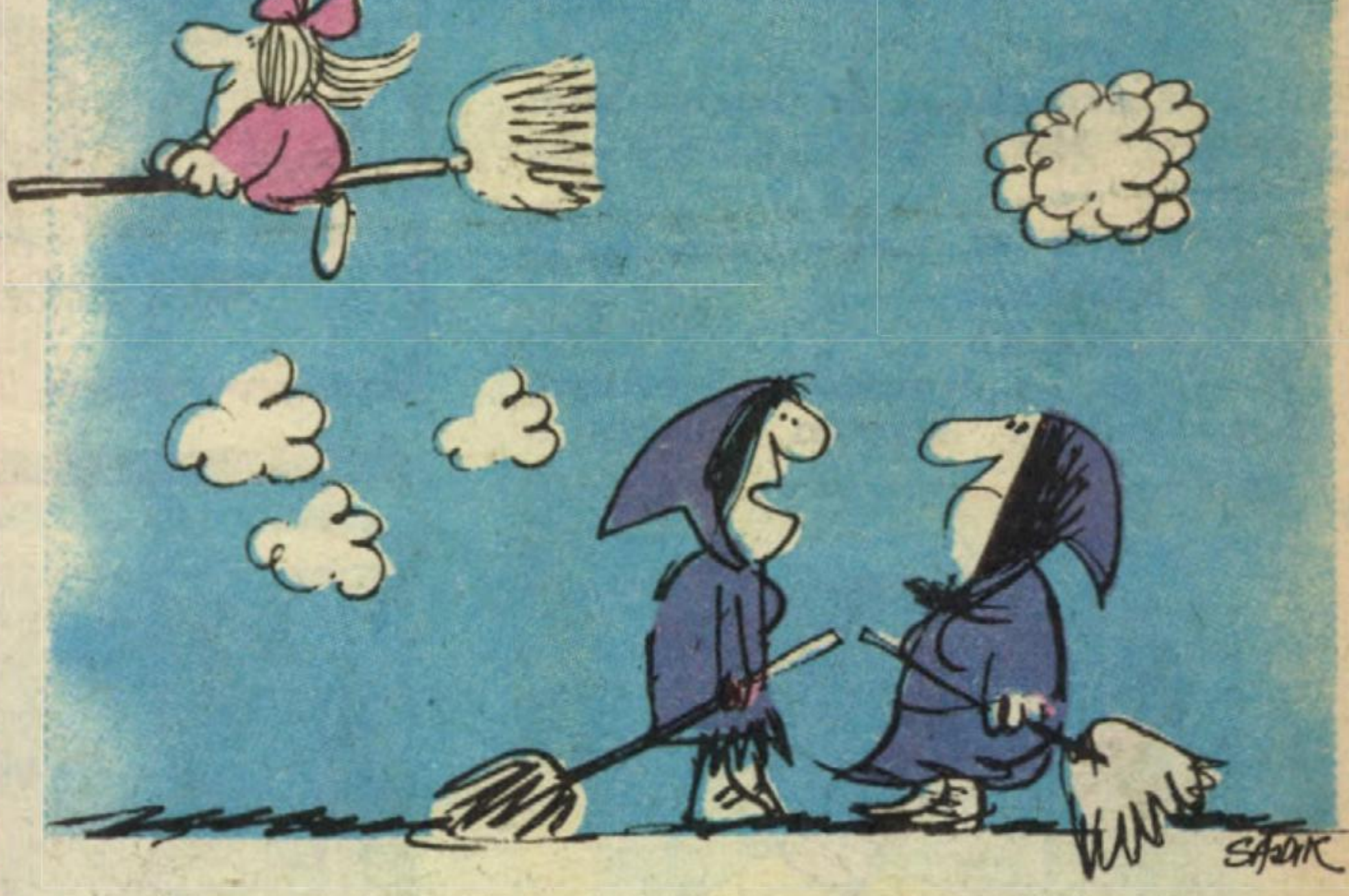

– Ez a modern kor nem kedvez az utánpótlásnak

KÜLTÚRMUNKÁS

„Ne taníts engem!", szidtam fiacskámat.
„Honnan veszed a merszet, te tojás?"
„A rádióból! Volt nagy magyarázat:
milyen fontos a felnőttoktatás..."

(hm)

DOPPING

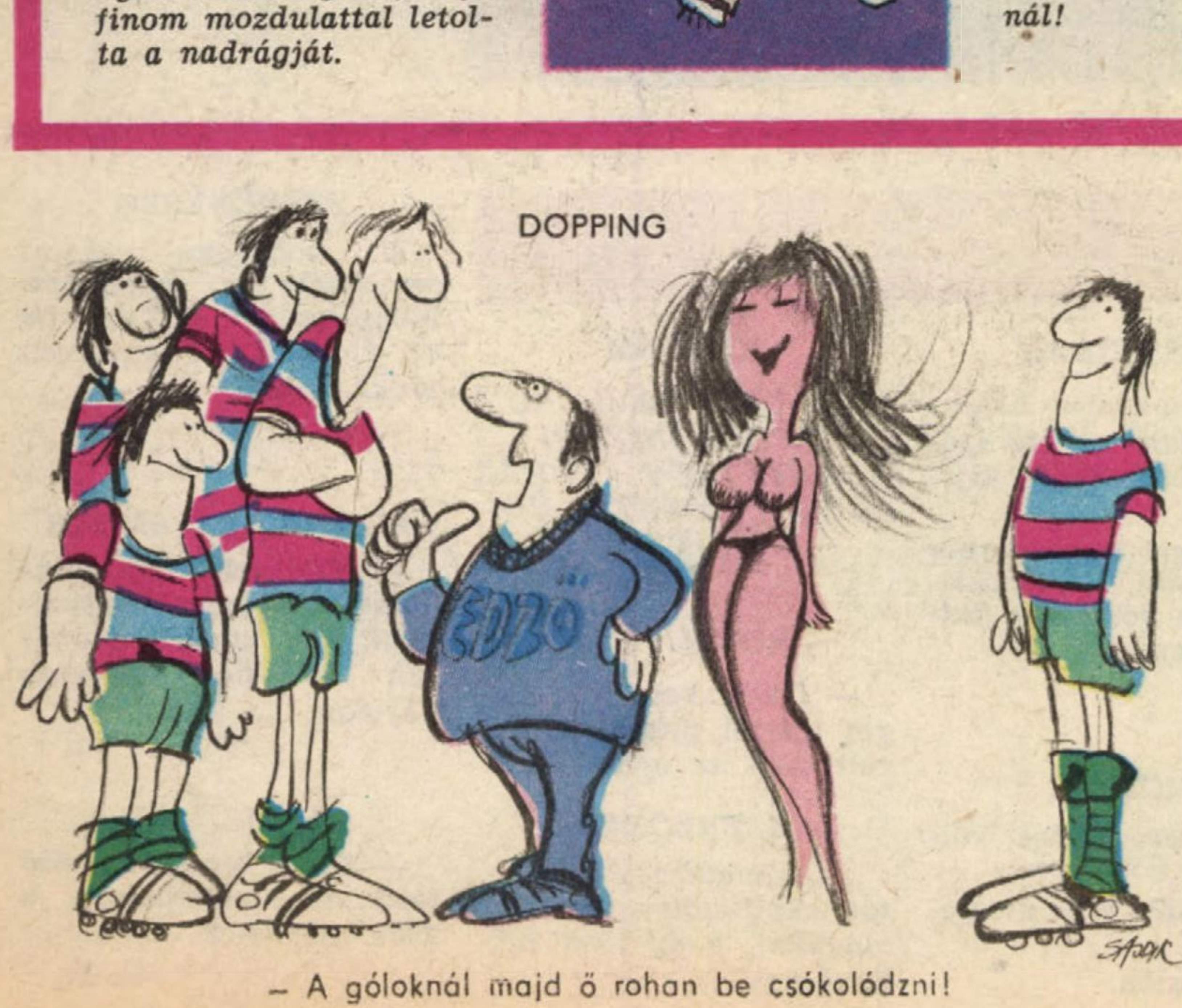

– A góloknál majd ő rohan be csókolódzni!

LELKIISMERETES ASSZONYKA

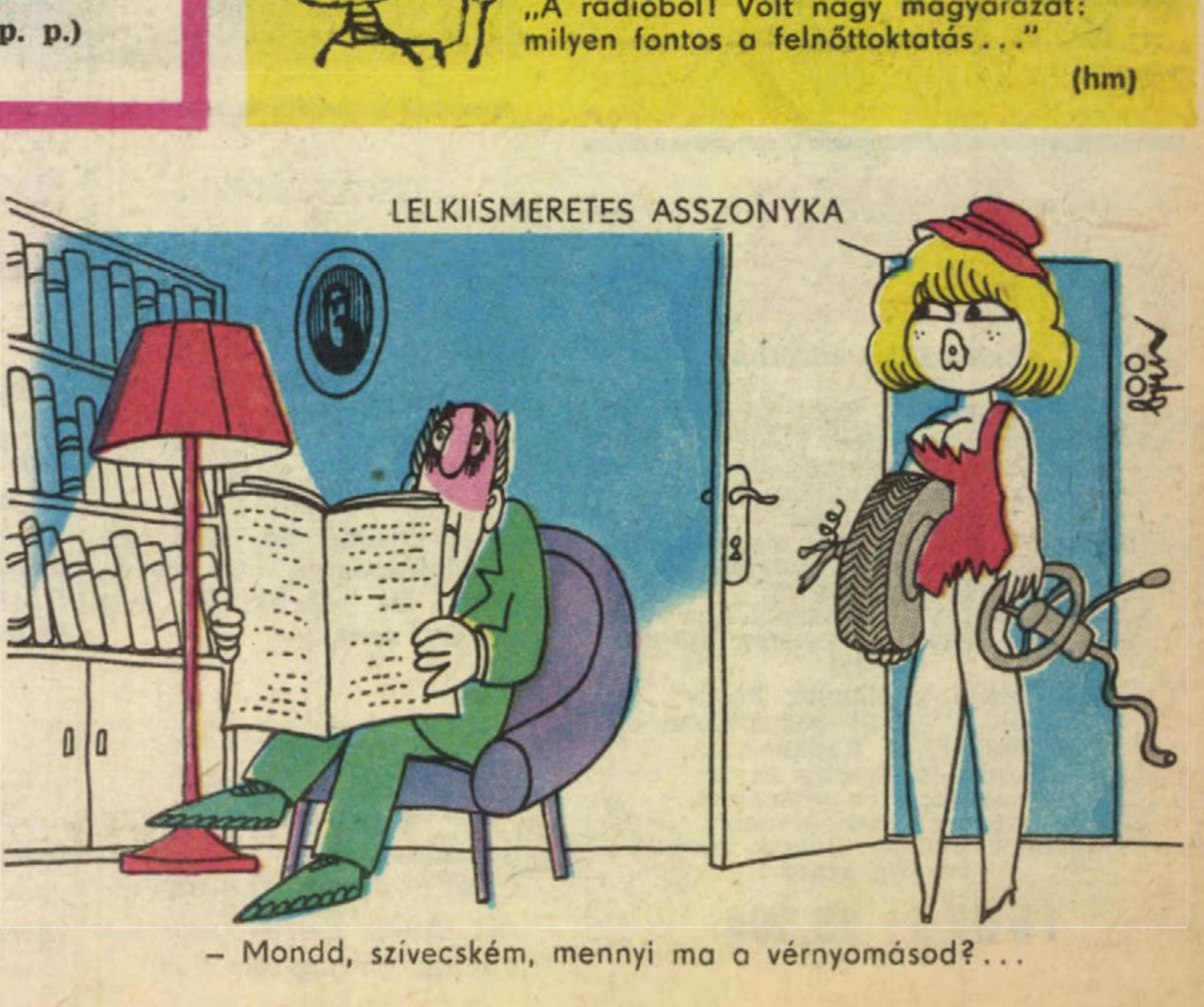

– Mondd, szívecském, mennyi ma a vérnyomásod?...